

Müslümanların Karanlığı.

İbrahim Şimşek'in araştırmaları. Cilt I

Değerli okuyucu, bu kitapta bulacağınız bilgiler canınızı acıtabilir. Bu kitaptan öğrendikleriniz sizlerin yaşamını tamamen değiştirebilir. Hiç kimse bilmiyor sen mi buldun mantığı oluşabilir. Hiç kimsenin bilmediğini düşünmek başlıca bir yanılgı olarak karşınıza çıkabilir. Sizlere anlatılmayanlar, onların var olmadığı düşüncesini yaratabilir. İnandığınız Allah size tamamen farklı anlatılmış olarak karşınıza da çıkabilir. Bu kitaba başlamadan önce bunları iyi düşünmeniz ve inancınızda mutluyusanız bu kitabı okumamalısınız. Bu kitap kesinlikle size hitap etmemektedir.

Değerli okuyucu başlayalım. Herodote (1 <<Miot, 1858: Cilt 1, 103,104.>>) atıfta bulunarak Al-lat adında bir tanrıdan bahsedilir ve bu tanrının aynı zamanda var olan heykelinin tapınakta saklandığı sürekli yazılır. Hep birlikte Herodot'un dokuz cildinde geçen Alitta kelimesinin geçtiği yerlere bir bakalım.

"CXXXI . Je vais maintenant faire connaitre ce que j'ai appris des lois en usage parmi les Perses . Il n'est point permis chez eux d'élever de temples , d'autels , ni même de simulacres des dieux; et ils regardent comme atteints de folie ceux qui en érigent. C'est , je pense, pour empêcher qu'on n'attribue aux dieux une origine et une forme humaine, comme chez les Grecs . Ils ont pour règle de ne sacrifier à Jupiter que sur les sommets les plus élevés des montagnes, et appellent Jupiter le cercle entier des cieux . Ils sacrifient au soleil , à la lune , à la terre , au feu , à l'eau , aux vents . C'étaient les seuls êtres auxquels ils rendaient anciennement un culte ; mais ils ont appris depuis, des Arabes et des Assyriens, à offrir aussi des sacrifices à Vénus Uranie . Au surplus , les Assyriens appellent Vénus, dans leur langue, Mylitta ; les Arabes la nomment Alitta, et les Perses lui donnent le nom de Mitra." 1

<<Miot, 1858: Cilt 1, 103,104.>>

CXXXI. Şimdi Persler arasında kullanılan yasalar hakkında öğrendiklerimi bildireceğim. Onlar arasında tanrıların tapınaklarını, sunaklarını veya hatta taklitlerini inşa etmek yasaktır; ve bunları inşa edenleri deli olarak görürler. Bunun, Yunanlılar arasında olduğu gibi, tanrılara insan kökeni ve biçimi atfedilmesini önlemek için olduğunu düşünüyorum. Sadece dağların en yüksek zirvelerinde Jüpiter'e kurban sunma kuralına sahiptirler ve Jüpiter'e tüm gök çemberi derler. Güneşe, aya, toprağa, ateşe, suya ve rüzgarlara kurban sunarlar. Bunlar eskiden tapındıkları tek varlıklardı; ancak o zamandan beri Araplardan ve Asurlulardan Venüs Urania'ya da kurban sunmayı öğrendiler. Dahası, Asurlular Venüs'e kendi dillerinde Mylitta derler; Araplar ona Alitta der ve Persler ona Mitra adını verirler. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1, 103,104.>>

Perslerin <<Part Türkleri>> eski zamanlarda tabiata , doğaya saygı duydukları, saygı duydukları tabiatın kanunları adına bir tapınak yapılmasının genel anlamda yasak olduğunu belirten Herodot, kendine ait bir düşünce olan insan figürleriyle bunların resm edilmesine karşı alınmış bir tedbir yada kültürel bir yaşam tarzı olduğunu da belirtmektedir. Tabiki burada Herodot'un kişisel düşüncesinden bağımsız olarak bir çıkarım yapmak gerekirse, belkide burada kök Tengri inancı olabileceğini de var sayabiliriz.

Özellikle dağların yücelerinde Kurban geleneğine sahip olan Persler <<Part Türkleri>> tabiata ve doğaya yada bir başka olasılıkla Atalarına kurban sunma ritüeli gerçekleştirmiş olabilirler. Alitta << Aldacı, Alıç, Allay ve Altay>> Belkide orta asya'dan gelen genel bir kültürün coğrafya üzerinde ki değişip dönüşmüş halidir. Bu konuya dilbilimcilerin girmesi gerekir. Asurluların Mylitta dediği Mullissu olarak da adlandırılan Venüs, Suetenos: "Venüs'ün soyundan gelen birinin Bitinya'da fahişelik yaptığını yazmaktadır." Bahsedilen Tanrıça Venüsün bir insan olduğuda anlaşılmaktadır.

"VIII . La foi jurée n'est, chez aucun autre peuple, plus respectée que parmi les Arabes ; voici quelles formalités ils observent pour la donner ou la recevoir. Au milieu des deux parties se place un témoin armé d'une pierre tranchante, avec laquelle il fait une incision dans l'intérieur des mains de chacun des contractants, au-dessous des pouces ; prenant ensuite un flocon de laine, tiré de leur manteau, il le trempe dans le sang qui coule de la blessure, et enduit avec ce sang sept pierres placées au centre de l'assemblée. Pendant qu'il accomplit cette cérémonie, il invoque Bacchus et Uranie. Lorsqu'elle est terminée, celui qui donne la foi offre ses amis pour garants à l'étranger ou à son concitoyen , si c'est avec un concitoyen qu'il traite, et ses amis, de leur côté, se considèrent comme liés et gardent la foi jurée. Il faut observer que les Arabes ne reconnaissent d'autres divinités que Bacchus et Uranie. Ils se rasent les cheveux en rond, autour des tempes, et disent que c'est ainsi que Baacchus se les rasait. Bacchus porte chez eux le nom d'Orotal, et Uranie celui d'Allilat." ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1, 330,331.>>

VIII. Yeminli inanç, Araplar arasında olduğu kadar başka hiçbir halk arasında daha yüksek bir saygı görmez; ve onu verirken veya alırken aşağıdaki formaliteler gözetilir. İki tarafın ortasında, her bir sözleşme tarafının ellerinin iç kısmına, baş parmaklarının altına bir kesi yapan keskin bir taşla silahlanmış bir tanık durur; sonra pelerininden bir yün parçası alır, yaradan akan kana batırır ve bu kanı meclisin ortasına yerleştirilmiş yedi taşla sürer. Bu töreni gerçekleştirirken Baacşüs ve Urania'yı çağırır. Tamamlandığında, inancı veren kişi, yabancıya veya vatandaşına kefil olarak arkadaşlarını sunar, eğer bir vatandaşla iş yapıyorsa ve arkadaşları da kendilerini bağlı sayarak yeminli inancı korurlar. Arapların Baacşüs ve Urania'dan başka tanrı tanımadıkları unutulmamalıdır. Saçlarını şakakların etrafında daire şeklinde tıraş ederler ve Baacşüs'ün saçlarını bu şekilde tıraş ettiğini söylerler. Baacşüs'a onlar arasında Orotal, Urania Allilat denir. ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1, 330,331.>>

Kitapları taramak yerine sürekli ortaya atılan iddia edenlerin iddialarını savunanların yanı sıra, kitap yazarlarda kopyala yapıştır misali, X kitabının şu sayfasında şunu yazmış diyerek kitap yazdıklarını zannediyorlar, oysaki o iddia edilen kitabın genelini okumak gerekiyor. Bu daha doğru çıkarım yapmaya bizleri götürecektir. Eğer bir hata yapmadıysam, Araplarda bir tapınak mevcut değil ve Lat, Menat, Uzza nereye gitti veya ne zaman bunların kültürüne girdi? Allilat Araplarda yemin yada Ant içilirken kullanılan bir kutsal terim olarak görülmektedir. Buda bize putperestlik iddiasının dışında bir kültür varlığına götürmektedir. Belkide Herodotun çevirisinde geçen Araplarla ilgili tüm bölümleri koymak daha geniş çaplı bir anlatım olacaktır.

"CXC VIII. Ils enduisent les morts de miel ; du reste leurs cérémonies funèbres sont à peu près semblables à celles des Égyptiens. Toutes les fois qu'un Babylonien s'est approché de sa femme, il se parfume en s'asseyant sur un vase qui contient de l'encens allumé . La femme en fait autant de son côté . Lorsque le jour paraît , l'un et l'autre se lavent , et il ne leur

est permis de toucher à aucun meuble avant de s'être lavés. Ces usages sont aussi pratiqués par les Arabes." ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1,137.>>

CXCVIII. Ölüler balla kaplarlar; ayrıca cenaze törenleri Mısırlılarınkine benzer. Bir Babilli karısına yaklaştığında, yanan tütsü içeren bir vazanın üzerinde otururken kendine parfüm sıkar. Karısı da aynısını kendi tarafında yapar. Gün doğduğunda ikisi de yıkanır ve yıkanmadan önce hiçbir mobilya parçasına dokunmalarına izin verilmez. Bu adetler Araplar tarafından da uygulanır. ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1,137.>>

Arap ölü defin geleneğinden bahseden Herodot, bu geleneğin bir tür mumyalama olduğunun ipucunu da bizlere vermektedir. Maracci Lodovico 1698 Alcorani textus universus ex correctionibus Arabum. Kitabında İslam Peygamberi Muhammedin ölümünden bahsettiği bölümde, Peygamberin mumyalandığını belirtir. << Sonra cesedi Ali, Abbas ve ev halkından diğerleri tarafından yıkandı ve üç elbiseye sarıldı ve hayattayken giydiği elbiseden arta kalan misk ile karıştırılmış kokularla mumyalandı. >> Ludovico mezarın bir lahit olduğunu ve kızıl bir kefenle kefenlendiğini yazar.

"CAPUT VIGESIMUM QUINTUM ."

"Quid post mortem Mahumeti venerit ."

"Exincto jam Mahumeto , refulierunt plerique Arabum à fecta ejus . Cùm verò mors illius Medinae vulgata esset , confluit cum tumultu turba hominum , ut viderent , utrum verè mortuus esset : hoc enim non poterant sibi persuadere . Quamobrem obstinatè obsistebant , ne corpus ejus sepeliretur . Verùm Abbas juravit illis per Deum, verè mortuum esse , atque ita quieverunt . Quidam scribunt , biduo insepultum mansisse : alii triduo . Laverunt autem corpus ejus Aly, Abbas , et alii ex magis domesticis ejus , et involutum tribus vestibus , conditum est aromatibus immixtis musco , qui residuus erat ex eo , quo vivens utebatur . Postea oraverunt super illud Moslemi singillatim . Effossum est autem , seu potiùs excisum in lapide , illi sepulchrum sub lecto , in quo mortuus fuerat , in domo Aisae . In ipso verò sepulchro posita est subtus eum panula coccinea , qua vivens utebatur . Super tumulum autem ejus erectus fuit fornix laterculis novem contextus ." ⁶ <<Lodovico:1698.29>>

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM.

Muhammed'in ölümünden sonra neler oldu?

Muhammed artık vefat ettiğinde, Arapların çoğu onun yaptıklarına hayretle baktı. Fakat Medine'de ölümü duyurulunca, bir kalabalık insan kalabalığı onun gerçekten ölüp ölmediğini anlamak için bir araya geldi: çünkü buna kendilerini ikna edemiyorlardı. Bu yüzden cesedinin gömülmesine inatla karşı çıktılar. Fakat Abbas, onlara Allah adına onun gerçekten öldüğüne yemin etti ve bu yüzden sessiz kaldılar. Bazıları iki gün, bazıları ise üç gün gömülmeden kaldığını yazar. Sonra cesedi Ali, Abbas ve ev halkından diğerleri tarafından yıkandı ve üç elbiseye sarıldı ve hayattayken giydiği elbiseden arta kalan misk ile karıştırılmış baharatlarla mumyalandı. Daha sonra Müslümanlar teker teker onun için dua ettiler. Aişe'nin evinde, öldüğü yatağının altına onun için bir mezar kazıldı, daha doğrusu taştan oyuldu. Mezarın içine, hayattayken giydiği kırmızı bir battaniye konmuştu. Mezarının üzerine ise, dokuz tuğlanın birbirine örülmesiyle oluşturulmuş bir tonoz inşa edilmişti. ⁶ <<Lodovico:1698.29>>

"XXX. En continuant à naviguer au-dessus de Méroé, vous atteignez le pays des transfuges Égyptiens, dans un temps égal à celui que vous avez mis à vous rendre d'Éléphantine à la métropole des Éthiopiens . Ces transfuges portent dans leur langue le nom d'Asmach, qui, traduit dans la nôtre, signifie ceux qui se trouvent à la gauche du roi. Deux cent quarante mille de ces Égyptiens , attachés tous au service militaire , émigrèrent en Éthiopie par le

motif que je vais rapporter. Sous le règne de Psammitichus , un corps de troupes avait été placé à Éléphantine pour protéger cette frontière contre les Éthiopiens, un autre à Daphné et à Péluse, pour arrêter les incursions des Syriens et des Arabes, enfin, un troisième à Marée, vers la Libye. (Ces établissements militaires ont été maintenus par les Perses. Ils existaient de mon temps tels qu'ils avaient été formés sous Psammitichus , et il y avait encore des garnisons perses à Éléphantine et à Daphné.) Les troupes égyptiennes stationnées à Éléphantine y étaient depuis trois ans ; mais comme on négligea de les faire relever, elles abandonnèrent le service de Psammitichus , et désertèrent en Éthiopie . Instruit de leur défection, le roi se mit à leur poursuite ; et quand il les eut jointes , il les pressa avec les plus vives instances de rentrer dans le devoir, les conjurant de ne point abandonner les dieux de leur patrie , leurs femmes et leurs enfants . Mais un des soldats, montrant de la main ses parties sexuelles , lui répondit : « Tant que cela nous restera, « nous ne manquerons ni de femmes ni d'enfants . » Ils continuèrent ensuite leur route, et se donnèrent au roi d'Éthiopie, qui, par reconnaissance , leur fit présent des terres de quelques peuples de ses provinces avec lesquels il était en guerre, et qu'il les chargea de chasser. Depuis que ces Égyptiens ont fixé leur séjour en Éthiopie, ils ont adouci les mœurs de ses habitants en y portant les institutions de leur patrie." 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,194.>>

XXX. Meroe'nin üstünde yelken açmaya devam ederek, Elefantine'den Etiyopyalıların metropolüne gitmeniz kadar zaman alan Mısırlı firarilerin ülkesine ulaşırsınız. Bu firariler kendi dillerinde Asmaş adını taşırlar ki bu bizim dilimize çevrildiğinde kralın solunda olanlar anlamına gelir. Hepsi askerlik hizmetine bağlı olan bu Mısırlıların iki yüz kırk bini, anlatacağım sebepten dolayı Etiyopya'ya göç ettiler. Psammitişus'un saltanatı sırasında, bu sınırı Etiyopyalılara karşı korumak için Elefantine'ye bir birlik, Suriyelilerin ve Arapların akınlarını durdurmak için Dafne ve Pelusium'a bir birlik ve son olarak Libya'ya doğru Marea'ya üçüncü bir birlik yerleştirilmişti. (Bu askeri kuruluşlar Persler tarafından korunuyordu. Benim zamanımda Psammitişus döneminde kuruldukları gibi var oldular ve Elefantine ve Dafne'de hala Pers garnizonları vardı.) Elefantine'de konuşlanmış olan Mısır birlikleri üç yıldır oradaydı; Ancak, rahatlamaları ihmal edildiğinden, Psammitişus'un hizmetini bırakıp Etiyopya'ya kaçtılar. Onların kaçtığını öğrenen kral, onları takip etmek için yola çıktı; ve onlara katıldığında, ülkelerinin tanrılarını, eşlerini ve çocuklarını terk etmemeleri için onları en içten yalvarışlarla görevlerine geri dönmeleri için sıkıştırdı. Ancak askerlerden biri, eliyle mahrem yerlerini işaret ederek şöyle cevap verdi: "Bunlar bizimle kaldığı sürece, "eş veya çocuk eksikliğimiz olmayacak." "Daha sonra yolculuklarına devam ettiler ve kendilerini Etiyopya kralına adadılar, o da minnettarlık göstergesi olarak, savaş halinde olduğu ve onları kovmalarını emrettiği eyaletlerindeki bazı insanların topraklarını onlara verdi. Bu Mısırlılar Etiyopya'ya yerleştiklerinden beri, ülkelerinin kurumlarını oraya getirerek sakinlerinin ahlakını yumuşattılar. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,194.>>

"LXXV . Du côté de l'Arabie, en face de la ville de Buto , est un lieu où je me suis moi-même rendu pour prendre des renseignements sur les serpents ailés. Lorsque j'y fus arrivé, on me fit voir une quantité d'os et d'arêtes de serpents si considérable qu'il est impossible de la décrire ; elle formait des amas, les uns plus ou moins grands, les autres très-petits, mais le nombre en était immense. Le lieu où ces débris étaient répandus se trouve au débouché d'un défilé étroit des montagnes, dans une vaste plaine , contiguë aux champs de l'Egypte. L'on assure qu'au commencement du printemps, un grand nombre de ces serpents ailés volent de l'Arabie sur l'Egypte ; mais que les ibis , allant au devant d'eux , à la sortie de ce défilé, ne les laissent pas passer, et les détruisent complètement. Les Arabes prétendent que

c'est en reconnaissance de ce service que les Egyptiens ont l'ibis en si grand honneur, et les Egyptiens conviennent avec eux que c'est là réellement le notif de leur vénération pour cet oiseau." 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,218.>>

LXXV. Arap tarafında, Buto şehrinin karşısında, kanatlı yılanlar hakkında bilgi almak için gittiğim bir yer var. Oraya vardığımda, tarif etmem imkansız olacak kadar çok sayıda yılan kemiği ve sırtı gösterildi; bazıları az çok büyük, diğerleri çok küçük yığınlar oluşturuyorlardı, ancak sayıları muazzamdı. Bu kalıntıların dağıldığı yer, Mısır tarlalarına bitişik geniş bir ovada, dar bir dağ geçidinin ağzındadır. İlkbaharın başlarında, bu kanatlı yılanların çok sayıda Arabistan'dan Mısır'a uçtuğu; ancak bu geçidin çıkışında onlarla buluşmaya giden ibislerin <<Aynak>> onları geçirmedeği ve onları tamamen yok ettiği söylenir. Araplar, Mısırlıların ibisleri <<Aynak>> bu hizmetin tanınması nedeniyle bu kadar yüce bir onurla tuttuklarını iddia ederler ve Mısırlılar da bunun aslında bu kuşa duydukları saygının işareti olduğu konusunda onlarla hemfikirler. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,218.>>

"CXLI . Ala mort d'Anysis, un prêtre de Vulcain, nommé Sethon , lui succéda. Ce roi négligea beaucoup l'ordre des guerriers, comme n'ayant aucun besoin de leurs services; et parmi un grand nombre de marques d'indifférence , il alla jusqu'a les priver des douze aoures de terres labourables concédées à chaque individu de cet ordre par les rois ses prédécesseurs , et choisies dans les meilleures terres. Aussi, lorsque peu de temps après une armée nombreuse, commandée par Sanacharib , roi des Assyriens et des Arabes , vint attaquer l'Égypte , aucun des guerriers égyptiens ne voulut marcher. Le prêtre-roi , inquiet de ce refus et incertain du parti qu'il devait prendre , entra dans le temple de Vulcain , et vint déplorer aux pieds de la statue du dieu , les malheurs qui le menaçaient. Pendant qu'il exhalait ses plaintes , le sommeil s'empara de ses sens , et il lui parut voir en songe le dieu debout près de lui , qui le rassurait et lui promettait qu'avec le secours qu'il allait recevoir il n'aurait rien à redouter de l'armée arabe . Le roi, se confiant à cette vision , rassembla tous ceux qui consentirent à le suivre, et marcha vers Péluse, qui est le point par lequel on peut pénétrer en Égypte, n'ayant avec lui aucun soldat , mais seulement un ramas de marchands , d'artisans et de journaliers. Il était à peine arrivé, qu'un nombre infini de rats champêtres se répandit dans le camp ennemi , et, pendant le cours d'une seule nuit, rongea si bien les cordes des arcs , les carquois , et jusques aux attaches des boucliers , que l'armée, privée de toute espèce d'armes, fut contrainte de prendre la fuite le lendemain . Poursuivie par les Égyptiens , elle perdit beaucoup de monde . En mémoire de cet événement, on voit dans le temple de Vulcain une statue de pierre qui représente Sethon tenant dans sa main un rat , avec cette inscription : "En me voyant, apprenez à révéler les dieux." 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,255,256.>>

CXLI. Anysis'in ölümü üzerine, Sethon adında bir Vulcan rahibi onun yerine geçti. Bu kral savaşçılar düzenini büyük ölçüde ihmal etti, onların hizmetlerine ihtiyaç duymamaya başladı; ve çok sayıda kayıtsızlık belirtisi arasında, selef kralları tarafından bu düzenin her bir bireyine bahşedilen ve en iyi topraklardan seçilen en verimli on iki arurs araziye onlardan mahrum edecek kadar ileri gitti. Ayrıca, Asurlular ve Araplar kralı Sanaşarib'in <<Sanherib>> komutasındaki büyük bir ordu Mısır'a saldırmaya geldiğinde, Mısırlı savaşçılardan hiçbir yürümedi. Bu ret ve izleyeceği yoldan emin olmayan rahip-kral, Vulcan tapınağına girdi ve kendisini tehdit eden talihsizlikleri tanrı heykelinin ayaklarına ağıt yakmaya geldi. Ağıtlarını söylerken, uyku duyularını ele geçirdi ve sanki bir rüyada yanında duran, kendisine güvence veren ve Arap ordusundan korkacak hiçbir şeyi olmayacağına dair söz veren tanrıyı gördü. Bu vizyona güvenen kral, kendisini takip etmeyi kabul eden herkesi bir araya topladı ve

yanında asker olmadan, sadece tüccarlar, zanaatkarlar ve günlük işçilerden oluşan bir toplulukla Mısır'a girilebilen nokta olan Pelusium'a "Péluse" doğru yürüdü. Düşman kampına sonsuz sayıda tarla faresi yayıldığına ve tek bir gecede yay kırımlarını, okları ve hatta kalkanların küçük kalkanlarını öylesine kemirdiler ki, her türlü silahtan yoksun bırakılan ordu ertesi gün kaçmak zorunda kaldı. Mısırlılar tarafından takip edilen kral, birçok insanını kaybetti. Bu olayın anısına, Vulcanus tapınağında elinde bir fare tutan Sethon'u temsil eden ve üzerinde şu yazının bulunduğu bir taş heykel vardır: "Beni görünce, tanrılara saygı göstermeyi öğrenin." ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1,255,256.>>

"IV . Il arriva encore dans ce temps un autre événement, qui eut de l'influence sur cette expédition. Dans le nombre des auxiliaires qu'Amasis entretenait se trouvait un Grec nommé Phanès, natif d'Halicarnasse, renommé pour ses connaissances et pour ses talents militaires. Ce Phanès, ayant eu à se plaindre d'Amasis, s'enfuit d'Égypte par mer, dans le dessein d'aller trouver Cambyse. Amasis, instruit de cette fuite, et qui savait que Phanès, jouissant déjà d'une grande réputation dans ses troupes auxiliaires, était encore parfaitement au courant de l'état de l'Égypte, ordonna de le poursuivre, et mit beaucoup d'importance à ce qu'on l'arrêtât. Il. fit donc monter sur une trirème le plus fidèle de ses eunuques, qui parvint effectivement à l'atteindre et à s'emparer de lui en Lycie ; mais l'eunuque, maître du fugitif, ne sut pas le ramener en Égypte ; Phanès s'échappa, après avoir enivré les gardes qu'on lui avait donnés, et réussit à se rendre chez les Perses . Il y trouva Cambyse prêt à marcher en Égypte, mais incertain sur la direction qu'il prendrait, et sur les moyens de traverser le désert, où l'on ne trouve point d'eau. Phanès, après l'avoir instruit de tout ce qu'il savait des affaires d'Amasis, indiqua de plus à Cambyse la route qu'il fallait tenir, et lui conseilla d'envoyer demander au roi des Arabes la permission de traverser leur pays." ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1,328,329.>>

IV. Bu sırada bu seferi etkileyen başka bir olay daha yaşandı. Amasis'in tuttuğu yardımcıları arasında, bilgisi ve askeri becerisiyle tanınan Halikarnas doğumlu Phanes adında bir Yunan vardı. Amasis'e karşı bir şikayeti olan bu Phanes, Kambyses'e gitmek niyetiyle deniz yoluyla Mısır'dan kaçtı. Bu kaçıştan haberdar olan ve yardımcıları arasında zaten yüksek bir üne sahip olan Phanes'in Mısır'ın durumu hakkında hala mükemmel bir şekilde bilgi sahibi olduğunu bilen Amasis, onun takip edilmesini emretti ve tutuklanmasına büyük önem verdi. Bu nedenle en sadık hadımlarını bir trireme ile gönderdi ve trireme onu yakalamayı ve Likya'da yakalamayı başardı; ancak kaçağı elinde tutan hadım onu Mısır'a geri getiremedi. Phanes, kendisine atanan muhafızları sarhoş ettikten sonra kaçtı ve Perslere ulaşmayı başardı. Orada Kambyses'i Mısır'a doğru yürümeye hazır buldu, ancak hangi yöne gideceği ve su olmayan çölü nasıl geçeceği konusunda emin değildi. Phanes, ona Amasis'in işleri hakkında bildiği her şeyi anlattıktan sonra, Kambyses'e ayrıca izlemesi gereken yolu gösterdi ve Arap kralından ülkelerini geçmek için izin istemesini tavsiye etti. ¹ <<Miot, 1858: Cilt 1,328,329.>>

"V. Ce n'est effectivement que par cette voie qu'il est possible de pénétrer en Égypte ; car, en partant de la Phénicie , le territoire qui s'étend jusqu'aux confins de la ville de Cadytis , est Syrie Palestine ; mais après Cadytis, ville qui , suivant mon opinion , n'est pas de beaucoup inférieure en étendue à celle de Sardes , les places de commerce , situées sur la mer, jusqu'à Jenysus , appartiennent aux Arabes; et ce n'est que depuis cette dernière ville qu'on se retrouve sur le territoire de la Syrie, qui se termine au lac de Serbonis, près duquel s'élève le mont Casius, dont les pentes touchent la mer. A partir de ce lac , où l'on dit que Typhon est caché , on entre en Égypte. Le pays qui se trouve entre la ville de Jenysus et le lac de

Serbonis , ou le mont Casius , est de trois jours de marche, et absolument, privé d'eau." 1

<<Miot, 1858: Cilt 1,329.>>

V. Mısır'a ancak bu yoldan girilebilir; çünkü Fenike'den başlayarak, Kadytis şehrinin sınırlarına kadar uzanan bölge Suriye Filistin'dir; ancak Kadytis'in ötesinde, benim görüşüme göre Sardis'ten çok da aşağı olmayan bir şehir olan, deniz kıyısındaki ticaret yerleri Jenysus'a kadar Araplara aittir; ve ancak bu son şehirden Suriye topraklarına girilir; bu topraklar, yamaçları denize değen Casius Dağı'nın yükseldiği Serbonis gölünde son bulur. Tyfon'un saklı olduğu söylenen bu gölden Mısır'a girilir. Jenysus şehri ile Serbonis gölü veya Casius Dağı arasında kalan ülke üç günlük bir yolculuktur ve kesinlikle susuzdur. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,329.>>

"VII . Les Perses, dès qu'ils ont été en possession du pays , ont fait usage de ce moyen pour la traversée du désert, et se servent encore aujourd'hui de ces jarres remplies d'eau, ainsi que je viens de l'expliquer plus haut ; mais comme , à l'époque de leur expédition, ils n'avaient point cette ressource pour porter l'eau avec eux, Cambyse, d'après l'avis du Grec natif d'Halicarnasse dont j'ai parlé, envoya des messagers chez les Arabes, demander le libre passage de son armée : il fut accordé, et les conditions réglées dans un traité garanti par des serments mutuels." 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,330.>>

VII. Persler, ülkeyi ele geçirdikleri anda çölü geçmek için bu yöntemi kullandılar ve bugün de, yukarıda açıkladığım gibi, suyla dolu bu küpleri kullanmaya devam ediyorlar; ancak seferleri sırasında yanlarında su taşımak için bu kaynağa sahip olmadıklarından, Kambyses, bahsettiğim Halikarnassoslu Yunanlının tavsiyesine uyarak, ordusu için serbest geçiş talebinde bulunmak üzere Araplara haberciler gönderdi: bu talep kabul edildi ve koşullar karşılıklı yeminlerle garanti altına alınan bir antlaşmayla düzenlendi. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1,330.>>

"XXXIX. La seconde péninsule commence à la Perse proprement dite , et longe les bords de la mer Érythrée. Elle comprend , en premier lieu , les côtes maritimes de la Perse, ensuite l'Assyrie ; enfin , après l'Assyrie l'Arabie , et vient se terminer (non pas réellement, mais par une sorte de convention adoptée), au golfe Arabique , dans lequel Darius a introduit le canal tiré du Nil. Entre la Perse et la Phénicie est un immense pays , dont le prolongement se dirige vers notre mer Méditerranée , renfermant la Syrie-Palestine jusqu'à l'Égypte , où il finit. Il fait la limite de cette seconde péninsule , et ne comprend que les trois peuples que j'ai nommés plus haut , les Perses, les Assyriens et les Arabes. Telle est l'extension de l'Asie vers le couchant , à partir de la Perse." 1 <<Miot, 1858: Cilt 1, 452.>>

XXXIX. İkinci yarımada, Pers'in tam merkezinden başlar ve Eritre Denizi kıyıları boyunca uzanır. Önce Pers'in deniz kıyılarını, sonra Asur'u; en sonunda, Asur'dan sonra Arabistan'ı içerir ve (aslında değil, ama bir tür kabul görmüş gelenekle) Darius'un Nil'den çekilen kanalı soktuğu Arap Körfezi'nde sona erer. Pers ile Fenike arasında, uzantısı Akdeniz'imize doğru uzanan, Suriye-Filistin'i Mısır'a kadar çevreleyen ve orada sona eren muazzam bir ülke vardır. Bu ikinci yarımada'nın sınırını oluşturur ve yalnızca yukarıda adını verdiğim üç halkı, Persleri, Asurluları ve Arapları içerir. Asya'nın Pers'ten başlayarak batıya doğru uzantısı böyledir. 1 <<Miot, 1858: Cilt 1, 452.>>

Herodot'un 1 Cildinde karşımıza bir tapınak çıkmadığı gibi, Mısırdaki Sethin bir Rahip olduğunu öğrenmiş olduk.

"LXIX. Les ARABES; ils étaient vêtus d'une saye ample , connue sous le nom de zeira, et fixée par une ceinture : leur arme était un arc très-grand, qui pouvait se tendre dans les deux sens, et qu'ils portaient sur l'épaule droite. Les ETHIOPIENS ; leur vêtement était composé de peaux de lion ou de panthère : ils étaient armés d'arcs longs fabriqués avec des spathes de palmier, et qui n'ont pas moins de quatre coudées ; mais les flèches , de roseau , étaient d'une petite dimension, et, au lieu de fer, armées d'une pointe très aiguë faite avec la même pierre sur laquelle ils gravent leur cachet . Ils portaient, en outre, des lances terminées par une corne aiguisée de gazelle qui en formait la pointe . Enfin ils étaient encore armés de massues garnies de tête de clous . Lorsqu'ils vont à la guerre, ils se blanchissent la moitié du corps avec de la craie, et peignent l'autre moitié en rouge avec du minium . Arsamès avait le commandement des Arabes et des Ethiopiens qui habitent au dessus de l'Égypte . In était fils de Darius et d'Artystona , fille de Cyrus , celle de ses femmes que Darius aimait le plus tendrement, et dont il fit faire la statue en or battu au marteau." 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 214.>>

LXIX. ARAPLAR; zeira adıyla bilinen geniş bir saye giyerlerdi ve bir kemerle sabitlenirlerdi: silahları her iki yönde de çekilebilen ve sağ omuzlarında taşıdıkları çok büyük bir yaydı. ETİYOPYALILAR; giysileri aslan veya panter derisinden oluşuyordu: palmiye örtülerinden yapılmış ve dört arşından kısa olmayan uzun yaylarla silahlanmışlardı; ancak kamıştan yapılmış oklar küçük boyutluydu ve demir yerine, mühürlerini kazıdıkları taşla yapılmış çok keskin bir uçla silahlanmışlardı. Ayrıca, ucu sivriltilmiş bir ceylan boynuzuyla biten mızraklar taşıyorlardı. Son olarak, çivi başlarıyla süslenmiş sopalarla da silahlanmışlardı. Savaş gittiklerinde, vücutlarının yarısını tebeşirle beyazlatır ve diğer yarısını da minium ile kırmızıya boyarlardı. Arsames, Mısır'ın yukarısında yaşayan Araplar ve Etiyopyalılar'ın komutasını elinde tutuyordu. Darius'un en çok sevdiği karılarından biri olan ve dövülmüş altından bir heykelini yaptırdığı Cyrus'un kızı Artystona ile Darius'un oğluydu. 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 214.>>

"LXXXVI l'infanterie . Les Indiens , armés et vêtus également comme leur infanterie : ils montaient des chevaux de selle et des chars de guerre ; ces chars étaient attelés de chevaux de trait ou d'ânes sauvages. Les BACTRIENS , les Caspiens , avec le même équipage que l'infanterie. Les LIBYENS , équipés aussi comme leur infanterie : ils montaient tous des chars , ainsi que les CASPIRES et les PARICANIENS , qui , d'ailleurs, étaient tout à fait semblables , par l'armure et le vêtement, à l'infanterie. Les ARABES ; leur équipage ne différait en rien de celui des hommes de pied ; mais ils montaient tous des chameaux, qui ne le cèdent point en vitesse aux chevaux. LXXXVII . Ces nations étaient les seules qui eussent fourni la cavalerie , dont la force montait à quatre-vingt mille chevaux , non compris les chameaux et les chars de guerre. Toute cette cavalerie était formée en corps séparés , et les Arabes fermaient la marche , pour ne pas effrayer les chevaux , qui ne peuvent soutenir la vue des chameaux." 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 219.>>

LXXXVI piyade. Kızılderililer, piyadeleri gibi silahlanmış ve giyinmişlerdi: eyerli atlara ve savaş arabalarına biniyorlardı; bu arabalar koşum atları veya yabani eşekler tarafından çekiliyordu. Baktriyalılar, Hazarlılar, piyadelerle aynı donanıma sahipti. Libyalılar, piyadeleri gibi donatılmıştı: hepsi savaş arabalarına biniyordu, Hazarlılar ve Parikaniler de öyle, üstelik zırh ve giyimde piyadelere tamamen benziyorlardı. Araplar: onların donanımları piyadelerinkinden hiçbir şekilde farklı değildi; ancak hepsi de atlardan daha az hızlı olmayan

develere biniyorlardı. LXXXVII. Bu uluslar, çift hörgüçlü develer "chameaux" ve savaş arabaları hariç, seksen bin attan oluşan süvarileri sağlayan tek uluslardı. Tüm bu süvariler ayrı birlikler halinde oluşturulmuştu ve Araplar, çift hörgüçlü develerin "chameaux" görüntüsüne dayanamayan atları korkutmamak için arkadan geliyordu. 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 219.>>

"CLXXXIV. Jusqu'à l'arrivée de la flotte à Sépias et de l'armée de terre aux Thermopyles, les troupes de Xerxès n'avaient essuyé aucune perte, et le nombre des hommes qui les composaient se trouvait encore celui qui résulte du calcul que je vais faire . Il était parti d'Asie mille deux cent sept vaisseaux ; j'en conclus que tout ce que les diverses nations avaient fourni d'hommes pour monter les vaisseaux qu'elles armèrent , s'élevait à deux cent quarante et un mille quatre cents, en comptant deux cents hommes par navire. Sur chacun de ces vaisseaux, indépendamment des soldats nationaux, on avait embarqué trente combattants Perses, Mèdes ou Saces, ce qui donne trente-six mille deux cent dix hommes . J'ajouterai encore à ce dernier nombre et au précédent, celui des hommes embarqués sur les vaisseaux à cinquante rameurs, qui l'un dans l'autre contenaient quatre-vingts hommes. Or le nombre des bâtiments de ce genre était, comme je l'ai déjà dit plus haut, de trois mille, et par conséquent celui des hommes qui les montaient s'élevait à deux cent quarante mille ; ainsi la totalité des hommes embarqués sur la flotte partie d'Asie, était de cinq cent dix-sept mille six cent dix. Quant à l'armée de terre, elle était, comme on l'a vu, d'un million sept cent mille hommes d'infanterie et de quatre-vingt mille de cavalerie , auxquels il convient d'ajouter les Arabes qui montaient les chameaux et les Lybiens qui conduisaient les chars de guerre, que j'estime à vingt mille . En réunissant donc l'armée de terre et la flotte, on trouve deux millions trois cent dix- sept mille six cent dix hommes. Telle était la force de l'armée tirée de l'Asie, sans y comprendre, ni la domesticité qui suivait, ni les vaisseaux employés au transport des subsistances, et ceux qui les montaient." 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 266,267.>>

CLXXXIV. Filonun Sepias'a ve kara ordusunun Termopil'e varmasına kadar, Xerxes'in birlikleri hiçbir kayıp vermemişti ve onları oluşturan adam sayısı hâlâ yapmak üzere olduğum hesaplamaadan çıkan sayıydı. 1.207 gemi Asya'dan ayrılmıştı; çeşitli ulusların silahlandırdıkları gemileri donatmak için sağladıkları tüm adamların, gemi başına 200 adam sayıldığında 241.400 olduğu sonucuna vardım. Bu gemilerin her birinde, ulusal askerlerin dışında, otuz Pers, Med veya Sakia savaşçısı gemiye binmişti, bu da 36.210 adam eder. Bu son sayıya ve bir öncekine, toplamda 80 adam içeren elli kürekçiyle gemilere binen adam sayısını da ekleyeceğim. Şimdi bu tür gemilerin sayısı, daha önce de söylediğim gibi, üç bindi ve dolayısıyla onları donatan adam sayısı iki yüz kırk bindi; Böylece Asya'dan ayrılan filoya binen toplam adam sayısı beş yüz on yedi bin altı yüz on kişiydi. Kara ordusuna gelince, gördüğümüz gibi, bir milyon yedi yüz bin piyade ve seksen bin süvari vardı; bunlara çift hörgüçlü develere binen Araplar ve savaş arabalarını süren Libyalılar da eklenmeli; bunların yirmi bin kişi olduğunu tahmin ediyorum. Dolayısıyla kara ordusunu ve filoyu birleştiresek, iki milyon üç yüz on yedi bin altı yüz on kişi elde ederiz. Asya'dan çekilen ordunun gücü, ne onları takip eden hizmetliler ne de erzak taşımacılığında kullanılan gemiler ve bunları kullananlar dahil edilmeden böyleydi. 2 <<Miot, 1858: Cilt 2, 266,267.>>

Arapların bir tapınakları olmadığını öğrendiğimiz gibi bu Arapların develerinin çift hörgüçlü develere bindiklerininide öğrenmiş olduk. Fransızca da "chameaux" çift hörgüçlü deve "dromadaire" tek hörgüçlü deve anlamında kullanılır. Diodore de Sicile: 3 <<Hoefer:1865.Cilt 1, 227,228.>>

"XLIII . Après avoir dépassé cette plaine, le navigateur remonte une baie d'un aspect singulier. Cette baie s'enfonce dans la terre dans une étendue de cinq cents stades ; elle est entourée de tous les côtés par d'immenses rochers qui en rendent l'entrée tortueuse et presque impraticable . Un de ces rochers, étant à fleur d'eau, rétrécit tellement le passage, qu'il est impossible à un navire d'entrer dans cette baie ni d'en sortir. Lorsque les vagues sont soulevées par les vents, elles se brisent contre cet écueil et font retentir au loin leurs mugissements. Les bords de cette baie sont habités par les Banizomènes ; ils vivent de la chasse et se nourrissent de la chair d'animaux terrestres . On trouve dans cet endroit un temple vénéré de tous les Arabes . Plus loin, en face de la côte dont nous venons de parler, sont trois îles qui ont plusieurs ports . La première est, dit-on, tout à fait déserte et consacrée à Isis. On y voit des fondements en pierre d'anciens édifices et des colonnes chargées d'inscriptions en caractères barbares . Les autres îles sont également désertes. Toutes ces îles sont couvertes d'oliviers, différents des nôtres. Au delà de ces îles, la côte est escarpée et inaccessible aux navires dans une étendue de plus de mille stades ; car il n'y a ni port ni rade où les matelots puissent jeter l'ancre; il n'y a même pas une langue de terre où les voyageurs fatigués puissent trouver un asile. C'est là que se trouve une montagne au sommet de laquelle s'élèvent des rochers taillés à pic et d'une hauteur prodigieuse. La racine de cette montagne est garnie d'écueils aigus qui s'avancent dans la mer, et qui forment derrière elle des gouffres sinueux. Comme ces récifs sont très-rapprochés les uns des autres et que la mer y est très profonde, les brisants, par leur arrivée et leur retrait alternatifs, font entendre un bruit semblable à un fort mugissement. Une partie des vagues, lancées contre ces immenses rochers, s'élèvent et se résolvent en écume ; une autre partie, s'engloutissant dans des gouffres, forme des tourments épouvantables ; de telle sorte que ceux qui passent auprès de cette montagne meurent presque de frayeur. Cette côte est habitée par les Arabes Thamudéniens . De là on arrive à une baie assez vaste, remplie d'îles qui présentent l'aspect des Échinades . Les bords de cette baie se composent de monceaux de sable noir d'une étendue et d'une épaisseur prodigieuses . Plus loin, on découvre une presque île ; c'est là qu'est le port appelé Charmuthas, le plus beau de tous ceux qui nous sont connus par les relations des historiens . Car une langue de terre, située à l'occident, sert à former une baie non-seulement d'un très-bel aspect , mais encore qui surpasse toutes les autres en commodité . Elle est dominée par une montagne couverte d'arbres et qui a cent stades de tour. Son entrée est large de deux plèthres. Ce port peut contenir deux mille navires à l'abri de tous les vents . En outre, on y trouve de l'eau douce en abondance, car un grand fleuve se décharge dans ce port . Il y a au milieu une île bien arrosée, susceptible de recevoir des plantations . En un mot, ce port est tout à fait semblable au port de Carthage, appelé Cothon , dont nous parlerons en temps et lieu. Le grand calme qui y règne et les eaux douces qui y affluent attirent de la haute mer une quantité infinie de poissons."

3 <<Hoefer, 1865. Cilt 1, 227, 228.>>

XLIII. Bu ovayı geçtikten sonra, denizci tekinsiz görünümlü bir koya çıkar. Bu koy, beş yüz stadia'lık bir mesafe boyunca karaya doğru uzanır; her tarafı girişi dolambaçlı ve neredeyse geçilmez hale getiren muazzam kayalarla çevrilidir. Bu kayalardan biri, suyun kenarında olduğundan, geçidi o kadar daraltır ki bir geminin bu koya girmesi veya çıkması imkansızdır. Dalgalar rüzgarlar tarafından yükseltildiğinde, bu resif üzerinde kırılır ve kükremeleri uzaklara ve genişlere yankılanır. Bu koyun kıyılarında Banizomenes yaşar; avcılıkla yaşarlar ve kara hayvanlarının etleriyle beslenirler. Bu yerde tüm Araplar tarafından saygı duyulan tapınak vardır. Daha ileride, az önce bahsettiğimiz kıyının karşısında, birkaç limanı olan üç ada vardır. İlkini tamamen terk edilmiş ve İsis'e adanmış olduğu söylenir. Antik binaların taş temelleri ve barbarca karakterlerle yazılmış yazıtlarla dolu sütunlar görülür. Diğer adalar da

terk edilmiştir. Bütün bu adalar bizimkinden farklı zeytin ağaçlarıyla kaplıdır. Bu adaların ötesinde, kıyı diktir ve bin stadiadan daha uzun bir mesafe boyunca gemiler için erişilemezdir; çünkü denizcilerin demir atabileceği ne bir liman ne de bir liman vardır; yorgun yolcuların sığınabileceği bir kara şeridi bile yoktur. Zirvesinde muazzam yükseklikte dik kayaların yükseldiği bir dağ vardır. Bu dağın kökü, denize doğru uzanan ve arkasında kıvrımlı uçurumlar oluşturan keskin resiflerle kaplıdır. Bu resifler birbirine çok yakın ve deniz çok derin olduğundan, dalgalar dönüşümlü olarak gelip çekilerek yüksek bir kükremeye benzer bir ses çıkarır. Bu muazzam kayalara çarpan dalgaların bazıları yükselir ve köpüğe dönüşür; uçurumlarla kaplı başka bir kısmı ise korkunç dönüşler oluşturur; öyle ki bu dağın yakınından geçenler neredeyse korkudan ölürler. Bu kıyıda Semud "Thamudienian" Arapları yaşamaktadır. Oradan, Eşinades'in görünümünü sunan adalarla dolu oldukça büyük bir koya varılır. Bu koyun kenarları, muazzam genişlikte ve kalınlıkta siyah kum yığınlarından oluşur. Daha ileride, bir yarımada keşfedilir; orada, tarihçilerin anlattıklarından bildiğimiz en güzeli olan Şarmuthas adlı liman bulunur. Çünkü batıda bulunan bir kara şeridi, sadece çok güzel bir görünüme sahip bir koy oluşturmakla kalmaz, aynı zamanda diğerlerinin hepsini rahatlık açısından da geride bırakır. Ağaçlarla kaplı ve çevresi yüz stadia olan bir dağ tarafından yönetilir. Girişi iki plethra genişliğindedir. Bu liman, her türlü rüzgardan korunaklı iki bin gemiyi barındırabilir. Dahası, burada bol miktarda tatlı su bulunur, çünkü büyük bir nehir bu limana dökülür. Ortada, ekim alanları için uygun, iyi sulanan bir ada vardır. Kısacası, bu liman, zamanı gelince bahsedeceğimiz Cothon adlı Kartaca limanına oldukça benzerdir. Orada hüküm süren büyük sakinlik ve içine akan tatlı su, açık denizden sonsuz miktarda balık çekiyor. 3 <<Hoefer:1865. Cilt 1, 227, 228.>>

"A douze stades environ d'Ecbatane est une montagne appelée Oronte, taillée à pic et d'une hauteur remarquable ; car elle a, mesurée en ligne droite de la base au sommet, vingt-cinq stades ; sur le revers opposé se trouvait un grand lac qui communiquait avec une rivière . Elle perça la racine de cette montagne , y creusa un canal de quinze pieds de largeur sur quarante de profondeur ; ce canal servait à conduire dans la ville les eaux du lac et de la rivière. Tels sont les travaux que Sémiramis fit exécuter dans la Médie." 3 <<Hoefer:1865. cilt 1.132.>>

Ecbatana'dan yaklaşık on iki stadia uzaklıkta, dik ve dikkat çekici bir yüksekliğe sahip Orontes "Asi" Dağı vardır; çünkü tabanından zirvesine kadar düz bir çizgide ölçüldüğünde yirmi beş stadiadır; karşı tarafında bir nehre açılan büyük bir göl vardı. Bu dağın köküne nüfuz etti, on beş fit genişliğinde ve kırk fit derinliğinde bir kanal kazdı; bu kanal, gölün ve nehrin sularını şehre taşımaya hizmet ediyordu. Semiramis'in Medya'da gerçekleştirdiği çalışmalar bunlardı. 3 <<Hoefer:1865. cilt 1.132.>>

XCIV. Il faut maintenant parler des législateurs égyptiens, qui ont institué des lois si extraordinaires et si singulières . Après la constitution ancienne qui fut faite, selon la tradition, sous le règne des dieux et des héros , le premier qui engagea les hommes à se servir des lois écrites fut Mnévès, homme remarquable par sa grandeur d'âme, et digne d'être comparé à ses prédécesseurs . Il fit répandre que ces lois , qui devaient produire tant de bien, lui avaient été données par Mercure. C'est ainsi que chez les Grecs, Minos en Crète et Licurgue à Lacédémone prétendirent, que les lois qu'ils promulgaient leur avaient été dictées par Jupiter ou par Apollon. Ce genre de persuasion a été employé auprès de beaucoup d'autres peuples , et a présenté de grands avantages. En effet, on raconte que, chez les Arimaspes , Zathrauste avait fait croire qu'il tenait ses lois d'un bon génie ; que Zamolxis vantait aux

Gètes qui croient à l'immortalité de l'âme, ses communications avec Vesta, et que, chez les Juifs, Moïse disait avoir reçu les lois du Dieu appelé Iao ; soit que ces législateurs regardassent leur intelligence, mise au service de l'humanité, comme quelque chose de miraculeux et de divin, soit qu'ils supposassent que les noms des dieux qu'ils empruntaient seraient d'une grande autorité dans l'esprit des peuples . Le second législateur de l'Égypte a été Sasychès, homme d'un esprit distingué . Aux lois déjà établies il en ajouta d'autres, et s'appliqua particulièrement à régler le culte des dieux . Il passa pour l'inventeur de la géométrie et pour avoir enseigné aux Égyptiens la théorie de l'observation des astres. Le troisième a été Sesoosis, qui, non-seulement s'est rendu célèbre par ses grands exploits, mais qui a introduit dans la classe des guerriers une législation militaire , et a réglé tout ce qui concerne la guerre et les armées . Le quatrième a été Bocchoris, roi sage et habile : on lui doit toutes les lois relatives à l'exercice de la souveraineté , ainsi que des règles précises sur les contrats et les conventions . Il a fait preuve de tant de sagacité dans les jugements portés par lui que la mémoire de plusieurs de ses sentences s'est conservée jusqu'à nos jours . Mais on rapporte qu'il était faible de corps et très-avide d'argent . 3 <<Hoefer:1865. cilt 1.108,109.>>

XCIV. Şimdi, böylesine olağanüstü ve benzersiz yasalar koyan Mısırlı yasa koyuculardan bahsetmeliyiz. Geleneğe göre, tanrıların ve kahramanların egemenliği altında yapılan kadim anayasadan sonra, insanları yazılı yasalar kullanmaya teşvik eden ilk kişi, ruhunun yüceliğiyle dikkat çeken ve selefleriyle karşılaştırılmaya layık bir adam olan Mnevis'ti. Bu kadar çok iyilik üretecek olan bu yasaların kendisine Merkür tarafından verildiğini yaydı. Nitekim Yunanlılar arasında, Girit'te Minos ve Lakedaemon'da Licurgus, çıkardıkları yasaların kendilerine Jüpiter veya Apollon tarafından dikte edildiğini iddia ettiler. Bu tür bir ikna yöntemi birçok başka halk arasında da kullanılmış ve büyük avantajlar sağlamıştır. Nitekim, Arimaspes arasında, Zathraustes'in, yasalarını iyi bir dehadan aldığına insanları inandırdığı söylenir; Zamolxis'in ruhun ölümsüzlüğüne inanan Getae'lere, Vesta ile olan iletişimlerine övündüğünü ve Yahudiler arasında Musa'nın yasaları İao adlı Tanrı'dan aldığını söylediğini; ya bu yasa koyucular, insanlığın hizmetine sunulan zekâlarını mucizevi ve ilahi bir şey olarak görüyorlardı ya da ödünç aldıkları tanrı isimlerinin halkın zihninde büyük bir otoriteye sahip olacağını varsayıyorlardı. Mısır'ın ikinci yasa koyucusu, seçkin bir zihne sahip olan Sasyches'ti. Daha önce konulmuş yasalara başka yasalar ekledi ve özellikle tanrılara tapınmayı düzenlemeye kendini adadı. Geometrinin mucidi ve Mısırlılara yıldız gözlem teorisini öğrettiği için kabul edilirdi. Üçüncüsü, yalnızca büyük başarılarıyla ünlenmekle kalmayıp, aynı zamanda savaşçı sınıfına askeri yasalar getiren ve savaş ve ordularla ilgili her şeyi düzenleyen Sesoosis'ti. Dördüncüsü, bilge ve becerikli bir kral olan Bocchoris'ti: Egemenliğin uygulanmasıyla ilgili tüm yasaların yanı sıra sözleşmeler ve anlaşmalar konusunda kesin kuralları da ona borçluyuz. Verdiği kararlarda öyle bir zekâ sergilemişti ki, verdiği kararların birçoğu günümüze kadar ulaşmıştır. Ancak, bedenen zayıf ve paraya çok düşkün olduğu rivayet edilir. 3 <<Hoefer:1865. cilt 1.108,109.>>

Musanın yasa aldığı İao olası günümüzde Elohim veya Iohim benzeri olabilir. Buda Sicilyalı Deodoris, Karmel dağında "Tanrı" Yusuf adında birinin bir kahinden geleceği hakkında bir kehanet istediğinde yazmaktadır. Buda bize bir dağ tapınmacılığını göstermekle beraber, belkide dağı Allah yapan kuralın, dağda bulunan Kahinlerden kaynaklı olduğu ipucunu da vermektedir.

"Carmel est entre Syrie et Iudee , ainsi a nom vn mont , et le Dieu. Ce Dieu n'a point de figures , ou de Temple. Car les anciens l'ont ainsi ordonné de main en main , et n'y a seulement qu'un autel, avec la reuerence quise porte à ce lieu." 4 <<François:MDCX-1610. 746.>>

Karmel, Suriye ve İudea arasında bulunur ve bu nedenle bir dağ ve Tanrı olarak adlandırılır. Bu Tanrı'nın figürü veya Tapınağı yoktur. Çünkü kadimler bunu elden ele böyle emretmişlerdir ve bu yere atıf yapılan tek bir sunak vardır. 4 <<François:MDCX-1610. 746.>>

Milattan sonra 34 ile 122 yılları arasında yazılmış olan Suetenosun on iki Sezar günlüklerinde mucizevi olay gerçekleşmiştir ve bu mucizevi olay da Mesih değildir, tamamen mucizevi bir şekilde babasız doğan Augustus'un hikayesini şu şekilde anlatır :

"On lit aussi dans un ouvrage de l'Egyptien Asclepiade , intitulé Théologoménie une aventure qui arriva à Atia , mère d'Auguste , et qui présageoit la gloire de son fils : cette femme vint au milieu de la nuit avec plusieurs Dames Romaines dans un fameux temple d'Apollon , et s'y endormit ; elle songea qu'un dragon se couloit dans son sein , et un moment après disparut; à son réveil elle se purifia comme si elle avoit joui des embrassemens de son mari , et alors elle aperçut sur son corps la figure d'un dragon ; cette empreinte ne put jamais s'effacer , et depuis ce tems-là elle n'osa plus se montrer dans les bains publics ; Auguste naquit le deuxième mois après cette aventure , et elle le fit regarder comme le fils d'Apollon." 5 <<Pause:İkinci

Cilt.MDCCLXXI-1771 , 244>

Mısırlı Asklepiades'in Theologomenia adlı eserinde de Augustus'un annesi Atia'nın başına gelen ve oğlunun şan ve şöhretini haber veren bir macerayı okuyoruz: Bu kadın gece yarısı birkaç Romalı kadınla birlikte Apollon'un ünlü tapınağına gelir ve orada uyuyakalır; rüyasında koynunda bir ejderhanın süründüğünü ve bir an sonra kaybolduğunu görür; uyandığında kocasının kucağındaymış gibi kendini temizler ve sonra vücudunda bir ejderha figürü algılar; bu iz asla silinemez ve o zamandan beri hamamlarda görünmeye cesaret edemez; bu maceradan ikinci ay sonra Augustus doğar ve onu Apollon'un oğluna benzetir. 5 <<Pause:İkinci

Cilt.MDCCLXXI-1771 , 244>

Herodot 1 <<Miot, 1858: Cilt 1, 330,331.>> "Orotal" kelimesinin yemin, ant anlamlarında kullanmış ve "Baküş" onlar arasında Orotal, Urania ise Allilat denir." olarak belirtmiştir. Sicilyalı Diodorus 3 <<Hoefler:1865. cilt 1.132.>> Ecbatana'dan yaklaşık on iki stadia uzaklıkta, dik ve dikkat çekici bir yüksekliğe sahip Orontes (Asi) adlı bir dağ vardır." "Orotal" ve "Orontes" tahminen aynı olmalıdır ve bu durum, bahsedilenin bir dağ olduğuna bizi götürür. Tacitus 4 <<François:MDCX-1610. 746.>> bu dağın Karmel "Carmel" isminde olduğunu ve Tanrı "Allah" olarak adlandırıldığını belirtir. Bu durumda bu bilgilerin örtüşmesi de bize geçmiş tarihlerde tapınlanın bir dağ olduğunu ve bu dağın günümüzde ki karşılığının Allah olduğunu da göstermektedir. Günümüzde ki, Allaha yemin olsun ant içme terimi karşımıza "Alliat" veya "Aliat" ant sözleşmesini getirir ve yüce dağa ant içme söz verme olarak çıkarmaktadır. Buraya kadar, karşımıza ne Araplara ait bir tapınak nede Kara taş çıkmaktadır. Anlatılan efsanelerle veya İslam tarihiyle örtüşmeyen tarihi kayıtlar arasında bir sorun görülmektedir ve bu sorun nasıl çözüme ulaştırılabilir?

Diodore de Sicile M.Ö 60 M.S 30. Fransızca çevirisine Arab olarak geçen kelime, İram-Aram olarak görülmektedir. Diodorenin bahsettiği tapınak Arami tapınağı olması gerekir. Bu konuyu biraz açalım, M.Ö altıncı yüzyılda Babil Kralı Nabonidus'a ait olan bir yazıtta "Te-mu-da-a Ar-ba-aa" kelimesinin geçtiği yazar ve eğer bu doğruysa Temud Arba kelimesiyle karşı karşıyayız ki, bu kelime arab demek değildir. Oysaki Herodot üstte Arapların bir

tapınağından bahsetmez ve iki farklı tanrıları olduğunu dile getirir. Büyük bir ihtimalle Herodotun orijinalinde ki kelimede de Arab kelimesi geçmiyordur. Buna benzer durumu Ekrad Kürtler demek mi? kitabımında anlatmıştım. Diodore Bahsetmiş olduğu tapınağa saygı duyulduğunu belirtse de, Tapınıldığına dair veya bu tapınağın araplara ait olduğuna dair bir bilgi vermez. Bahsedilen tapınak, Petra şehrinde ki Tapınaktır. Milattan öncesine ait ve elimde mevcut olan Herodot, Diodore de Sicile, C.Cornellius Tacitus ve Suetone içerisinde Araplara ait bir tapınak vede Kara Taş kaydına eğer bir hata yapmadıysam, rastlamamışımdır. Bu kitaplar üzerinden yapılan anlatılar ve yazılan kitaplarda, genel anlamda bir tapınaktan bahsedildiği iddia edilmesine rağmen, bu doğru görünmemektedir.

1 HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT MEMBRE DE L'ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES Seconde édition revue TOME PREMIER PARIS LIBRAIRIE DE FIRMIN DIDOT FRÈRES , FILS ET CIE IMPRIMEURS DE L'INSTITUT DE FRANCE RUE JACOB , 56. 1858

2 HISTOIRE D'HÉRODOTE SUIVIE DE LA VIE D'HOMÈRE NOUVELLE ÉDITION PAR A. F. MIOT MEMBRE DE L'ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES Seconde édition revue TOME SECOND PARIS LIBRAIRIE DE FIRMIN DIDOT FRÈRES , FILS ET CIE IMPRIMEURS DE L'INSTITUT DE FRANCE RUE JACOB , 5. 1858.

3 BIBLIOTHÈQUE HISTORIQUE DE DIODORE DE SICILE TRADUITE DU GREC AVEC DEUX PRÉFACES , DES NOTES ET UN INDEX PAR FERD . HOFER TOME PREMIER PARIS LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET C BOULEVARD SAINT-GERMAIN , N° 77 - 1865

4 François:MDCX-1610. 746. Les Oeuvres de C.Cornellius Tacitus, Chevalier Romain. C.Velleius Pater Cvlivs. Les Oeuvres de Cornelivs Tacitus et de Velleivs Patercivivs. A Paris Chez Lean Rich rue S.Iean de latran a l'arbre verdoyant et en sa boutique au Palais sur le perron Royal

5 HISTOIRE DES DOUZE CÉSARS DE SUÉTONE , TRADUITE PAR HENRI OPHELLOT DE LA PAUSE: Avec des Mélanges Philosophiques et des Notes. TOME SECOND. A PARIS , Chez SAILLANT et NYON , Libraires rue Saint Jean de Beauvais. MDCCLXXI-1771

6 Maracci Lodovico 1698 Alcorani textus universus ex correctionibus Arabum.

Maximus Tyree:

"Colunt et Arabes Deum, quem vero haud facile dixerim : quod autem vidi apud eos simulachrum , lapis erat quadrangularis." 1 <<Heinsius: 1607. 384.>>

Araplar da bir Tanrı'ya tapıyorlar, ama onun kim olduğunu kolayca söyleyemem: ama aralarında gördüğüm heykel kare bir taşı. 1 <<Heinsius: 1607. 384.>>

"Et au sujet de la Sainte Vierge nous confessons qu'elle est la mère de Dieu , car elle engendra Emmanuel , c'est- à-dire Dieu avec nous , et le prophète qui le nomma par avance Emmanuel ajoute un peu plus loin : « Un enfant nous est né et un fils nous a été donné, le pouvoir est sur son épaule , on l'appela Admirable , Royal , l'Ange du grand conseil , Dieu maître des siècles , le Prince de paix et le Père du monde à venir. » Si donc l'enfant né de la Vierge a été appelé Dieu maître (des siècles) , celle qui l'a engendré peut avec justice être appelée mère de Dieu , car elle est honorée d'avoir engendré un tel fils et elle est à la fois vierge , mère et servante : elle est mère parce qu'elle engendra l'homme, le Messie Notre -Seigneur ; elle est servante parce qu'elle engendra son maître et son créateur . On rend ainsi compte des paroles sans père, car il fut ainsi appelé par le divin apôtre Paul , sans mère, sans famille, ses jours n'ont pas de commencement et sa vie n'a pas de fin . Il est sans père comme homme, car il ne fut engendré en tant qu'homme que par sa mère . Il est sans mère comme Dieu , car il fut engendré de toute éternité par un père éternel avant le monde , sans commencement et sans fin ; il est sans famille comme Dieu , mais en eut dès qu'il devint homme , bien que sans changement . Matthieu écrivit la généalogie de Jésus-Christ, fils de David , fils d'Abraham ; l'évangéliste Luc écrivit aussi sa famille . Comme Dieu , il n'eut pas de commencement, car il naquit avant le monde , et il n'y aura pas de fin pour sa vie , et le même est au-dessus de la mort et de la souffrance par sa nature divine ; mais en tant qu'homme , ses jours eurent un commencement, car il naquit au temps de César Auguste, et sa vie corporelle eut une fin , car il fut crucifié sous Tibère , il mourut, fut enseveli et ressuscita le troisième jour . Après la résurrection , il possède la nature humaine immortelle et il viendra tel qu'il est monté , selon la parole des anges : « Ce Jésus qui vient

de vous quitter pour monter au ciel reviendra tel que vous venez de le voir monter au ciel." 2

<<Nau:1899.Cilt 1, 17.>>

Ve Kutsal Bakire ile ilgili olarak, onun Tanrı'nın annesi olduğunu itiraf ediyoruz, çünkü o Emmanuel'i doğurdu, yani Tanrı bizimleydi ve onu önceden adlandıran peygamber Emmanuel biraz daha ekliyor: "Bize bir çocuk doğdu ve bize bir oğul verildi, güç onun omuzlarındaydı ve ona Harika, Kraliyet, büyük öğütlerin meleği, çağların efendisi Tanrı, Barış Prensi ve gelecek dünyanın Babası denildi. "O halde, Bakire'den doğan çocuğa Tanrı efendisi (çağların efendisi) denildiyse, onu doğuran da haklı olarak Tanrı'nın annesi olarak adlandırılabilir, çünkü böyle bir oğul doğurmuş olmaktan onur duymuştur ve aynı zamanda bakire, anne ve hizmetkardır: o annedir çünkü insanı, Rabbimiz Mesih'i doğurmuştur; O bir hizmetkardır, çünkü efendisini ve yaratıcısını doğurmuştur. Babasız sözleri bu şekilde açıklanıyor, zira o, ilahi elçi Pavlus tarafından annesiz, ailesiz olarak adlandırılmıştı, günlerinin başlangıcı yoktu ve hayatının sonu yoktu. O, bir insan olarak babasızdır, çünkü bir insan olarak ancak annesi tarafından doğurulmuştur. O, Tanrı gibi annesizdir; çünkü o, ezelden beri, dünyanın başlangıcından ve sonundan önce, ezelî bir babadan doğmuştur; O, Tanrı gibi bir aileye sahip değildir, fakat insan olduktan sonra bir aileye sahip olmuştur, her ne kadar değişmemiş olsa da. Matta, Davut oğlu, İbrahim oğlu İsa Mesih'in soyağacını yazdı; Evanjelist Luka da ailesinden bahsetmiştir. Tanrı olarak O'nun bir başlangıcı yoktur, çünkü dünyadan önce doğmuştur ve yaşamının bir sonu olmayacaktır ve aynı zamanda ilahi doğası gereği ölümden ve acıdan üstündür; Fakat bir insan olarak onun günlerinin bir başlangıcı vardı, çünkü Sezar Augustus zamanında doğmuştu ve bedensel yaşamı sona erdi, çünkü Tiberius zamanında çarmıha gerildi, öldü, gömüldü ve üçüncü gün tekrar dirildi. Dirilişten sonra ölümsüz insan tabiatına sahip olacak ve meleklerin sözüne göre yükseldiği gibi geri gelecektir: "Az önce göğe çıkmak üzere sizi terk eden bu İsa, göğe çıktığını gördüğünüz gibi geri gelecektir. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 17.>>

Bir Hristiyan Alimi olan Opuscles'in bahsettiği Tanrı ile bütünleşen ve Tanrıyla birlikte zikredilen kişi Emmanuel dir. Acaba İslam Peygamberi Mahmud "Mhmd" hayatta olduğu süre içerisinde Allah ile birlikte adı zikrediliyormuydu? Sanırım burada kültürel evrim kavramını çalıştırmak mecburiyetindeyiz. Bunu da Opuscles'in günlüklerinden örnek vererek açıklamak doğru olur.

"Vous savez aussi qu'au moment où nous faisons des sacrifices dans les lieux qui sont en dehors de la ville, nous ne recevons aucune marque, aucune vision et aucune réponse. Comme nous étions accoutumés auparavant à avoir quelque vision, nous avons beaucoup cherché, en nous demandant ce que cela pouvait bien signifier, puis nous avons changé les endroits de nos sacrifices et comme, même alors, ceux que nous croyions Dieux restaient sans voix et qu'ils ne visitaient plus les leurs, nous avons pensé qu'ils étaient fâchés contre nous. Enfin nous nous sommes demandé si parmi ceux qui nous accompagnaient il n'y en aurait pas un dont la volonté serait opposée à ce que nous accomplissions, nous nous demandâmes l'un à l'autre si nous étions tous du même sentiment et nous trouvâmes un jeune homme qui rendait inutiles tous nos soins et nos sacrifices, dès qu'il faisait le signe de la croix au nom du Messie. Ceux que l'on croyait Dieux s'enfuirent souvent, au nom et au signe de la croix. Et lorsque nous cherchions à quoi cela pouvait bien tenir et que les gens de Selefidotus, les sacrificateurs et les magiciens se creusaient la tête, l'un d'eux crut avoir imaginé la solution du doute et dit : « La croix est le signe, c'est-à-dire l'emblème, d'un homme mort violemment, il est donc juste que ces Dieux aient en horreur de tels emblèmes.

» — Après avoir rappelé tout cela dans sa lettre, Pralius, serviteur de Notre-Seigneur Jésus le Messie, ajoutait : « Si tout cela est vrai, ô mes frères, et si ces Dieux furent la mémoire et l'emblème de ceux qui meurent de mort violente, pourquoi donc dans les mystères (le culte) du Soleil, les prétendus Dieux ne viennent-ils sur les initiés qu'au moment où le prêtre étend une épée couverte du sang d'un homme mort de mort violente? Cela montre bien aux amis de la vérité que le signe de la croix, fait par ce jeune homme sur son côté, annihile ceux que l'on appelle Dieux, et l'invocation du nom de Jésus le Messie, qui est celle d'un Dieu redoutable aux mauvais démons, montre sa victoire sur ceux qui s'enfuient." 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 46.>>

Şehir dışındaki yerlerde fedakarlık yaptığımızda da ne bir iz, ne bir vizyon, ne de bir cevap aldığımızı biliyorsunuz. Daha önceleri bazı vizyonlara sahip olmaya alıştığımız için, bunun ne anlama gelebileceğini düşünerek çok aradık, sonra kurbanlarımızın yerlerini değiştirdik ve o zaman bile Tanrı olduklarına inandığımız kişiler konuşamadıklarından ve artık kendi tanrılarını ziyaret etmediklerinden, bize kızdıklarını düşündük. Sonunda, bizimle birlikte gelenler arasında bizim başardığımız şeye karşı iradesi olan biri var mı diye kendimize sorduk, hepimizin aynı fikirde olup olmadığımızı sorduk ve Mesih adına haç işareti yaptığı anda bütün özen ve fedakarlıklarımızı boşa çıkaran genç bir adamla karşılaştık. Tanrı olduklarına inanılanlar çoğu zaman haç adına ve haç işaretiyle kaçtılar. Ve bunun ne olabileceğini ararken, Selefidotus halkı, rahipler ve büyücüler beyinlerini patlatırken, içlerinden biri şüphenin çözümünü hayal ettiğini düşünerek şöyle dedi: "Haç, vahşice ölen bir adamın işareti, yani amblemidir, bu nedenle bu Tanrıların bu tür amblemlerden korkması doğrudur." <<Mesih'in çarpmıha gerilme yalanının uydurulması daki en önemli ipucu>> Rabbimiz İsa Mesih'in hizmetkarı Pralius, mektubunda tüm bunları hatırlattıktan sonra şunları ekledi: "Eğer bütün bunlar doğruysa, ey kardeşlerim ve eğer bu Tanrılar vahşice ölenlerin anılarından ve amblemlerinden kaçıyorlarsa, o zaman neden Güneş'in gizemlerinde (kültünde), sözde Tanrılar sadece rahip vahşice ölen bir adamın kanıyla kaplı bir kılıcı uzattığında inisiyelere gelirler? <<Mesih'in mızrakla değil bir kılıçla öldürüldüğüne bir delildir.>> Bu, hakikat dostlarına açıkça göstermektedir ki, bu genç adamın kendi tarafında yaptığı haç işareti, Tanrılar denenleri yok etmektedir ve kötü cinlere karşı korkutucu olan bir Tanrı olan İsa Mesih'in isminin anılması, kaçanlar üzerindeki zaferini göstermektedir. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 46.>>

Mesih'in kılıçtan geçirilmesinden sonra, Romalıların ölen Atalarını tanrısallaştırdığı kùltten etkilenen Mesihiler, Mesih'i resm ederken aynı sistemi kullanarak, Mesih'in yüzünü güneşe ve bedenini haça çizerek onu kutsal kıldılar. Bu Tanrısallaşabilmek için ölünün Haçta Akbabalara sunulması anlamına gelir. Mesih isminde ki kişinin yaşarken sorunlu bir insan olarak bize aktaran Suetonos ve yine bu durumu M. S. Opuscles Maronitesin Kroniğinde görebilmekteyiz:

"Nous croyons en un Dieu , père tout-puissant , créateur du ciel et de la terre et de toutes les choses visibles et invisibles , et en un Seigneur Jésus-Christ , fils unique de Dieu ; c'est celui-ci qui fut engendré du Père , de l'essence du Père , avant tous les siècles , lumière de lumière , Dieu vrai de Dieu vrai , engendré et non créé , de même essence que son Père , de la nature du Père par laquelle tout fut (fait). Pour nous autres hommes et pour notre salut, il descendit du ciel , il prit un corps du Saint- Esprit et de la Vierge Marie et fut homme . Il fut crucifié pour nous au temps de Ponce Pilate, souffrit, mourut, fut enterré, ressuscita le troisième jour comme il était écrit , monta au ciel , s'assit à la droite de son père d'où il viendra avec grande gloire pour juger les vivants et les morts , et son royaume n'aura pas de

fin . (Nous croyons) au Saint-Esprit , le maître qui vivifie tout , qui procède du Père et est adoré et loué avec le Père et le Fils , qui a parlé par les prophètes et les apôtres . (Nous croyons) en une Église sainte , catholique et apostolique . Nous confessons un baptême pour la rémission des péchés ; nous attendons la résurrection des morts et la vie nouvelle du monde futur. Amen. Et ceux qui disent du Saint-Esprit qu'il y eut un temps où il n'existait pas , qu'il vint de rien , ou d'une autre personne , ou qu'il est d'une autre nature , ceux-là sont anathématisés par l'Église . Et ceux qui disent du Fils du Dieu vivant qu'il est une créature ou qu'il est sujet au changement et aux transformations , ceux-là sont maudits par la Sainte Église Catholique et Apostolique." ² <<Nau:1899.cilt 1, 41.>>

Dinsiz Arius'u, Nikomedialı Eusebius'u ve İznikli Theognis'i, bunların tüm taraftarlarını ve onların yolundan gidenleri aforoz etti. İşte bu dinsizlerin aforoz edilmesinin sebebi budur: Küfürlerinde, Tanrı'nın yaşayan oğlunun sadece bir yaratık olduğunu, yaratıkların ilki olmakla birlikte Tanrı'nın kölesi ve hizmetkarı olduğunu söylüyorlardı. Bu ve benzeri küfürlerinden dolayı kutsal konsey onları ve onların bütün taraftarlarını aforoz etti; yirmi kanun ve şu sembolü emretti: Biz tek Tanrı'ya, her şeye gücü yeten Baba'ya, göklerin ve yerin, görünen ve görünmeyen her şeyin yaratıcısına ve tek Rab İsa Mesih'e, Tanrı'nın biricik Oğlu'na inanıyoruz; Bu, Baba'dan doğmuş olan, Baba'nın özünden olan, bütün çağlardan önce, ışığın ışığı, gerçek Tanrı'nın gerçek Tanrısı, doğmuş ve yaratılmamış olan, Babasıyla aynı özden olan, her şeyin (yapıldığı) Baba'nın tabiatından olan kişidir. O, bizim için ve bizim kurtuluşumuz için gökten indi ve Kutsal Ruh'tan ve Bakire Meryem'den bir beden alarak insan oldu. O, Pontius Pilatus zamanında bizim için çarmıha gerildi, acı çekti, öldü, gömüldü, yazıldığı gibi üçüncü gün dirildi, göğe yükseldi ve Babasının sağında oturdu; oradan büyük bir görkemle gelip dirileri ve ölüleri yargılayacak ve krallığının sonu gelmeyecektir. (Biz) her şeye hayat veren, Baba'dan çıkan, Baba ve Oğlu'la birlikte tapınılan ve övülen, peygamberler ve elçiler aracılığıyla konuşan Kutsal Ruh'a inanıyoruz. (Biz) tek, kutsal, evrensel ve elçisel Kilise'ye inanıyoruz. Günahların bağışlanması için tek bir vaftizi itiraf ediyoruz; Ölülerin dirilişini ve gelecek dünyanın yeni yaşamını bekliyoruz. Amin. Ve Kutsal Ruh hakkında (23) onun var olmadığı bir zamanın olduğunu, onun hiçlikten veya başka bir kişiden geldiğini veya başka bir tabiata sahip olduğunu söyleyenler, Kilise tarafından aforoz edilirler. Ve yaşayan Tanrı'nın Oğlu'nun bir yaratık olduğunu veya değişime ve dönüşüme tabi olduğunu söyleyenler, Kutsal Katolik ve Apostolik Kilise tarafından lanetlenmiştir. ² <<Nau:1899.Cilt 1, 41.>>

M.S.Üçüncü yüzyılda Mesihin sıradan bir insan olduğunu dile getirilenlerin aforoz edilmesi, başlı başına araştırılması gereken bir konudur. Burada aslında Kur'an ayetleriyle örtüşen tarihteki olayları veya eskilerin masallarını örneklendirmek gerekmektedir. Opuscles 2.

"Nestorius fut déposé et remplacé par Maxime ; il fut anathématisé parce qu'il ne voulut pas appeler la Sainte Vierge Marie mère de Dieu mais mère du Messie, et il n'appelait pas le fils de Dieu fils de la Vierge mais fils de l'homme, comme l'un des prophètes ; il appelait celui qui naquit de la Vierge Marie un simple homme, et le Verbe vint et demeura en lui . Il fut anathématisé et chassé de ce saint synode avec tous ceux qui adoptèrent son abominable enseignement, à cause de ces blasphèmes qu'il avait prononcés . (Ce concile) confirma le concile de Nicée à l'occasion du symbole impie que présentèrent les prêtres Pélad et Pléia et ce saint concile enseigna que Marie est vraiment et sans aucun doute mère de Dieu ; il anathématisa tous ceux qui ne la reconnaîtraient pas pour mère de Dieu , au contraire des enseignements impurs et trompeurs de l'impie Nestorius." ² <<Nau:1899.Cilt 1, 43.>>

Nestorius tahttan indirildi ve yerine Maximus getirildi; Kutsal Bakire Meryem'e Tanrı'nın annesi değil, Mesih'in annesi demediği ve Tanrı'nın oğluna Bakire'nin oğlu değil, peygamberlerden biri gibi insan oğlu demediği için aforoz edildi; Meryem Ana'dan doğan çocuğa "saf adam" dedi ve Söz gelip onda kaldı. Söylediği bu küfürler yüzünden, onun iğrenç öğretisini benimseyen herkesle birlikte o kutsal sinoddan aforoz edildi ve kovuldu. (Bu konsey) Pelad ve Pleia rahiplerinin sunduğu dinsiz sembol vesilesiyle İznik Konsili'ni onayladı ve bu kutsal konsey, Meryem'in gerçek ve şüphesiz Tanrı'nın annesi olduğunu öğretti; Dinsiz Nestorius'un kirli ve aldatıcı öğretilerine aykırı olarak, onu Tanrı'nın annesi olarak tanımayan herkesi aforoz etti. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 43.>>

"A son retour d'Apollonie , rentrant dans Rome après l'assassinat de César , un phénomène singulier parut dans le ciel; c'étoit un cercle de lumière en forme d'arc-en-ciel qui environnoit l'orbe du soleil ; peu après , le tombeau de Julie fut frappé de la foudre , Auguste , dans le tems de son premier consulat , consultoit les Augures, et il apperçut douze vautours , comme il étoit arrivé autrefois à Romulus; il offrit un sacrifice , et les foies de toutes les victimes se trouvèrent repliés en dedans; les plus célèbres Aruspices en conclurent qu'il étoit appelé à de grandes choses." 3 <<Pause:1771,235.>>

Sezar'ın suikastından sonra Apollonia'dan Roma'ya dönerken gökyüzünde sıra dışı bir olay meydana geldi; bu, güneşin küresini çevreleyen gökkuşağı biçiminde bir ışık çemberiydi; kısa bir süre sonra Julia'nın mezarına yıldırım düştü, Augustus, ilk konsüllüğü sırasında Augurs'a danıştı ve daha önce Romulus'un başına gelene benzer şekilde on iki akbaba gördü; bir kurban sundu ve tüm kurbanların karaciğerleri içeride katlanmış halde bulundu; en ünlü Aruspices, onun büyük işler yapmaya çağrıldığı sonucuna vardı. 3 <<Pause:1771,235.>>

Suetenosun anlattığı sıra dışı olayların, inanç içerisinde mucize olarak alandırılması, din açısından bir kutsaliyetin varlığını temsil etmesi, aslında o tarihlerdeki hikayelerin anlatım dilinden kaynaklı olduğunu görebilmekteyiz.

Şehirde sürekli sorun yaratan Mesih adında Yaudiyeli olabilecek bir kişi Suetenosta şu şekilde anlatılmaktadır:

"Il chaffa de la ville les Juifs qui excitoient des troubles à l'inftigation d'un certain Chrif." 4 <<Harpe:1770, Sayfa153.>>

Belirli bir Mesih'in kışkırtmasıyla karışıklık çıkaran Yahudileri şehirden kovdu. 2 <<Harpe:1770, Sayfa153.>>

Bu Nasturiyi değerli okuyucular aklınızda tutunuz, İslam öğretisinin tohumlarını eken bir dinsel karakter olarak günümüzde Türkiye sınırlarında olan ve Zeusun tapınağı bulunan dağa sığınarak, tek bir tanrıya inanan ve ona Elah adıyla hitap eden bir kesim Yaudiyeliye kendi öğretilerini öğreterek Lübnan da Yaudiyelilerin taptığı Elah dağını gökyüzünde var olan bir tanrıya dönüştürmesi, İslam dininin tohumlarında ekilmesini sağlamış oldu, bu Konuda Tacitus 5 <<François:MDCX-1610. 746.>> : "Karmel, Suriye ve Yahudiye arasında, bu şekilde adlandırılan bir dağ ve Tanrı'dır. Bu Tanrı'nın figürleri veya Tapınağı yoktur. Çünkü kadim insanlar bunu elden ele böyle düzenlemişlerdir ve bu yere gösterilen saygıyla birlikte sadece bir sunak vardır." Bir dağ tapınmacılığı ve dağı Elah veya Elohim olarak adlandırılması gereklidir. Sunak üzerinde bu dağa, Elah'a kurban sunma ritüeli zaman içerisinde evrimleşerek kendini geliştirmiş ve artık göğe oturtulan Elah ki tahtı göktedir ve buda bize şu

soruyu sorma gereksinimini doğurur. Bu dağın üzerinde dini öğretiler gerçekleştiren bir dini konsülmü mevcuttu? Kur'an'ı kerim de: "Melekler de onun etrafındadır, O gün Rabbinin Arşını bunların da üstünde sekiz melek yüklenir." Buda bize bir taht veya Sunak olan bölgede en azından bir dini öğretisi gerçekleştiren bir konsülün varlığına delil sunmaktadır. Mesihin şehirlerde sorun çıkaran bir kişilik olması ve M. S. üçüncü yüzyılda yüceltilerek tanrısallştırılması ve buna itirazların sonucu Elohe veya Elah'ı Nasturinin ellerinde yeni bir dine dönüştürülmesi karşımızda durmaktadır.

1 MAXIMI TYRII DISSERTATIONES PHILOSOPHICÆ Notis DANIELIS HEINSII ALCINOI IN PLATONEM INTRODVCTIO LVGDYNI BATAYORVM Apud Ioannem Patium Iuratum et Ordinarius Academiae Typographum An. clo. 3. c. XIV.
2 Opusculs Maronites Doğum 340 -350 Ölüm 410. Opusculs Maronites Oeuvres inedites de Jean Maron Chronique syriaque Maronite Premiere Partie Par F.nau Paris Chez Ernest le Roux 28, Rue Bonaparte , 28, 1899.
3 HISTOIRE DES DOUZE CÉSARS DE SUÉTONE , TRADUITE PAR HENRI OPHELLOT DE LA PAUSE: Avec des Mélanges Philosophiques et des Notes. TOME SECOND. A PARIS , Chez SAILLANT et NYON , Libraires rue Saint Jean de Beauvais. MDCCLXI-1771 .
4 LES DOUZE CÉSARS , TRADUITS DU LATIN DE SUÉTONE , AVEC DES NOTES ET DES RÉFLEXIONS , PAR M. DE LA HARPE. TOME SECOND. A PARIS , Chez LACOMBE , Libraire , rue Chriftine, près de la rue Dauphine ; et DIDOT l'aîné , Libraire&Imprimeur , rue Pavée, près du quai des Auguftins. M. DCC. LXX.1770. Avec Approbation , et Privilège du Roi.
5 François:MDCX-1610. 746. Les Oeuvres de C.Cornellivs Tacitvs, Chevalier Romain. C.Velleivs Pater Cvlivs. Les Oeuvres de Cornelivs Tacitvs et de Velleivs Patercivivs. A Paris Chez Lean Rich rue S.lean de latran a l'arbre verdoyant et en sa boutique au Palais sur le perron Royal.

"Et au sujet de la Sainte Vierge nous confessons qu'elle est la mère de Dieu , car elle engendra Emmanuel , c'est- à-dire Dieu avec nous , et le prophète qui le nomma par avance Emmanuel ajoute un peu plus loin : « Un enfant nous est né et un fils nous a été donné, le pouvoir est sur son épaule , on l'appela Admirable , Royal , l'Ange du grand conseil , Dieu maître des siècles , le Prince de paix et le Père du monde à venir. » Si donc l'enfant né de la Vierge a été appelé Dieu maître (des siècles) , celle qui l'a engendré peut avec justice être appelée mère de Dieu , car elle est honorée d'avoir engendré un tel fils et elle est à la fois vierge , mère et servante : elle est mère parce qu'elle engendra l'homme, le Messie Notre -Seigneur ; elle est servante parce qu'elle engendra son maître et son créateur . On rend ainsi compte des paroles sans père, car il fut ainsi appelé par le divin apôtre Paul , sans mère, sans famille, ses jours n'ont pas de commencement et sa vie n'a pas de fin . Il est sans père comme homme, car il ne fut engendré en tant qu'homme que par sa mère . Il est sans mère comme Dieu , car il fut engendré de toute éternité par un père éternel avant le monde , sans commencement et sans fin ; il est sans famille comme Dieu , mais en eut dès qu'il devint homme , bien que sans changement . Matthieu écrit la généalogie de Jésus-Christ, fils de David , fils d'Abraham ; l'évangéliste Luc écrit aussi sa famille . Comme Dieu , il n'eut pas de commencement, car il naquit avant le monde , et il n'y aura pas de fin pour sa vie , et le même est au-dessus de la mort et de la souffrance par sa nature divine ; mais en tant qu'homme , ses jours eurent un commencement, car il naquit au temps de César Auguste, et sa vie corporelle eut une fin , car il fut crucifié sous Tibère , il mourut, fut enseveli et ressuscita le troisième jour . Après la résurrection , il possède la nature humaine immortelle et il viendra tel qu'il est monté , selon la parole des anges : « Ce Jésus qui vient de vous quitter pour monter au ciel reviendra tel que vous venez de le voir monter au ciel." ı

<<Nau:1899.Cilt 1 , 17,18.>>

Ve Kutsal Bakire ile ilgili olarak, onun Tanrı'nın annesi olduğunu itiraf ediyoruz, çünkü o Emmanuel'i doğurdu, yani Tanrı bizimleydi ve onu önceden adlandıran peygamber Emmanuel biraz daha ekliyor: "Bize bir çocuk doğdu ve bize bir oğul verildi, güç onun omuzlarındaydı ve ona Harika, Kraliyet, büyük öğütlerin meleği, çağların efendisi Tanrı, Barış Prensi ve gelecek dünyanın Babası denildi. "O halde, Bakire'den doğan çocuğa Tanrı efendisi (çağların efendisi) denildiyse, onu doğuran da haklı olarak Tanrı'nın annesi olarak adlandırılabilir, çünkü böyle bir oğul doğurmuş olmaktan onur duymuştur ve aynı zamanda bakire, anne ve hizmetkardır: o annedir çünkü insanı, Rabbimiz Mesih'i doğurmuştur; O bir hizmetkardır, çünkü efendisini ve yaratıcısını doğurmuştur. Babasız sözleri bu şekilde açıklanıyor, zira o, ilahi elçi Pavlus tarafından annesiz, ailesiz olarak adlandırılmıştı,

günlerinin başlangıcı yoktu ve hayatının sonu yoktu. O, bir insan olarak babasızdır, çünkü bir insan olarak ancak annesi tarafından doğurulmuştur. O, Tanrı gibi annesizdir; çünkü o, ezelden beri, dünyanın başlangıcından ve sonundan önce, ezelî bir babadan doğmuştur; O, Tanrı gibi bir aileye sahip değildir, fakat insan olduktan sonra bir aileye sahip olmuştur, her ne kadar değişmemiş olsa da. Matta, Davut oğlu, İbrahim oğlu İsa Mesih'in soyağacını yazdı; Evanjelist Luka da ailesinden bahsetmiştir. Tanrı olarak O'nun bir başlangıcı yoktur, çünkü dünyadan önce doğmuştur ve yaşamının bir sonu olmayacaktır ve aynı zamanda ilahi doğası gereği ölümden ve acıdan üstündür; Fakat bir insan olarak onun günlerinin bir başlangıcı vardı, çünkü Sezar Augustus zamanında doğmuştu ve bedensel yaşamı sona erdi, çünkü Tiberius zamanında çarmıha gerildi, öldü, gömüldü ve üçüncü gün tekrar dirildi. Dirilişten sonra ölümsüz insan tabiatına sahip olacak ve meleklerin sözüne göre yükseldiği gibi geri gelecektir: "Az önce göğe çıkmak üzere sizi terk eden bu İsa, göğe çıktığını gördüğünüz gibi geri gelecektir. ¹ <<Nau:1899.Cilt 1, 17,18.>> <<Sezar Augustus zamanında doğmuştu ve bedensel yaşamı sona erdi, çünkü Tiberius zamanında çarmıha gerildi, öldü.>>

Bir Hristiyan Alimi olan Opuscles'in bahsettiği Tanrı ile bütünleşen ve Tanrıyla birlikte zikredilen kişi Emmanuel dir. Acaba İslam Peygamberi Mahmud <<Mhmd>> hayatta olduğu süre içerisinde Allah ile birlikte adı zikrediliyormuydu? Sanırım burada kültürel evrim kavramını çalıştırmak mecburiyetindeyiz. Bunu da Opuscles'in günlüklerinden örnek vererek açıklamak doğru olur.

"Vous savez aussi qu'au moment où nous faisons des sacrifices dans les lieux qui sont en dehors de la ville, nous ne recevions aucune marque, aucune vision et aucune réponse. Comme nous étions accoutumés auparavant à avoir quelque vision, nous avons beaucoup cherché, en nous demandant ce que cela pouvait bien signifier, puis nous avons changé les endroits de nos sacrifices et comme, même alors, ceux que nous croyions Dieux restaient sans voix et qu'ils ne visitaient plus les leurs, nous avons pensé qu'ils étaient fâchés contre nous. Enfin nous nous sommes demandé si parmi ceux qui nous accompagnaient il n'y en aurait pas un dont la volonté serait opposée à ce que nous accomplissions, nous nous demandâmes l'un à l'autre si nous étions tous du même sentiment et nous trouvâmes un jeune homme qui rendait inutiles tous nos soins et nos sacrifices, dès qu'il faisait le signe de la croix au nom du Messie. Ceux que l'on croyait Dieux s'enfuirent souvent, au nom et au signe de la croix. Et lorsque nous cherchions à quoi cela pouvait bien tenir et que les gens de Selefidotus, les sacrificateurs et les magiciens se creusaient la tête, l'un d'eux crut avoir imaginé la solution du doute et dit : « La croix est le signe, c'est-à-dire l'emblème, d'un homme mort violemment, il est donc juste que ces Dieux aient en horreur de tels emblèmes. » — Après avoir rappelé tout cela dans sa lettre, Pralius, serviteur de Notre-Seigneur Jésus le Messie, ajoutait : « Si tout cela est vrai, ô mes frères, et si ces Dieux furent la mémoire et l'emblème de ceux qui meurent de mort violente, pourquoi donc dans les mystères (le culte) du Soleil, les prétendus Dieux ne viennent-ils sur les initiés qu'au moment où le prêtre étend une épée couverte du sang d'un homme mort de mort violente? Cela montre bien aux amis de la vérité que le signe de la croix, fait par ce jeune homme sur son côté, annihile ceux que l'on appelle Dieux, et l'invocation du nom de Jésus le Messie, qui est celle d'un Dieu redoutable aux mauvais démons, montre sa victoire sur ceux qui s'enfuient." ² <<Nau:1899.46.>>

Şehir dışındaki yerlerde fedakarlık yaptığımızda da ne bir iz, ne bir vizyon, ne de bir cevap aldığımızı biliyorsunuz. Daha önceleri bazı vizyonlara sahip olmaya alıştığımız için, bunun ne anlama gelebileceğini düşünerek çok aradık, sonra kurbanlarımızın yerlerini değiştirdik ve o

zaman bile Tanrı olduklarına inandığımız kişiler konuşamadıklarından ve artık kendi tanrılarını ziyaret etmediklerinden, bize kızdıklarını düşündük. Sonunda, bizimle birlikte gelenler arasında bizim başardığımız şeye karşı iradesi olan biri var mı diye kendimize sorduk, hepimizin aynı fikirde olup olmadığını sorduk ve Mesih adına haç işareti yaptığı anda bütün özen ve fedakarlıklarımızı boşa çıkaran genç bir adamla karşılaştık. Tanrı olduklarına inanılanlar çoğu zaman haç adına ve haç işaretiyle kaçtılar. Ve bunun ne olabileceğini ararken, Selefidotus halkı, rahipler ve büyücüler beyinlerini patlatırken, içlerinden biri şüphenin çözümünü hayal ettiğini düşünerek şöyle dedi: "Haç, vahşice ölen bir adamın işareti, yani amblemidir, bu nedenle bu Tanrıların bu tür amblemlerden korkması doğrudur." (Mesih'in çarmıha gerilme yalanının uydurulması daki en önemli ipucu) Rabbimiz İsa Mesih'in hizmetkârı Pralius, mektubunda tüm bunları hatırlattıktan sonra şunları ekledi: "Eğer bütün bunlar doğruysa, ey kardeşlerim ve eğer bu Tanrılar vahşice ölenlerin anılarından ve amblemlerinden kaçıyorlarsa, o zaman neden Güneş'in gizemlerinde (kültünde), sözde Tanrılar sadece rahip vahşice ölen bir adamın kanıyla kaplı bir kılıcı uzattığında inisiyelere gelirler? (Mesih'in mızrakla değil bir kılıçla öldürüldüğüne bir delildir.) Bu, hakikat dostlarına açıkça göstermektedir ki, bu genç adamın kendi tarafında yaptığı haç işareti, Tanrılar denenleri yok etmektedir ve kötü cinlere karşı korkutucu olan bir Tanrı olan İsa Mesih'in isminin anılması, kaçanlar üzerindeki zaferini göstermektedir. 2 <<Nau:1899.46.>>

Bu bize Mesih isminde bir insanın yaşamadığını gösterir mi? Belki de sıradan Yaudiyeli 2 bir insandı. Yusuf'un hikayesine belki sonra değiniriz. Belki yusufta bir derebeyiydi, demek istediğim hani şu Yaudiyelilerin Elohe ve Arapların Elah diyerek taptıkları dağın eteklerinde yaşayan Yaudiyeliler, Lübnana bakın. Mesih'in ölüm şeklinin, çarmıha gerilerek değil, kılıçla öldürüldüğü anlaşılmaktadır. Haçın çarmıkla hiç bir organik bağı olmadığını burada belirtmek zorundayız. Haç bir ☩ , çarmık ise X şeklindedir ve bu da bize başlı başına bir soru olarak çıkmaktadır. Klasik Haç üzerinde resmedilen Mesih figürünün üzerinde INRI kelimesi yazar. ☩ kelimesiyle bütünleştirilen Mesih figürü karşımıza ☩ inri kelimesini çıkartır. Vatikan Müzesinde mevcut bulunan portre üzerindeki resm edilmiş anlatım, Tanrıyla bütünleşen ve Tanrısallaşan bir Mesih. Bunu o dönemlerde bir çok kişi için kullanıldığını, Emmanuel de görmüştük. Suetenos :

"A son retour d'Apollonie , rentrant dans Rome après l'assassinat de César , un phénomène singulier parut dans le ciel; c'étoit un cercle de lumière en forme d'arc-en-ciel qui environnoit l'orbe du soleil ; peu après , le tombeau de Julie fut frappé de la foudre , Auguste , dans le tems de son premier consulat , consultoit les Augures, et il apperçut douze vautours , comme il étoit arrivé autrefois à Romulus; il offrit un sacrifice , et les foies de toutes les victimes se trouvèrent repliés en dedans; les plus célèbres Aruspices en conclurent qu'il étoit appelé à de grandes choses." 3 <<Pause:1771,235.>>

Sezar'ın suikastından sonra Apollonia'dan Roma'ya dönerken gökyüzünde sıra dışı bir olay meydana geldi; bu, güneşin küresini çevreleyen gökkuşağı biçiminde bir ışık çemberiydi; kısa bir süre sonra Julia'nın mezarına yıldırım düştü, Augustus, ilk konsüllüğü sırasında Augurs'a danıştı ve daha önce Romulus'un başına gelene benzer şekilde on iki akbaba gördü; bir kurban sundu ve tüm kurbanların karaciğerleri içeride katlanmış halde bulundu; en ünlü Aruspices, onun büyük işler yapmaya çağrıldığı sonucuna vardı. 3 <<Pause:1771,235.>>

Suetenosun anlattığı sıra dışı olayların, inanç içerisinde mucize olarak alandırılması, din açısından bir kutsaliyetin varlığını temsil etmesi, aslında o tarihlerdeki hikayelerin anlatım

dilinden kaynaklı olduğunu görebilmekteyiz. Şehirde sürekli sorun yaratan Mesih adında Yaudiyeli olabilecek bir kişi Suetenosta şu şekilde anlatılmaktadır: Şehirde sürekli sorun yaratan Mesih adında Yaudiyeli olabilecek bir kişi Suetenosta şu şekilde anlatılmaktadır.

Il chaffa de la ville les Juifs qui excitoient des troubles à l'inftigation d'un certain Chrif. 4

<<Harpe:1770.Cilt 2, Sayfa153.>>

"Belirli bir Mesih'in kışkırtmasıyla karışıklık çıkaran Yahudileri şehirden kovdu." 4 <<Harpe:1770.Cilt 2,

Sayfa153.>>

Mesihin kılıçtan geçirilmesinden sonra, Romalıların ölen Atalarını tanrısallaştırdığı kültten etkilenen Mesihiler, Mesihi resm ederken aynı sistemi kullanarak, Mesihin yüzünü güneşe ve bedenini haça çizerek onu kutsal kıldılar. Bu Tanrısallaşabilmek için ölünün Haçta Akbabalara sunulması anlamına gelir. Mesih isminde ki kişinin yaşarken sorunlu bir insan olarak bize aktaran Suetonos ve yine bu durumu M. S. Opuscles Maronitesin Kroniğinde görebilmekteyiz:

Mesihin kılıçtan geçirilmesinden sonra, Romalıların ölen Atalarını tanrısallaştırdığı kültten etkilenen Mesihiler, Mesihi resm ederken aynı sistemi kullanarak, Mesihin yüzünü güneşe ve bedenini haça çizerek onu kutsal kıldılar. Bu Tanrısallaşabilmek için ölünün Haçta Akbabalara sunulması anlamına gelir. Mesih isminde ki kişinin yaşarken sorunlu bir insan olarak bize aktaran Suetonos ve yine bu durumu M. S. Opuscles Maronitesin Kroniğinde görebilmekteyiz:

"Il anathématisa l'impie Arius , et Eusèbe de Nicomédie et Théognis de Nicée avec tous leurs adhérents et ceux qui se trompèrent à leur suite . Voici la cause pour laquelle ces impies furent anathématisés ils disaient dans leurs blasphèmes que le fils vivant de Dieu n'était qu'une créature , qu'il était l'esclave et le serviteur de Dieu tout en étant la première des créatures . A cause de ces blasphèmes et d'autres semblables , le saint concile les anathématisa ainsi que tous leurs adhérents ; il décréta vingt canons et le symbole suivant: Nous croyons en un Dieu , père tout-puissant , créateur du ciel et de la terre et de toutes les choses visibles et invisibles , et en un Seigneur Jésus-Christ , fils unique de Dieu ; c'est celui-ci qui fut engendré du Père , de l'essence du Père , avant tous les siècles , lumière de lumière , Dieu vrai de Dieu vrai , engendré et non créé , de même essence que son Père , de la nature du Père par laquelle tout fut (fait). Pour nous autres hommes et pour notre salut, il descendit du ciel , il prit un corps du Saint- Esprit et de la Vierge Marie et fut homme . Il fut crucifié pour nous au temps de Ponce Pilate, souffrit, mourut, fut enterré, ressuscita le troisième jour comme il était écrit , monta au ciel , s'assit à la droite de son père d'où il viendra avec grande gloire pour juger les vivants et les morts , et son royaume n'aura pas de fin . (Nous croyons) au Saint-Esprit , le maître qui vivifie tout , qui procède du Père et est adoré et loué avec le Père et le Fils , qui a parlé par les prophètes et les apôtres . (Nous croyons) en une Église sainte , catholique et apostolique . Nous confessons un baptême pour la rémission des péchés ; nous attendons la résurrection des morts et la vie nouvelle du monde futur. Amen. Et ceux qui disent du Saint-Esprit qu'il y eut un temps où il n'existait pas , qu'il vint de rien , ou d'une autre personne , ou qu'il est d'une autre nature , ceux-là sont anathématisés par l'Église . Et ceux qui disent du Fils du Dieu vivant qu'il est une créature ou qu'il est sujet au changement et aux transformations , ceux-là sont maudits par la Sainte Église Catholique et Apostolique." 1 <<Nau:1899.Cilt 1, sayfa 41.>>

Dinsiz Arius'u, Nikomedialı Eusebius'u ve İznikli Theognis'i, onların tüm taraftarlarıyla ve onlardan sonra gelenlerle birlikte aforoz etti. Bu dinsizlerin aforoz edilmesinin nedeni şuydu: Küfürlerinde, Tanrı'nın yaşayan Oğlu'nun yalnızca bir yaratık olduğunu, yaratıkların ilki olmakla birlikte Tanrı'nın kölesi ve hizmetkarı olduğunu söylüyorlardı. Bu ve benzeri küfürler nedeniyle, kutsal konsey onları ve tüm taraftarlarını aforoz etti; yirmi kanun ve şu inanç bildirgesini kararlaştırdı: Tek bir Tanrı'ya, her şeye gücü yeten Baba'ya, göğün ve yerin, görünen ve görünmeyen her şeyin yaratıcısına ve tek bir Rab İsa Mesih'e, Tanrı'nın biricik Oğlu'na inanıyoruz; O, Baba'dan doğmuş, Baba'nın özünden, tüm çağlardan önce, ışığın ışığı, gerçek Tanrı'nın gerçek Tanrısı, doğmuş ve yaratılmamış, Babasıyla aynı özden, her şeyin (yapıldığı) Baba'nın doğasındandır. Biz insanlar ve kurtuluşumuz için gökten indi, Kutsal Ruh'tan ve Meryem Ana'dan bir beden aldı ve insan oldu. Pontius Pilatus zamanında bizim için çarmıha gerildi, acı çekti, öldü, gömüldü, yazıldığı gibi üçüncü gün dirildi, göğe yükseldi, Babasının sağında oturdu; oradan büyük bir görkemle gelip dirileri ve ölüleri yargılayacak ve krallığının sonu gelmeyecektir. (İnanıyoruz ki) her şeye hayat veren, Baba'dan çıkan, Baba ve Oğul ile birlikte tapınılan ve övülen, peygamberler ve elçiler aracılığıyla konuşan Kutsal Ruh'a. (İnanıyoruz ki) tek bir kutsal, evrensel ve elçisel Kilise'ye. Günahların bağışlanması için tek bir vaftizi kabul ediyoruz; ölülerin dirilişini ve gelecek dünyanın yeni yaşamını bekliyoruz. Amin. Kutsal Ruh'un var olmadığı bir zaman olduğunu, yoktan var olduğunu, başka bir kişiden geldiğini veya başka bir tabiata sahip olduğunu söyleyenler, Kilise tarafından lanetlenmiştir. Yaşayan Tanrı'nın Oğlu'nun bir yaratık olduğunu veya değişime ve dönüşüme tabi olduğunu söyleyenler ise, Kutsal Katolik ve Apostolik Kilisesi tarafından lanetlenmiştir. ¹ <<Nau:1899.Cilt 1, sayfa 41.>>

M.S.üçüncü yüzyılda Mesihin sıradan bir insan olduğunu dile getirilenlerin aforoz edilmesi, başlı başına araştırılması gereken bir konudur. Burada aslında Kur'an ayetleriyle örtüşen tarihteki olayları veya eskilerin masallarını örneklendirmek gerekmektedir.

"Opuscles: Nestorius fut déposé et remplacé par Maxime ; il fut anathématisé parce qu'il ne voulut pas appeler la Sainte Vierge Marie mère de Dieu mais mère du Messie, et il n'appelait pas le fils de Dieu fils de la Vierge mais fils de l'homme, comme l'un des prophètes ; il appelait celui qui naquit de la Vierge Marie un simple homme, et le Verbe vint et demeura en lui . Il fut anathématisé et chassé de ce saint synode avec tous ceux qui adoptèrent son abominable enseignement, à cause de ces blasphèmes qu'il avait prononcés . (Ce concile) confirma le concile de Nicée à l'occasion du symbole impie que présentèrent les prêtres Pélad et Pléia et ce saint concile enseigne que Marie est vraiment et sans aucun doute mère de Dieu ; il anathématisa tous ceux qui ne la reconnaîtraient pas pour mère de Dieu , au contraire des enseignements impurs et trompeurs de l'impie Nestorius." ¹ <<Nau:1899.Cilt 1, sayfa 43>>

Nestorius tahttan indirildi ve yerine Maximus getirildi; Kutsal Bakire Meryem'e Tanrı'nın annesi değil, Mesih'in annesi demediği ve Tanrı'nın oğluna Bakire'nin oğlu değil, peygamberlerden biri gibi insan oğlu demediği için aforoz edildi; Meryem Ana'dan doğan çocuğa "saf adam" dedi ve Söz gelip onda kaldı. Söylediği bu küfürler yüzünden, onun iğrenç öğretisini benimseyen herkesle birlikte o kutsal sinoddan aforoz edildi ve kovuldu. (Bu konsey) Pelad ve Pleia rahiplerinin sunduğu dinsiz sembol vesilesiyle İznik Konsili'ni onayladı ve bu kutsal konsey, Meryem'in gerçek ve şüphesiz Tanrı'nın annesi olduğunu öğretti; Dinsiz Nestorius'un kirli ve aldatıcı öğretilerine aykırı olarak, onu Tanrı'nın annesi olarak tanımayan herkesi aforoz etti. ¹ <<Nau:1899.Cilt 1, sayfa 43>>

Bu Nasturiyi degerli okuyucular aklınızda tutunuz, İslam öğretisinin tohumlarını eken bir dinsel karakter olarak günümüzde Türkiye sınırlarında olan ve Zeusun tapınağı bulunan dağa sığınarak, tek bir tanrıya inanan ve ona Elah adıyla hitap eden bir kesim Yaudiye'ye kendi öğretilerini öğreterek Lübnan'da Yaudiyelilerin taptığı Elah dağına gökyüzünde var olan bir tanrıya dönüştürmesi, İslam dininin tohumlarında ekilmesini sağlamış oldu, bu konuda Tacitus:

"37. Du Dieu Carmel. << Entre la judee et la Syrie est situe le Carmel: c'est le nom d'une montagne et d'une divinite. Cette divinite n'a ni statue ni temple : ainsi l'a regle une antique tradition. On n'y voit qu'une autel et des adorateurs. Vespasien y vint sacrifier, et comme son ame etait agite de ses esperances secretes , le pontife Basilides , considerant avec soin les entrailles de la victime , lui dit : Quel que puisse etre , Vespasien , ton projet , soit d'elever une maison , soit d'etendre tes domaines , soit d'augmenter le nombre de tes esclaves , il t'est reserve une vaste demeure , un grand territoire , une multitude d'hommes." 5 (Tacite, Hist, II, 78.) 5

<<GOLBERY:1833.Cilt 3, 124>>

37. Tanrı Karmel Hakkında. << Yahudiye ve Suriye arasında Karmel bulunur: bu, bir dağın ve bir tanrının adıdır. Bu tanrının ne heykeli ne de tapınağı vardır: bu, kadim bir gelenekle belirlenmiştir. Orada yalnızca bir sunak ve tapınanları görürsünüz. Vespasian oraya kurban kesmeye geldi ve ruhu gizli umutlarıyla çalkalanırken, Papa Basilides kurbanın bağırsaklarını dikkatle inceleyerek ona şöyle dedi: Vespasian, ne planın varsa, ister bir ev inşa etmek, ister topraklarını genişletmek, isterse kölelerinin sayısını artırmak olsun, senin için geniş bir mesken, geniş bir toprak parçası, çok sayıda adam ayrılmıştır.>> (Tacitus, Hist, II, 78.) 5

<<GOLBERY:1833.Cilt 3, 124>>

Bir dağ tapınmacılığı ve dağı Elah veya Eloh olarak adlandırılması gereklidir. Sunak üzerinde bu dağa, Elah'a kurban sunma ritüeli zaman içerisinde evrimleşerek kendini geliştirmiş ve artık göğe oturtulan Elah ki tahtı göktedir ve buda bize şu soruyu sorma gereksinimini doğurur. Bu dağın üzerinde dini öğretiler gerçekleştiren bir dini konsülmü mevcuttu? Kur'an'ı kerim de: Melekler de onun etrafındadır, O gün Rabbinin Arşını bunların da üstünde sekiz melek yüklenir. Buda bize bir taht veya Sunak olan bölgede en azından bir dini öğretisi gerçekleştiren bir konsülün varlığına delil sunmaktadır. Mesih'in şehirlerde sorun çıkaran bir kişilik olması ve M. S. üçüncü yüzyılda yüceltilerek tanrısallaştırılması ve buna itirazların sonucu Eloh veya Elah'ı Nasturinin ellerinde yeni bir dine dönüştürülmesi karşımızda durmaktadır.

1 Opusculs Maronites Doğum 340 -350 Ölüm 410. Opusculs Maronites Oeuvres inedites de Jean Maron Chronique syriaque Maronite Premiere Partie Par F.nau Paris Chez Ernest le Roux 28, Rue Bonaparte , 28, 1899.

2 BIBLIOTHÈQUE HISTORIQUE DE DIODORÉ DE SICILE TRADUITE DU GREC AVEC DEUX PRÉFACES , DES NOTES ET UN INDEX PAR FERD . HOFER TOME PREMIER PARIS LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET C BOULEVARD SAINT-GERMAIN , N° 77 - 1865

3 HISTOIRE DES DOUZE CÉSARS DE SUÉTONE , TRADUITE PAR HENRI OPHELLOT DE LA PAUSE: Avec des Mélanges Philosophiques et des Notes. TOME SECOND. A PARIS , Chez SAILLANT et NYON , Libraires rue Saint Jean de Beauvais. MDCCLXXI-1771.

4 LES DOUZE CÉSARS , TRADUITS DU LATIN DE SUÉTONE , AVEC DES NOTES ET DES RÉFLEXIONS , PAR M. DE LA HARPE. TOME SECOND. A PARIS , Chez LACOMBE , Libraire , rue Chriftine , près de la rue Dauphine ; et DIDOT l'aîné , Libraire&Imprimeur , rue Pavée., près du quai des Augutlins. MDCCLXX. Avec Approbation , et Privilège du Roi.

5 Suetone Traduction Nouvelle Par M.DE GOLBERY CONSEILLER A LA COUR ROYALE DE COLMAR, CORRESPONDANT DE L INSTITUT. TOME TROISIEME MDCCCXXXIII. 1833.

Nasturinin Kel dağına gelişi

Birinci Konsülden afaroz edilen Nasturi, beraberinde getirdiği kutsal yazılar ve Havarileriyle birlikte bu gün Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde yer alan ve Yüce Zeus'un tapınağının da bulunduğu kel dağına geldiği bilinmektedir. Antakyada çıkan kutsal yazılar büyük bir ihtimalle, Nasturiye ait olan veya yanında getirdiği eskilerin masalları olmalıdır. Zeus tapınağını seçmesi Nasturinin belkide Kuranik okulundan haberdar olmasıyla bir bağı vardır. Kur'an'ik dağlardaki öğreti yada dağların öğrettikleri olarakta anlaşılabilir. Buda bize M.Ö

bir inanç ve belkide bir dini öğretinin İskitli bir Kral olan Zeusun İmparatorluğunda geleneksel bir göksel inanç olduğunu bizlere gösterir. Dağların kutsallığı ve Karmel dağının Tanrı olarak günümüzde karşımıza çıkması hiçte şaşırtıcı değildir. Tacitusun Fransızca çevirisinde Tanrıyla ilgili geçen: "Senato Tanrı'yı tanık olarak çağırdığında, kamu yararı ve faydasına gördüğü şeylerle ilgilenecekti. Tanrının bir insan olduğu yada Tanrıyı tanık olarak nasıl çağırdıkları sorusu başlı başına felsefenin konusuna girmektedir. Yine Tacitustan Tanrılarla ilgili bir bölüm: Oradan, Palatinus tepesinin dibinden başlayarak, öğüt Tanrısı Consus'un sunağına, sonra eski Curias'a ve en son da Lares'in veya ev Tanrılarının şapeline kadar belirli boşluklara taşlar yerleştirildi ve araları açıldı. Tanrı veya Tanrılar dedikleri eski dönem Atalar kültü olmakla beraber bilge kişi ve kişilerde Tanrı veya Tanrılar olarak anılmakta görülmektedir. Tanrı konusunda ki yazılarında Suetenos : Quintus Eulogius'un Augustus yargıç'u Quintus Vitellius'a hitaben yazdığı bir eserde, Vitellius'ların aslen Aborjinlerin kralı Faunus'tan ve çeşitli yerlerde tanrı olarak tapınılan Vitellia'dan geldikleri söylenmektedir; Latium'un her yerinde hüküm sürdüler; onların soyundan gelenlerin Sabinler ülkesinden Roma'ya geçtiğini ve patrisyenler arasında sayıldığını; Antik çağlarına ait anıtların uzun süre ayakta kaldığını, örneğin Janiculum'dan denize kadar uzanan Via Vitellia'nın ve ailelerinin tek başına Aequi'lere karşı savunmak üzere üstlendiği aynı adı taşıyan koloninin; Son olarak, Samnit Savaşı sırasında, birkaç Vitellius'un Nuceria'da garnizon kurmuş olması nedeniyle oraya yerleştiği ve onların soyundan gelenlerin uzun süre sonra Roma'ya dönerek senatoya girdikleri....." Buradan da anlaşılan Tanrı tanımı canlı bir insana veya insanlara verilen genel bir asalet ünvanından başka bir şey değildir. Bunlar bize, Mesihin bir kesim tarafından, Tanrı ilan edilmeye çalışılmasını açıklamaktadır. Bu durum ileride yazacağımız Peygamber Mahmud <<MHMD>> neden kendisinin Tanrının <<Asilzade>> oğlu olduğunu dayatarak bir İslam İmparatorluğu kurduğuda anlaşılmaktadır. Eski tarihleri anlamadan evrimleşerek değişip dönüşen kültürleri anlamamızın da mümkünatı yoktur. "Fakat bir azatlı kadına duyduğu tutkuyla, boğazına şifa olsun diye bal ile karıştırılmış tükürüğünü yutarak, hatta herkesin gözü önünde, kendi şerefini lekeledi. Ayrıca dalkavukluk konusunda da olağanüstü bir yeteneği vardı. Caligula'ya Tanrı olarak tapınmayı ilk düşünen oydu. Suriye'den döndüğünde, başı örtülü olarak yanına yaklaşmaya cesaret edemedi, ardından da secdeye vardı. Karılarına ve azatlı kölelerine tamamen teslim olmuş olan Claudius'a kur yapmanın bir yolunu bulmak için, kendisine yapabileceği en büyük iyilik olarak Messalina 'dan ayakkabılarını çıkarmak için izin istedi: sağ çizmesini çıkardı, onu elbisesinin altında özenle giyiyordu ve zaman zaman öpüyordu. Narkissos ve Pallas'ın altın heykelleri ev tanrılarının arasına yerleştirildi ve Claudius dünyevi oyunları kutlarken ona şöyle dedi: Bunları sık sık kutla!"

Kuyuya atılan Yusufun Suetenosta ki bilgisi:

"VI. Nec tamen quidquam ante tentavit , promptissimis atque etiam infantibus suis , quàm sollicitatus quorundam et ignotorum et absenbonheur à lui et aux siens lorŕque Néron perdroit une dent ; et le lendemain , entrant dans l'antichambre de l'Empereur , il trouva son médecin qui lui montra une dent qu'il venoit d'arracher à Néron. Comme il consultoit en Judée l'oracle du Mont Carmel , on lui répondit que quelques grands deffeins qu'il méditât , il pouvoit être sûr du succès. Joseph, un desprifonniers Juifs les plus diftingués , à l'infant où on le mettoit dans les fers , affura que bientôt il feroit délivré par Vespasien , er par Velpafien Empereur. On lui annonçoit d'autres préfages venus de Rome ; que Néron avoit été averti en fonge de tirer de fon fanctuaire la ftatuede Jupiter ,et de la porter dans la maison de Velpafien et de-là dans le cirque; que Galba affemblant les Romains pour fon fecond confulat , la ftatue de Jules César s'étoit tournée vers l'orient ; qu'avant le combat de Bébriac deux aigles

s'étoient battus enpréence des deux armées , et que l'un ayant été vaincu , un troisieme étoit venu du levant et avoit mis en fuite le vainqueur." 1 <<Harpe:1770.Cilt 2, 401.>>

"VI. Nero bir dişini kaybettiğinde, kendisine ve ailesine yalvardı; ve ertesi gün, İmparator'un bekleme odasına girdiğinde, kendisine Nero'dan yeni çektiği bir diş gösteren doktorunu buldu. Yahudiye'deki Karmel <<üstte Tacitusa bakınız>> Dağı'ndaki kahinle görüşürken, ne kadar büyük tasarılar tasarlarsa tasarlasın, başarıdan emin olabileceği söylendi. Yahudi esirlerin en seçkinlerinden biri olan Yusuf, zincire vurulduğu anda, Vespasian ve İmparator Vespasian tarafından yakında serbest bırakılacağına dair onlara güvence verdi. Roma'dan gelen başka alametlerden de bahsedildi: Nero'nun bir rüyada Jüpiter heykelini tapınağından alıp Vespasian'ın evine ve oradan da sirke götürmesi konusunda uyarıldığı; Galba'nın Romalıları ikinci konsüllüğü için toplarken, Julius Sezar'ın heykelinin doğuya doğru döndüğünü; Bébriac Muharebesi'nden önce iki kartalın iki ordunun önünde dövüştüğünü ve birinin yenilmesinin ardından üçüncüsünün doğudan gelip galibi kaçırdığını ileri sürmüştür." 1 <<Harpe:1770.Cilt 2, 401.>>

Yusuf Yaudiye bir derebeyi veya bir yerel prens olduğu ve Mısırdan değil Yaudiyede esir alınarak zincirlere vurulduğunu belirtmektedir. Bu durumda Tevratın yazarlarında tarihi çarpıtarak ve yazarak var olan gerçekleri dönüştürüp bir kült yaratmayı başarmış görülmektedir. Bu anlatımların üzerine inşa edilmiş olan Semavi dinlerin, günümüzde çalışmamasının da yegane sebebi budur. Kuranda bu durum şu şekilde anlatılmaktadır: "İçlerinden bir söz sahibi şöyle dedi: Yusuf'u öldürmeyin, bir kuyunun dibine bırakın da oradan geçen kafilenin biri onu bulup alsın. Eğer yapacaksınız böyle yapın." <<Kurandan>> Mesihin hakkında yazıların yazılmaya başlandığı dönem olan M.S üçüncü yüzyıla dönsek iyi olur.

"Nous résoudrons aussi cette seconde (question) : Nous reconnaissons une différence de personnes , c'est-à-dire de substances ; sans introduire de confusion de personnes comme Séleucus , nous confessons que la Trinité sainte a une seule essence qui ne reçoit ni augmentation ni diminution : le Père ne précède pas le Fils , mais lui est égal en tout, excepté comme cause . Dès maintenant que l'on ne se préoccupe pas si le Père a cessé d'être Père , si le Fils a cessé d'être Fils , car si le Père a toujours existé et si le Fils a toujours existé, il est évident que le Père , le Fils et le Saint Esprit n'ont qu'un être et une essence , bien que le Fils ait pris , à cause de nous , une nature créée . Celui -ci seul , à cause de son incarnation , participe aux natures créée et incréée , mortelle et immortelle , finie et infinie . Et ce n'est pas parce qu'il se fit homme dans les derniers temps qu'il cessa d'être Dieu et perdit l'égalité d'essence avec son vrai père ; voici , en effet , la parole de Notre -Seigneur : « Moi et mon Père, nous sommes un ; je suis en mon Père , et mon père est en moi , etc. » Si l'on reproche au Fils sa création , son humilité , sa mission et autres choses semblables , il faut savoir que tout cela est dit de la chair et n'empêche pas le Fils d'avoir toujours même essence que le Père, bien que certains l'aient nié . En tant que Fils uni à la chair, il a même essence que le Père et lui est identique : il en diffère cependant, mais à un autre point de vue . Qui , parmi ceux qui pensent bien , ne sait pas que tout ce qui se ressemble a sa source dans une essence unique et que toutes les choses différentes qui se trouvent dans le même être ont leur source dans des essences opposées ? Bien que tous deux ne fassent qu'un dans une unité ineffable et inexprimable , il n'y a pas unité de nature , je parle de la confusion ; la divinité est toute différente du corps . Le Messie a deux natures , on le connaît ainsi en toute vérité, et il a une personne unique comme fils; ainsi il garde sans confusion et sans division le changement du Verbe et de la chair animée et ainsi le Verbe conserve ses propriétés sans aucune atteinte. Nous avons écrit ces quelques mots pour

reprendre ceux de Seleucus qui manquent (de foi) , et pour votre instruction et celle des amis de la vérité . Je vous demande de garder constamment votre esprit de l'erreur." 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 31,32.>>

İkinci soruyu da çözeceğiz: Kişiler, yani maddeler arasında bir fark olduğunu kabul ediyoruz; Seleukos gibi kişilerin kafa karışıklığına yol açmadan, Kutsal Üçlü'nün ne artan ne de azalan tek bir öze sahip olduğunu itiraf ediyoruz: Baba, Oğul'dan önce gelmez, fakat sebep olma durumu dışında her şeyde ona eşittir. Şimdi, Baba'nın Baba olmaktan çıkıp çıkmadığı, Oğul'un Oğul olmaktan çıkıp çıkmadığı konusunda endişelenmeyelim; çünkü eğer Baba her zaman var olduysa ve eğer Oğul her zaman var olduysa, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un yalnızca bir varlığa ve bir öze sahip oldukları açıktır; **her ne kadar Oğul, bizim sayemizde yaratılmış bir tabiat almış olsa da**. Yalnız bu, enkarnasyonu nedeniyle yaratılmış ve yaratılmamış, ölümlü ve ölümsüz, sonlu ve sonsuz tabiatlara iştirak eder. Ve O'nun Tanrı olmaktan çıkması ve gerçek babasıyla öz eşitliğini kaybetmesi, son zamanlarda insan olmasıyla ilgili değildir; Zira Rabbimizin sözü şudur: "Ben ve Babam biriz; Ben Babamdayım, Babam da bendedir, vb." Eğer Oğul yaratılışı, alçakgönüllülüğü, görevi ve benzeri şeyler yüzünden kınanıyorsa, bilinmelidir ki bütün bunlar beden hakkında söylenmiştir ve Oğul'un her zaman Baba ile aynı öze sahip olmasını engellemez; her ne kadar bazıları bunu inkâr etmiş olsa da. Oğul bedene birleştiği için Baba ile aynı öze sahiptir ve onunla özdeştir; ancak ondan farklılaşır, ama başka bir bakış açısıyla. İyi düşünenlerden hangisi, birbirine benzeyen her şeyin kaynağının tek bir özden geldiğini, aynı varlıkta bulunan bütün farklı şeylerin kaynağının zıt özlerden geldiğini bilmez? İkisi de anlatılamaz ve ifade edilemez bir birlik içinde bir olsalar da, doğada bir birlik yoktur, karmaşadan bahsediyorum; İlahiyat bedenden oldukça farklıdır. Mesih'in iki doğası vardır ve bu nedenle tüm hakikatte bilinir ve oğlu olarak eşsiz bir kişiliğe sahiptir; Böylece O, Sözü'n ve canlandırılmış etin değişimini karışıklık ve bölünme olmaksızın korur ve böylece Söz, herhangi bir saldırı olmaksızın özelliklerini korur. Bu birkaç sözü Seleukosluların (iman) eksikliğini gidermek ve sizin ve hakikat dostlarının öğüdü için yazdık. Zihninizi sürekli olarak hatadan uzak tutmanızı rica ediyorum. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 31,32.>>

Acaba Mesih Yaudiyeli bir asil aileden gelen ve asaletini kaybetmiş, kaybedilen asaleti geri almaya çalışan ve belkide babası Tanrı konseyinden bir Tanrı olan kişilikmiydi?

"De Saint Proclus, évêque de Constantinople, dans son discours sur la mère de Dieu incarné : Le même est vrai Dieu et vrai homme, de même essence que le Père en ce qu'il est, et de même race que moi en ce qu'elle est , excepté le péché ; il a la nature divine et créée , il m'a emprunté (ma nature) sans ses désavantages ; il est un seul fils ; les natures ne sont pas séparées en deux personnes, comme le dit Nestorius , mais une mystérieuse Providence unit les deux natures sans confusion en une personne." 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 33.>>

Konstantinopolis Piskoposu Aziz Proclus'un, Tanrı'nın Enkarnasyonu hakkındaki söyleviden: Gerçek Tanrı ve gerçek insan aynıdır, Baba'nın özünde olduğu gibi aynı şeydir ve benimle aynı ırktandır, günah hariç; O, ilahi ve yaratılmamış tabiata sahiptir, beni (tabiatımı) dezavantajları olmaksızın ödünç almıştır; o tek oğul; Nestorius'un söylediği gibi tabiatlar iki kişiye ayrılmamıştır, fakat gizemli bir İlahi Takdir iki tabiatı birbirine karışmadan tek bir kişide birleştirmiştir. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 33.>>

"De Saint Ambroise, évêque de Milan, dans son discours sur l'explication de la foi: Ceux qui font du Messie un homme simple, ou de Dieu le Verbe un être passible , (et disent) qu'il se

changea en chair , ou qu'il a même essence que le corps , ou qu'il apporta ce corps du ciel ; ou que Dieu le Verbe était mortel et avait besoin que le Père le ressuscitât , ou qu'il prît un corps sans âme ou une âme sans intelligence , ou que les deux essences du Messie forment comme un mélange ou ne forment qu'une essence unique ; enfin ceux qui ne confessent pas avec nous que Notre - Seigneur Jésus -Christ a deux natures sans confusion et une seule personne , parce qu'il n'y a qu'un Messie et qu'un Fils , tous ceux-là sont maudits par la Sainte Église Catholique Apostolique." 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 33.>>

Milano Piskoposu Aziz Ambrosius'un, inancın açıklanması üzerine yaptığı söylevden : Mesih'i basit bir insan, Tanrı Sözü'nü ise edilgen bir varlık yapanlar, onun ete kemiğe büründüğünü, bedenle aynı öze sahip olduğunu, ya da bu bedeni gökten getirdiğini söyleyenler; veya Tanrı Sözü'nün ölümlü olduğu ve kendisini diriltmek için Baba'ya ihtiyaç duyduğu, veya ruhsuz bir beden veya zekâsız bir ruh aldığı, veya Mesih'in iki özünün bir karışım oluşturduğu veya yalnızca tek bir öz oluşturduğu; Son olarak, Rabbimiz İsa Mesih'in karışıklık olmaksızın iki tabiata ve bir şahsa sahip olduğunu, çünkü tek bir Mesih ve tek bir Oğul olduğunu bizimle birlikte itiraf etmeyenler, Kutsal Katolik Apostolik Kilisesi tarafından lanetlenmiştir. 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 33.>>

Bir din yada Mezhep yaratılırken, yaşanan acımasız kavgalardan güzel örnekler görmekteyiz. Kur'an'ı kerimde Hristiyan olarak okunan ayetlerde yazan kelime "Nasara" kelimesi Hristiyan demek mi? Tacitus da Yahudiyeli bir grubun lideri olan Mesih adında ki kişi sürekli sorun çıkarmakdaydı. Belkide bu mesih Nassaralı ve babası Yaudi bölgesinden bir konsül tanrısıydı ve aforoz edilerek bu hükmünü kaybetti ve Mesih babasından kendisine miras kalan Tanrı <<Konsül>> üyeliğini derebeyi olarak geri almak için uğraş verdi. Burada Kur'an'ın lanet ettiği kişi Mesih'in babasının yerine Tanrı olan Nassaralı bir başka tanrıya beddua ediyor olabilir. Bu insanlar genel manada göçebe olduklarından kaynaklı, göçlerinden uydurmuş da olabilirler. Bu konu üzerinde onlarca fikir üretilebilir.

"Nous prêchons Notre-Seigneur Jésus, qui naquit dans sa divinité de Dieu le Père sans commencement, avant les siècles , et dans son humanité de la Vierge Marie à cause de nous et pour notre salut, à la fin des temps ; Dieu complet et homme complet, car il prit une âme intelligente et un corps ; consubstantiel au Père dans sa divinité et à sa mère dans son humanité. Nous attribuons ainsi deux natures à Notre-Seigneur , mais après qu'il eut pris un corps de la Vierge et après son incarnation en une personne et une substance ; nous confessons un Messie , un Fils , un Seigneur , et nous ne refusons pas de dire : une nature de Dieu le Verbe qui prit un corps et s'incarna , parce que, avec les deux, il n'y a qu'un seul Seigneur Jésus-Christ." 2 <<Nau:1899.Cilt 1, 35.>>

Başlangıçtan beri, çağlar öncesinden, ilahiliğiyle Tanrı Baba'dan, insanlığıyla da bizim için ve kurtuluşumuz için, zamanın sonunda, Meryem Ana'dan doğan Rabbimiz İsa'yı duyuruyoruz; Tam bir Tanrı ve tam bir insan, çünkü o akıllı bir ruh ve bir beden aldı; Tanrısallığı bakımından Baba ile ve insanlığı bakımından annesi ile aynı özdendir (18). Böylece Rabbimize iki tabiat atfediyoruz, fakat O, Bakire Meryem'den bir beden aldıktan ve tek bir şahıs ve tek bir cevherde enkarnasyona uğradıktan sonra; Biz tek bir Mesih, tek bir Oğul, tek bir Rab olduğumuzu itiraf ediyoruz ve şunu da söylemekten kaçınmıyoruz: beden almış ve enkarne olmuş Tanrı'nın Sözü olan tek bir doğa, çünkü ikisiyle birlikte tek bir Rab İsa Mesih vardır. 2

<<Nau:1899.Cilt 1, 35.>>

Bu durum aslında İslam Peygamberi Mahmud <<Muhammed>> içinde geçerlidir, Suyuti efendinin Hadislerle Kur'an tefsirinde:

Ravi der ki; ben "Ey Muhammed'in babası! Allah: «İbrâhim ve İsmâil, Kabenin temellerini yükseltiyordu...» buyuruyor" deyince: "Hz. İbrâhim ve İsmâilin inşası daha sonra olmuştur" cevabını verdi. 3 <<Suyuti:1505. Cilt 1 pdf sayfa 522.>>

Allah'ın oğulları olan bu öğreticiler, Nasturinin iddia ettiği gibi manevi bir oğullukmuydu? Eloh veya Elah dağındaki Allah adındaki öğretici konsülün evlatları. Yukarıda Tacitusa bakınız. M.S ikinci yüzyılda, karşımıza bir kara taş çıkmaktadır ve bu kara taşı Maxim Tyree şu şekilde açıklamaktadır:

"Colunt et Arabes Deum, quem vero haud facile dixerim : quod autem vidi apud eos simulachrum , lapis erat quadrangularis." 4 <<Heinsius: 1607. 384.>>

Araplar da bir Tanrı'ya tapıyorlar, ama onun kim olduğunu kolayca söyleyemem: ama aralarında gördüğüm heykel kare bir taşı. 4 <<Heinsius: 1607. 384.>>

Arapların tek bir Tanrıya tapınmaları, bunların Yaudiye'li bir kesim olabileceğine işaret etse de ileride bu Arapların Yaudiye'li olmadıkları anlaşılacaktır.

Sayın Gregorium Magnum 5 :

"Neque tantum dii agrestes vocari montium dii possunt, sed etiam illi qui in montibus colebantur, et alii qui in iis versari putabantur , ut Diana, quæ in montibus feras agitabat, montivaga propterea dicta Quin et Cybele dea montium vocatur Mœcenati apud Diomedem , lib . 1 , p. 514." 5 <<MAGNUM:1844 Cilt 104-TOMUS CIV. 493,494.>>

Sadece kırsal tanrılar dağların tanrıları olarak adlandırılmaz; aynı zamanda dağlarda tapınılanlar ve dağlarda yaşadığına inanılan diğerleri de, örneğin dağlarda vahşi hayvanları kovalayan Diana, bu nedenle dağ gezgini olarak anılırdı. Dahası, Moecenatus, Diomedes, kitabının 514. sayfasında Kibele'yi dağların tanrıçası olarak adlandırır: 1. MAGNUM:1844 Cilt 104-TOMUS CIV. 493,494.

"Ades, inquit, o Cybele , fera montium dea"

"Galerii igitur mater deos montium , vel deos montes coluit; quod ultimum si quis amplecti mavult , me certe haud fiet invito. Erat enim illa Dacia oriunda, et forte Dacis parentibus . genita , ibique educata ; unde nihil mirum esse debet si eorum superstitionem secuta est . Nam constat Getas , sive Dacos , montem quemdam instar numinis coluisse. Strabo , lib. VIII
* περὶ δὲ τοῦ Γέτας ἡ ἱερὴ ἀνομήσει θεός, καὶ τὸ ἔργον ὑπεκλήθη ἱερὸν, καὶ προσεγγεῖσθαι οὐκ ἔστι. Apud Gelas sacerdos dicitur deus, et mons sacer existimatur, atque ita appellatur ; et Statium conjuratum verticem celebrare censent eruditi , quia Daci bella gesturi in co monte conveniebant, et jurejurando sese obstringebant : quamquam Strabonis mous ideo tantum sacer haberi potuerit, quia in co sacerdos habitabat, qui θεός , exemplo a Zamolxi sumpto , vocabatur , ct qua ἀντερῶδες illud χωρίον reliquis, rege et famulis exceptis, esset θεῖον uti apud eumdem legimus ; quæ res excludit Dacos sacramento se obstringentes ; forteque vox ἱερὸν verti debet templum, quomodo Max. Tyrins, diss . 38, scribit Libya incolis Atlantem montem habitum suisse ἱερὸν, καὶ θεὸν, καὶ ὄρεον, καὶ ἄγῶμα id est, templum , deum, jusjurandum el simulacrum. Quicquid sit , vel dii montes , vel dii montium sunt intelligendi apud Lactantium. Dum autem hanc superstitionem ad animum revoco , facere non possum quin primo dolcam

humanum genus quod digestas quidem , sed tamen rudes et informes moles instar numinum venerari potuit, quodque eundem honorem exhibuit informibus lapidibus et dealbatis stipitibus, columnisque , quæ nullam hominis præ se figuram ferebant. Propter argumenti similitudinem , quæ ea de re notavi , licet longiuscula, nec omnia nova sint , hac occasione adjiciam , ut foeda et vesana superstitio omnium clarissime oculis pateat. Lapidem igitur , vel SAXA a gentilibus honore divino cultos, id est, unclos, coronatos, et adoratos fuisse , ex Aruoii lib . constal : Picturatas veterosis in arboribus tænias si quando conspexeram , lubricatum lapidem, et ex olivi unguine sordidatum , tanquam inesset vis præsens, adulabar, affabar, et beneficia poscebam nihil sentiente de trunco ; ubi videri possunt interpretes . Lucianus in Pseudomante notat Rutilianum , si quando λίθον ἀληθευμένον ἢ ἐσπεφανοισμένον conspexisset , continuo in genua cecidisse, adorasse, vota fecisse, et prospera ab illo postulasse . Et puto vere notare eruditione præstantes viros, superstitiosos homines imitatos esse Jacobum lapidem unguento persudentem in Bethel , Gen. xxviii , qui tamen, teste Augustino , more idololatria lapidem non persudit oleo , velut saciens illum deum , neque adoravit illum lapidem , neque illi sacrificavit . Certe Palæstina sinitimi Arabes lapidem pro deo coluerunt. Max . Tyrius, Diss. 38 : Ἀράβιοι σέβουσι μὲν, ὅντινα δὲ οὐκ οἶδ'· τὸ δὲ ἄγαλμα δὲ εἶδον λίθος ἦν τετραγώνος. Apud eosdem sanguine, quem ex majoribus digitis, vel pollicibus soedus percutientium eliciebant acuto silice , ungebantur septem lapides in medio positi, invocabanturque Bacchus et Urania, teste Herod . 11 , 8. Deum autem , quem lapidis forma colebant, Bacchus, ut reor, fuit alio nomine Δευσάρης dictus. Neque enim audieudus Suidas, qui illud mutat in θεὸς , id est θεὸς Ἀρης , uti observatum illustri Bocharto : sed tamen ille recte simulacrum ejus describit : Simulacrum autem est lapis niger quadratus ἀνύπτωτος , nullam figuram habens, altus quatuor, latus pedes duos , aureæ basi impositas. Sic Tertulliano in Apol . Arabia deus dicitur esse Dysares ; et apud Hesychium legimus Δουσάρην τὸν : quin et Stephanus scribit , : quin et Stephanus scribit , Δόνυσον, Νάβαταῖοι scopulum, et κορυφὴν ὑψηλοτάτην esse Arabiæ , nomenque habere ἀπὸ τοῦ Δουσάρου qui deus al Arabibus colebatur. Clarissimus Vossius , vi , 59 Idol. Gentium , putat, lapidem τετραγώνου Max. Tyrio laudatum suisse loci excelsi verticem, vel cacumen, quod pro numine Arabes coluerunt ; quia Stephanus σκάτελον καὶ κορυφὴν vocal , et quos addit eundem , vel Hermolaum , clare narrare Δουσάρην esse dictum jugum, sive altissimum Arabia locum, proque numine habitum ab Arabibus pariter ac Dacharenis : in quibus notandis humani aliquid patitur vir doctissimus. Nam Stephanus tantum narrat, cacumen, vel Scopulum Δουσάρη, nomen habere a deo Dysare , ejusque simulacrum, non montem , verum lapidem quadratum suisse, ex Suida edocti sumus . Et de hoc Arabum numine videtur explicandus esse Porphyrius, lib. n de Abstin." Δουμάττοι δὲ τῆς Ἀραβίας κατ' ἔτος ἑκατοντὶν ἔθουσιν παῖδες ἐν ὑπὸ βωμῶν θύουσιν ὡς χράνται ὡς ξοάνης 5 <<MAGNUM:1844 Cilt 104-TOMUS CIV. 493,494,495.>>

Gel, diyor o, ey dağların vahşi tanrıçası Kibele.

Bu nedenle Galerius'un annesi dağların tanrısına ya da dağların tanrılarına tapıyordu; Son olarak, eğer biri kucaklanmayı tercih ediyorsa, bunu kesinlikle isteksizce yapmayacağım. Çünkü o Daçya kökenliydi ve orada doğup büyüdü; bu nedenle onların batıl inançlarını takip edip etmediğine şaşmamalı. Çünkü Getae'lerin ya da Daco'ların belirli bir dağa tanrı olarak tapıtlıkları açıktır. Strabo, kitap. VI (MÖ 64 - MS 24): Gelas'ta Rahib'e Tanrı denir ve dağ kutsal kabul edilir ve bu şekilde adlandırılır; ve bilginler Statius'un zirveyi kutlamak için kompo kurduğuna inanıyor, çünkü Daçyalılar savaşmak için dağda toplanır, kral ve hizmetkarları dışında yemin ederek kendilerini bağlarlardı; Daçyalıları kutsal törene bağlanmaktan alıkoyan şey; ve belki de Max'in yaptığı gibi söz, tapınağa çevrilmelidir, (Tyrian'lar, diss. 38, Libya) sakinlerinin Atlas'ı bir Suise dağı, yani bir resimle yemin edilecek bir tapınak, bir tanrı olarak adlandırdığını yazıyor. Öyle olsa bile Lactantii'ler arasında dağların tanrıları anlaşılmalıdır. Ve bu hurafeyi aklıma getirdiğimde, ilk etapta insan ırkının tatlılığından vazgeçemiyorum, aslında siz onu sindirmişsiniz, ama yine de tanrılar gibi tapınılan kaba ve biçimsiz bir kitleye, aynısını

gösteren insan ırkının tatlılığı, önlerinde hiçbir insan figürü taşımayan şekilsiz taşlara, badanalı bloklara ve sütunlara saygı duyuyordum. Bu konuda belirttiğim konu benzerliği nedeniyle, her ne kadar çok uzak ve yeni olmasa da, bu vesileyle ekleyeceğim ki, bu iğrenç ve sinir bozucu hurafe en açık şekilde hepsinin gözleri önünde ortaya konabilsin. Bu nedenle taşlara veya taşlar, Yahudi olmayanlar tarafından Aruoii kitabından ilahi onurla, yani amcalar tarafından taçlandırılır, tapınılırdı. Şunu gözlemledim: Eğer ağaçlardaki antik tenya resimlerini, zeytinyağıyla yağlanmış ve kirlenmiş bir taşı, sanki içinde bir güç varmış gibi görseydim, yaltaklanırdım, hiçbir şey hissetmeden iyilik isterdim, tercümanların görülebileceği yer, Lucian, Pseudomantus'ta Rutilian'ı görürse hemen dizlerinin üzerine çöktüğünü, ona taptığını, yeminler ettiğini ve ondan başarı istediğini belirtiyor. Ve sanırım batıl inançlı bilgili adamların, Beytel'de Yakup'un taşa merhem döküşünü taklit ettiğini belirtmek doğru. Ancak Augustinus'un (MS 354 MS 430) ifade ettiği gibi, putperestlik tarzında, sanki o tanrıyı öldürüyormuş gibi taşı yağla yağlamamış, o taşa tapmamış ve ona kurban sunmamıştır. En azından Filistinli Araplar taşa bir tanrı gibi tapıyorlardı. Maks.Tyrius(Milattan, Sonra, 2. yüzyıl), Diss.38: Taşa keskin bir çakmaktaşıyla vuranların baş parmaklarından ya da başparmaklarından elde edilen aynı kanla, ortasına yerleştirilen yedi taş meshedildi ve Herod'un ifade ettiği gibi Bacşus ve Urania yakarıldı. 11, 8. Ama taş biçiminde tapındıkları tanrı Bacşus sanırım başka bir isimle anılıyordu. Çünkü Suidas, ünlü Boşart'ın gözlemlediği gibi onu kimin değiştirdiğine dair bir söylentiye sahip değil: ama yine de onun simülakrını doğru bir şekilde tanımlıyor. Böylece Apol'da Tertullianus (MS 160 MS 240) . Arabistan'da tanrının Dysares olduğu söylenir; ve Hesyşius'ta, Stefen'in da (İskenderiyeli Hesyşius, muhtemelen MS 5. veya 6. yüzyıl) kayanın Arabistan'a ait olduğunu ve Arapların taptığı tanrı Al'in adını taşıdığını yazdığını okuduk. Clarissimus Vossius, VI, 59 İdol(1577 / 1649) . Yahudi olmayanların Max'in taşı olduğunu düşünüyor. Tyrius (M.S 2. yüzyıl), Arapların tanrı olarak tapındığı suisse'nin yüce yerinin zirvesini övdü; çünkü Stefanus vokaldır ve onu da eklemiştir, ya da Hermolaus (MÖ 327) , bunun Arabistan'daki boyunduruk ya da en yüksek yer olduğu ve Daşarians'ın yanı sıra Araplar tarafından da tutulan bir tanrı olarak söylendiğini açıkça söylemek gerekirse: en bilgili adamın bile insan olduğunu kabul ettiği bir şey. Çünkü Stefen bize yalnızca zirvenin veya Kaya'nın adını tanrı Dysares'ten aldığını ve onun bir dağ değil, kare şeklinde bir suisse taşı olan görüntüsünün Suida'dan öğrenildiğini söyler. Görünüşe göre Porfyry, lib. II Abstin'den

Elimizde Siyah kare bir taş mevcut ve bu taşın ismi Elah, Elohim, Allah olarak karşımıza çıkmaktadır. Kabe görgü tanıklarının anlattıklarında da mevcut değildir, bu durumda bu kara taş büyük bir ihtimalle konar göçer topluluk veya toplulukların bazılarında kutsallık arz ederek gittiği bölgelerde kutsanmış olarak görünmektedir. Bir tapınağa sahip olmayan bir taş nasıl korunuyordu?

"Gentes : Ridelis temporibus priscis Persas fluvium coluisse , memorialia ut indicant scripta , informem Arabas lapidem , acinacem Scythia nationes , ramum pro Cinxia Thespios , lignum Icaros (alii legunt Caryos , et Caryam , vel Caryatydem Dianam a Laconibus cultam intelligunt) pro Diana indolatum , Pessinuntios silicem pro deum maire, pro Marie Romanos hastam, Varronis ut indicant Músæ ; atque ut Aethlius memorat, ante usum disciplinamque ficiorum , pluteum Samios pro Junone; et abstinelis a risu , cum pro diis immortalibus sigilliolis hominum , et formis supplicatis humanis?"

Milletler: Eski zamanlarda Persler, yazılı kayıtların da belirttiği gibi bir nehre tapıyorlardı; Araplar biçimsiz bir taşa, İskit milletleri bir meyveye, Thespian'lar Cinxia'ya ait bir dala, İkaryalılar Diana'ya ait bir ağaca (başkaları Karyalılar ve Carya'yı okurlar veya Laconialılar

tarafından tapınılan Karyatid Diana'yı anlarlar) Pessinuntian'lar tanrılarının annesine ait bir çakmak taşına, Romalılar Meryem'e ait bir mızrağa, Varro'nun da belirttiği gibi Musa'lara; ve Aethelius'un da belirttiği gibi, sanatların kullanımı ve disiplininin önce, Sami'ler Juno'ya ait bir rafa tapıyorlardı; ve ölümsüz tanrılar için insan mühürleri ve insan formları yalvarıldığında gülmekten kaçınıyor musunuz? 5 << MAGNUM:1844 Cilt 104-TOMUS CIV. 499.>>

Şekilsiz biçimsiz yazısız bir siyah taş elimizde bulunmaktadır, Arapların Tanrı olarak kabul ettikleri Karmel dağı yada o dağda yaşayan Din Konsülü üyelerini, sanıyorum gizlemek adına bu gizeme başvurmuşlardır. Özellikle Yaudiyeli derebeylerinin Tanrı konsülünde rağbet görmemesi ve Yusufun zincire vurulması <<suetenos>> Yaudiyelilerin bir esrar perdesi arkasından Tanrı yaşamını sergiledikleri olmalıdır. Bu durum bize evrimleşen kültürün M.S altıncı yüzyılda Mahmud'un << Muhammed>> Allah'ın oğlu veya Tanrı'nın oğlu olduğu düşüncesini de güçlendirmektedir. Şu ana kadar elimizde mevcut olan en kesin bilgiler Suetenos ve Tacitusun vermiş olduğu Dağ tapınmacılığıdır. Maximusun verdiği bilgi, Arapların Kare şeklinde bir taşta tapındıklarıdır ve Tek Allah dediği Kare taştır. Maximus bir Tapınaktan yani Kabeden bahsetmez. Seyyar göçebe bir kabile veya bu konuda hangi kabile kara taşı eline geçirirse <<Kabileler arası hırsızlık. Kerad, kerd, Kürt, <<Ekrad kürtler demek mi?>> kitabına bakınız.>> o kabile üstünlük sağlayarak bu taşı Allah olarak kabul eden bölgelere götürerek o bölgenin içerisinde ki taşın konulduğu alanı Haram kılmış olabilir ve bundan dolayıda sürekli haram kılınan bölgelerde karşımıza çıkmaktadır, belkide bu taş gittiği bölgelerdeki tapınaklara konularak da bu gerçekleşmiş olabilir. Arabistanı genel olarak bu günkü Suriye olarak tanımlamaktadırlar. Arabların karışık tarihi içerisinde ki anlatıları farklılaştırarak daha da karışık hale getirmek sanırım , bilinçli bir karartı gibi görünmektedir. Bu tür karartılar genelde , tarihi olmayan yapay milletler için geçerlidir. Bu yapaylık aslında bir milleti değil , bir ümmeti yaratmak amacıyla oluşturulmuş gibi görünmekte, ve 6 yy da ki olaylarla , 8 yy da ki olayların harmanlanması sonucunda da İslam ümmeti ortaya çıkmış olmalıdır. Konar göçer veya göçer kabilelerin inançları içerisinde mevcut olan tılsım kültü, İslam dini içerisinde de kendisine yer edinmiş ve zamanla Elah dağı ve Elah dağında ki tapınakta olan , Elah heyeti ve bu heyetin göndermiş olduğu Elah isminde ki kara taş , bizlere aslında bunu göstermektedir.

1 LES DOUZE CÉSARS , TRADUITS DU LATIN DE SUÉTONE , AVEC DES NOTES ET DES RÉFLEXIONS , PAR M. DE LA HARPE. TOME SECOND. A PARIS , Chez LACOMBE , Libraire , rue Chriftine , près de la rue Dauphine ; et DIDOT l'aîné , Libraire et Imprimeur , rue Pavée. , près du quai des Augutins. MDCCLXX.1770. Avec Approbation , et Privilège du Roi.

2 Opusculs Maronites Doğum 340 -350 Ölüm 410. Opusculs Maronites Oeuvres inédites de Jean Maron Chronique syriaque Maronite Première Partie Par F.nau Paris Chez Ernest le Roux 28, Rue Bonaparte , 28, 1899.

3 Ed Dürül Mensür Fit Tefsir Bil Mesûr-Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri Cilt 1 sayfa 521 Pdf 522. Celâleddin Ebu l-Fadl Abdurrahman b. Muhammed b. Ebî Bekir es-Suyûtî (849 H./1445 M.-91 1H./1505 M.)

4 MAXIMI TYRII DISSERTATIONES PHILOSOPHICÆ NOTIS DANIELIS HEINSII ALCINOÏ IN PLATONEM INTRODVCTIO LVGDYNI BATAYORVM Apud Ioannem Patium Iuraturn et Ordinarius Academiae Typographum An. dñ. o. c. XIV.

5 PATROLOGIÆ CURSUS COMPLETUS. PATROLOGIÆ TOMUS VII. GREGORIUM MAGNUM. 1844.

"L'année 971, qui est la dix-huitième de Constant, les Arabes se réunirent en grand nombre à Jérusalem, et y nommèrent roi Moawiah. Celui-ci monta au Golgotlia et y pria. Il alla aussi à Gethsémani, descendit au tombeau de la bien heureuse Marie et y pria. A ce moment, tandis que les Arabes étaient rassemblés autour de Moawiah, il y eut un violent tremblement de terre qui renversa la plus grande partie (de Jéricho) avec toutes ses églises. Et près du Jourdain l'église de Jean qui baptisa le Sauveur fut détruite de fond en comble ainsi que tout le monastère. Ce tremblement de terre renversa aussi le monastère de Aba Euthymius, avec beaucoup d'habitations de moines ou de cénobites et beaucoup de villages. Cette même année, au mois de Thamouz, les émirs et beaucoup d'Arabes se réunirent et prêtèrent serment à Moawiah, et on ordonna que tous les villages et toutes les villes de son empire eussent à le proclamer roi et à lui préparer un trône et des ovations. Il frappa aussi des monnaies d'or et d'argent et on ne les reçut pas, parce qu'il n'y avait pas de croix dessus. De plus Moawiah ne prit pas un diadème comme les autres rois du monde. Il plaça le siège (de son empire) à Damas, et ne voulut pas aller à celui de Mahomet." 1 << Nau:1899.Cilt 1, 33.6,7.pdf,129,130.>>

971 yılında, yani Konstans'ın on sekizinde, Araplar büyük sayılar halinde Kudüs'te toplandılar ve orada Muaviye'yi kral olarak atadı. Muaviye, Golgotlia'ya çıkıp orada dua etti. Ayrıca Getsemani'ye gitti, kutsal Meryem Ana'nın mezarına indi ve orada dua etti. O sırada, Araplar Muaviye'nin etrafında toplanmışken, Eriha'nın büyük bir kısmını ve tüm kiliselerini yıkan şiddetli bir deprem oldu. Ürdün Nehri yakınında, Kurtarıcı'yı vaftiz eden Yahya Kilisesi ve tüm manastır tepeden tırnağa yıkıldı. Bu deprem, birçok keşiş veya keşiş evi ve birçok köyüyle birlikte Aba Euthymius manastırını da yıktı. Aynı yıl, Thamouz ayında, emirler ve birçok Arap toplanıp Muaviye'ye yemin ettiler ve imparatorluğunun tüm köy ve kasabalarının onu kral ilan etmeleri, onun için bir taht hazırlamaları ve alkışlamaları emredildi. Altın ve gümüş sikkeler de bastırıldı, ancak üzerlerinde haç olmadığı için kabul görmediler. Üstelik Muaviye, dünyanın diğer kralları gibi taç giymedi. İmparatorluğunun merkezini Şam'a yerleştirdi ve Muhammed'in yerine geçmek istemedi. ¹ << Nau:1899.Cilt 1, 33.6,7.pdf,129,130.>>

Opuscles'in günlüklerinde bahsedilen Muaviye döneminde ki kayıta bahsedilen Mahmud İsa'nın yani Tanrının Reenkarnasyon göstererek yeryüzüne inme iddiasından başka bir inanç değildir. M.S altıncı yüzyılda gerçekleşen olayların elimizdeki karşılıkları bizim bu şekilde anlamamızı sağlamaktadır. Muaviyenin paraların üzerine haç koydurutmaması, klasik Hristiyan öğretilerinin dışında, aforoz edilen ve İsa Tanrı değildi, Meryem kutsal değildi diyen Nasturi öğretilerini göz önüne sermektedir. O dönemde sace Nasturi değil, bir çok insan aforoz edildiğini Opuscles günlüklerinden öğrenmekteyiz. Bu arada hatırlatmak isterim Kabe hala kaynaklarda görünmemektedir. Opuscles: Meryemin mezarında dua eden Muaviye bastırdığı paralara Haç koydurutmaması, yukarıdaki tüm yazılarla da örtüşmektedir. Latin kaynaklarında geçen Mahomad, Türkçe karşılığında Mahmud çıkmaktadır, Bu konuda Ludovico 2 :

"Adde in nulla versione. Arabica Deum hic dici محمد Mohammad sed مفع مofabbah ; quod item significat laudatus : Hebraicè autem est מלל Mehullal ; quorum neutrum habet ullam similitudinem cum nomine محمد Mohammed. Quin nec ipse Ahmed habet Mohammad, sed محمود Mahmud . Verùm quid ego in his nugis tempus teram?" ² <<Lodovico:1698.21,22>>

Hiçbir versiyonda eklemeyin. Arapça Tanrı burada Muhammed olarak adlandırılıyor, ancak Mofabbah; bu aynı zamanda övülmüş anlamına da geliyor: ancak İbranice'de Mehullal; bunların hiçbirinin Muhammed ismine benzerliği yok. Hatta, Ahmed'in kendisi bile Muhammed değil, Mahmud. Ama neden bu önemsiz şeylerle zaman kaybedeyim ki? ²

<<Lodovico:1698.21,22>>

Tevrattan çıkarılan ayetleri savunan Mahmud "Mehullal" mevcuttur. Araplarda din konusunda buraya değineceğiz. ⁴ <<Lodovico:1698.21,22>>

"Imperium orientale, sive Antiquitates" 3 :

"Ov oi Λαβεις καλσι Μυχιμετ Sic in Cod. MS. legitur. Cedrenus ad annum XXI. Imperii Heraclii, ³ <<Baptisae:1711.44 pdf 656.>>

Ov oi Λαβεις καλσι Μυχιμετ Bu şekilde, cod. MS. Cedrenus'ta Herakleios'un ³ <<Baptisae:1711.44 pdf 656.>>

Burada da mahumed veya mehemed gibi bir isimle karşı karşıyayız. Buraya daha sonra değineceğiz ve Mahmud ve Halife Raşit'in oğlu El Emin, Muhammed'in nasıl karıştırıldığına da bakacağız. Mesudide ı Hz İsa hakkında şu şekilde yazılıdır:

"Quand Marie , fille d'Amran , eut dix-sept ans , Dieu lui envoya Gabriel , qui souffla en elle l'esprit, et elle devint grosse du Messie , Jésus (İça) , fils de Marie. Jésus naquit dans un village nommé Betléhem (Beit-laham) , à quelques milles de Jérusalem , le mercredi 24 décembre. Son histoire a été révélée par Dieu et racontée par l'intermédiaire de son Prophète , dans le Koran (sur. III , etc.) . Les chrétiens prétendent que Jésus , le Nazaréen , c'est-à-dire le Messie , suivit la religion de ses ancêtres , et qu'il étudia , pendant vingt-neuf ou trente ans , de Pentateuque et les livres anciens dans une synagogue appelée el-Midras) . (שרדמה Un jour, en lisant le livre d'Isaïe , il y vit ces mots tracés en caractères de feu : « Tu es mon fils et mon essence , je t'ai élu pour moi." 5 <<Meynard-Courteille:1861.122>>

Amran'ın kızı Meryem on yedi yaşındayken, Tanrı ona Cebrail'i gönderdi ve Cebrail ona Ruh üflledi ve Meryem'in oğlu Mesih İsa'ya (İça) hamile kaldı. İsa, 24 Aralık Çarşamba günü, Kudüs'e birkaç mil uzaklıktaki Beytullahim (Beit-laham) adlı bir köyde doğdu. Hikâyesi Tanrı tarafından vahyedilmiş ve Peygamberi aracılığıyla Kuran'da (sur. III, vb.) anlatılmıştır. Hristiyanlar, Nasıralı İsa'nın, yani Mesih'in atalarının dinini takip ettiğini ve yirmi dokuz veya otuz yıl boyunca el-Midras adlı bir sinagogda Tevrat'ı ve eski kitapları incelediğini iddia ederler. (Bir gün, Yeşaya kitabını okurken, ateş harfleriyle yazılmış şu sözleri gördü: "Sen benim oğlum ve özömsün, seni kendime seçtim." 5 <<Meynard-Courteille:1861.122>>

Taberinin Fransızca çevirisinde:

1 Lorsque Jésus prononça ces paroles, Ô Sem, fils de Noé , Sem répondit : Que me veux-tu , ô esprit de Dieu ?
1 Ey Tanrı'nın Ruhü, benden ne istiyorsun?"

2 Ô esprit de Dieu , la chose est comme tu l'as dit ;
2 Ey Tanrı'nın Ruhü, dediğin gibi;

3 Ô esprit de Dieu ,
3 Ey Tanrı'nın Ruhü.>> 6 <<ZOTENBERG:1867. Cilt 1, 43>>

Taberi İsa Peygamberin, Tanrının Ruhü olduğunu belirtiyor.

Mesudin'in yaşadığı dokuzuncu yüzyılda, İslam dünyasında Hz İsa'nın, Allah'ın oğlu olduğuna dair bir inanç olduğu gözlemlenmektedir. Bu durumu onbirinci yüzyılda çok daha açık görebileceğiz. İsa'dan sonra gelmiş olan peygamberler, üçüncü yüzyılda ret edilmeye başlanmış ve kafir yerine Aziz ünvanıyla bu durumun üzeri kapatılmıştır. İsa Allah'ın oğlu olduğuna göre, nasıl olurda, Allah'ın oğlunun ve Allah'ın kendisinin üzerine yeni bir Allah gelebilir? Burada çok önemli bir durumla karşı karşıyayız, özellikle üçüncü yüzyıldaki keşişlerin aktarımlarına bakarsak, o dönemde hangisi, Allah'ın oğlu Allah, karmaşasıyla karşı karşıya olduklarını da görebilmekteyiz. Suetenos'da ki babasız doğan Augustos ki bu orada geçen, birde bilmediklerimi hesaba katarsam, bayağı mucizevi doğanların sayısında artış olacaktır, bu artışın yanı sıra Tanrı kavramıyla Allah kavramında da büyük bir ayrışım görülmektedir. Asil soylu ailelerden gelerek Konsüllerin içerisinde söz sahibi olan kişiler öldüklerinde Tanrı ünvanı alarak diğer Tanrıların arasına karıştıkları görülmekle beraber, Tanrı olmak için toplum içerisinde bir mücadelenin de doğduğunu görebilmekteyiz. Bu günümüzde şu şekilde gerçekleşmektedir. Örnek, Vali olabilmek için verilen amansız bir savaş. Oysaki Allah, Lübnanda Karmel dağının ta kendisi. Buda bize o dağlarda göçebe yaşayan

toplulukların hikayelerinden, daha doğrusu bu göçer kabilelerinin göç ettikçe göçlerinden <<göç esnasında>> uydurdıkları hikayelerin harmanlanarak günümüze kadar göçün göçün gelmesidir. Bu hikayeler Lübnan'daki Elohu veya Allah, Tanrı olan dağdaki insanların Ataları hakkında ki hikayelerinden başka bir şey değildir.

1 Opusculs Maronites Doğum 340 -350 Ölüm 410. Opusculs Maronites Oeuvres inedites de Jean Maron Chronique syriaque Maronite Premiere Partie Par F.nau Paris Chez Ernest le Roux 28, Rue Bonaparte , 28, 1899

2 Maracci Lodovico 1698 Alcorani textus universus ex correctioribus Arabum.

3 Imperium Orientale Antiquitates sive Constantinopolitanae Joannis Baptistae Je Coignard, Regis et Academiae Gallicae Architypographi. MDCCXI.

4 Mesudi, Altın Bozkırlar: C.Barbier de Meynard et Pavet de Courteille. 1890. Cilt 1.

5 SOCIÉTÉ ASIATIQUE . MAÇOUDI. LES PRAIRIES D'OR . TEXTE ET TRADUCTION PAR C. BARBIER DE MEYNARD ET PAVET DE COURTEILLE . TOME PREMIER . PARIS . IMPRIMÉ PAR AUTORISATION DE L'EMPEREUR A L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE. MDCCCLXI-1861 .

6 CHRONIQUE DE ABOU- DJAFAR-MOHAMMED-BEN-DJARIR-BEN-YEZID TABARI , TRADUITE SUR LA VERSION PERSANE D'ABOU- ALI MOHAMMED BELAMI , D'APRÈS LES MANUSCRITS DE PARIS , DE GÖTTA , DE LONDRES ET DE CANTERBURY, PAR M. HERMANN ZOTENBERG . TOME PREMIER . PARIS . IMPRIMERIE IMPÉRIALE . MDCCCLXVII. 1867.

Bu durumu Sayın Erman 1 : Eski Türk kültüründe Tanrı, genellikle özel bir adla adlandırılmış, tüm iyeler ise bugün “tanrı” olarak yorumlanan adlarla anılmıştır. Günümüzün araştırmacıları ise yüzeysel bilgilerle ve art niyetle davranarak, Tanrı ile iye arasındaki farkı görmek istemeyip erken Türk dinlerini, mitolojilerle de harmanlayarak, çok tanrılı dinler gibi göstermektedirler. Örneğin Sümercedeki dingir, ilu, kiti ya da Etrüskçedeki tin, tiniş, tineri, ais gibi kavramların hepsi “Tanrı” olarak çevirilmektedir. Oysa Sümerce ilu, tanrı anlamına gelen bir genel addır ve günümüz Türk diline ulu olarak evrilmiştir. Akadçaya da ilu olarak geçen bu söz, onun ardılılarından olan Arapçaya ilah olarak geçmiş ve başına al tanımlığı alarak da Allah sözüne dönüşmüştür. Yine tanrı anlamına gelen kiti de bir genel addır ve “yükselmiş / yücelmiş” anlamına gelen ila sözünü -ki bu söz günümüze “ile-ri” olarak evrilmiştir- birlikte kiti-ila olarak kullanılarak Yüce Tanrı anlamına gelir. 1 << Erman:Gök Tanrı İnancı. 39.>>

Yüce bir dağa tapan dağ tapınmacılığıyla karşı karşıya olabiliriz. Tanrıların Tapınaklarının sürekli dağlara yapılması, Kahinlerin <<Peygamberler>> yüce dağlara sığınması, dağlarda ki tapınaklarda eğitildikten sonra şehirlere yollanılması Allahın yada Elohun tahtını anlamamızda sağlamaktadır. İskitli Sarazen olan Mahmudun <<Muhammed>> durumu da buna benzemektedir. Günümüzde Arap olarak tanımladığımız Sarazenlerin <<İskit>> Semavi bir inanca sahip olduklarını bilmekteyiz ve bu Sema büyük bir olasılıkla, ilkel zamanlarda dağların yücesi anlamında olmalıdır. Bu durumu en eski atalarımıza dayandırırsak, keçi avlamak isteyen atalarımızın gitmesi gerektiği yer dağlardır ve bu yüce dağları tırmanmak zorlu ve bir o kadarda tehlikelidir << Evliya olmak zor ve dinden çıkma tehlikesi olmasından dolayı tehlikelidir>> zirveye tımandıkça oksijen azalır, nefes alman zorlaşır ve en nihayetinde ulaşamadığın zirveye bir ünvan verirsin ve bu ünvanı daha yüksekteki hayvanlarla özdeşleştirsin. Bundan dolayı ölüleri akbabalara sunmaktadırlar ve keçi türü hayvanları da kutsallar arasına koymaktadırlar. Kimisinde yüce bir hayvan, kimisinde günahın bedelini ödeyecek hayvan. Çok farklı formlara bürünsede keçi kutsallar içerisinde yerini almaktadır. İsadan sonra ortaya çıkan Mahmud <<Muhammed>> Opusculs 3 Bahsetmiştik , Mahmud <<Muhammed>> Şarlmagne Kroniğinde de geçmektedir. Aslında durum biraz karışıktır, günümüzde ki yazılış itibariyle Mahomad,Türkçede Mahmud olarak karşımıza çıkmaktadır. Muhammed isminin ortaya çıkması Arapçadaki sessiz harflerin olmayışından kaynaklı olabilir mi? <<MHMD>> kelimesini çok farklı şekillerde okuyabiliriz ki bu Kur'an'da ki ayetler içinde geçerlidir. Burada okunuştan ziyade iki insanın ve zamanın birbirine karıştırılması sorunu görülmektedir. Birincisi M.S altıncı yüzyılda yaşamış olan Mahmud ve diğeri M.S yedinci yüzyılda yaşamış olan El Emin Muhammed. Sarazen olan Mahmud ki bunlara Keldani İncilinde İskitli kaçaklar anlamında Kerad <<Kürt>> denir. M.S altıncı yüzyılda, dağılan, parçalanan kutsal yazıtları,

Tevrat ve İncili toparlamak için <<İkra>> ortaya çıkmış bir karakter olarak görebilmekteyiz. Günümüz Suriye Türkiye arasında ki dağlarda, çift hörgüçlü develeriyle davar güden <<Ekra>> Mahmud, amcasının kızı olan Şadiye <<Hatice>>. İlk defa Latinceye çevirilen Kuran ve İslam Peygamberi Muhammedin hayatı hakkında ki kitapta ve Aişe <<Ayşe>> Petrus Venerabilis de 4 Ayça olarak geçer. Latince kaynaklarda, ise Chadice-Şadice olarak geçmektedir.>> burada da bir karışıklık görülmektedir. Sasani Bizans arasında ki sert geçen ve eşkiyalığın kol gezdiği dönemde, otorite boşluğunu iyi gören Mahmud, amcasının kızı olan Şadiyeyle evlenerek Aşiret arasında birliktelik sağlamış ve bir güç elde edebilmişti. Bölge aşiretleriyle uzlaşa arayan Mahmud onlara bir ziyafet vererek, otorite boşluğunu iyi değerlendirmek gerektiğini anlatmış, kendisinden daha güçlü aşiretler buna karşı çıkarak, kendilerini öne çıkarmışlardı. Dönemin şiir <<Vahiy>> üstadlarına başvuran Mahmud kendisini dinlemeyi kabul eden konseyin karşısına çıkınca dudaklarından dökülen şu sözler: <<Rahman ve Rahim olan ... >> şiir konseyi başkanı kendini tutamayarak kahkahayı atınca Mahmud bunu algılayamamış ve sebebini sormuştur. Konsey başkanı << Rahman Yemenli bir kahindir, rahim ayaklar önünde secde etmektir>> bu duruma sinirlenen Mahmud Lübnan da ki Allah <<Karmel dağı>>'dan aldığı kılıç ayetini okuyarak bu sorunu çözebilme hedelemiştir ve bir hafta sonra bu ayetin mucizesini görmüştür. Şiir <<vahiy>> konseyi başkanı tarafından kabul gören Lübnan da ki dağ Konsülü olan Allah'ın gönderdiği şiirler halk arasında dillendirilmeye başlanması Mahmudun elini kendisine biat etmeyen diğer aşiretlere karşı güçlendirmiştir. Aşiretlerden bazılarıyla kan davaları olan Mahmudun aşiretine karşı harekete geçen bu aşiretlerden kurtulmak için bir kaçma planı hazırlayan Mahmud, aşiret içerisinde söz sahibi olan Ebubekir ile birlikte bir plan hazırlayarak Toros dağlarına sığınmış, farklı bir yoldan Toroslara gelen Ebu Bekirle Torosların eteğinde buluşarak, <<bazı kaynaklarda, Cebel el Akra-Cebel Akra 4 Mekke ile Medine arasında ki dağ>> Medineye kaçmıştır. Kendi aşiretinden bir kesimle Medinede buluşan Mahmud yeterli desteği bulana kadar burada faaliyetler göstermiştir. Dönemin en fazla taraftar topladığı kahinlik ilkesini Medinede benimseyen Mahmud, elinde bulundurduğu Tevrat ve İncilden pasajları halka okumaya başlamıştır. Burada kendisine çok sert itirazların gelme sebebi, elindeki Tevrat ve İncil pasajlarının M.S. üçüncü yüzyıldan kalma Nasturi öğretilerinden kaynaklanmaktadır. Mahmud Allahın gökte olduğunu söylemekle beraber, Allahın gökte ki Tahtında bahsedince, halk Mahmudun bu bilgileri nereden topladığını da anlamıştır. Burada Mesudinin 2 Kroniğinden bir kesit bırakmak istiyorum:

"Ailleurs , il dit que le mont El -Ardj , situé entre la Mecque et Médine , se rattache aux terres de la Syrie. Cela supposerait donc que le Ardj s'étend jusqu'au Djebel el -Akrà , sur le territoire d'Antioche , lequel , à son tour, va se réunir au Djebel el-Okkam ; cette opinion est étrange." 2 <<Meynard-Courteille:1865.Cilt 2, 71.>>

Başka bir yerde, Mekke ile Medine arasında bulunan El-Arc Dağı'nın Suriye topraklarına bağlı olduğunu söyler. Bu nedenle, Arc'ın, Cebel el-Okkam'a katılan Antakya topraklarındaki Cebel el-Akrà'ya kadar uzandığını varsayar; bu görüş gariptir. 2 <<Meynard-Courteille:1865.Cilt 2, 71.>>

M.S altıncı yüzyılda yaşamış olan Mahmudun hakkında bir çok rivayet <<Duydum>> mevcuttur ve bunların tamamı duyum üzerinedir. Müslümanlar İslam dini inşası sırasında bir çok olayı Talmut gibi kitaplardan alarak ve Mahmudu da Muhammedleştirerek, bir tarih yaratmış ve bu kurgu üzerinden sürekli bu dinin kendini yenileyebimesinide sağlamıştır. Mahmud'un yaşadığı dönemde henüz Kuran adı altında bir kitabın olmadığını, elinde mevcut olan Tevrat ve İncil'in Nasturi versiyonları olduğu da anlaşılmaktadır. Süryanice şiirler <<vahiy>> yeni oluşturulacak

olan Arapça alfabesine uygunluk gösterebilmesi açısından Mahmud kendi geleneksel töresine uygunluk gösterecek şekilde kelimelere anlamlarda yüklemiş oldu. Bu durumu aslında hem Hadislerle Kuran tefsiri suyuti efendide, hemde Mesudi ve Makdisi 3 Yaradılış ve Tarih kitabında ki kuran ayetlerinden de görebilmekteyiz. Mesudi : << Vois-tu celui qui a fait un dieu de ses passions? Kuran ,XLV,22.>> Tutkularını tanrı yapanı görüyor musun?. <<Meynard-Courteille:1873.cilt 7,166.>> Makdisi Kuranda pasaj : <<Dix-neuf sont chargés d'y veiller.>> << Bunu sağlamakdan on dokuz kişi sorumludur.>> <<Huart :1899-1919.Cilt 1,159>> Tam olarak Mahmudun kullandığı kelimeleri anlamayan Sahabeler, malesef, kendi algılarında anladıklarını rivayet <<duydum>> etmişlerdir. Bu durumda Allah'tan <<Karmel dağı>> Mahmuda inen vahiyler <<şiiir>> değil Sahabelerin duydukları kitap olarak karşımıza çıkmaktadır. Mahmud'un diğer aşiret grupları ile sürtüşmesi Seyhan nehri civarlarında otlak kavgasından çıktığı anlaşılmaktadır. Oryantalis dil bilimci olan Lodovico 5 yayınladığı kitabında:

<< Biraz sonra Corasinoslılara (Horasan) karşı bir sefer düzenledi: ve ordusuyla düşmanın yakınına vardığında, düşmanlar kendilerini kaçırdılar. Fakat onları yakalayamayınca, orada birkaç gün kaldılar. Bu arada Dhamaræoslarla (Damarios-Damariler) barış yaptıktan sonra Medine'ye döndü. Fakat daha on gün kadar orada kalmıştı ki, Cabir oğlu Caraz Medine'nin tarlalarında koşuşturmaya ve hayvanları yağmalamaya başladı. Bu nedenle Muhammed onu Bedrum'a (Bedir) ait olan Sephuan (Sefuhan-Seyhan) nehrine kadar takip etti: bu nedenle buna Bedrum'un (Bedir) ilk savaşı veya daha küçük Bedrum (Bedir) denildi. Ancak Caraz adamlarıyla birlikte kaçtı.>> 5 <<Lodovico:1698.23>>

1 Arif Cengiz Erman, Gök Tanrı İnancı kitabı.

2 Mesudi Altın Çayırar Cilt II C.Barbier de Meynard et Pavet de Courteille. 1865.

3 MAKDISİ, Mutahhar b. Tâhir. Doğum 08..? Ölüm 0966. Fransızcaya çeviren M. Cl. Huart. 1899. sayfa 159.

4 Mesudi, Altın Bozkırlar: Fransızcaya çevirenler. C. Barbier de Meynard et Pavet de Courteille .1873. Cilt 7.sayfa166.

5 Maracci Lodovico 1698 Alcorani textus universus ex correctionibus Arabum.

Tamamen aşiretlerin otlak kavgası olan yerel çatışmaları bir savaş hikayesine dönüştürmek, itiraf etmeliyim ki, muhteşem bir zafer. Seyhan nehri civarlarında yaşayan Mahmudun aşireti bize Alalah antik kentinde sorgulamamıza sebebiyet vermektedir. Yabancı kitaplar da "lapis niger et lapis albus" Kara taş ve Ak taş olduğu aktarılmaktadır. Bu iki taşın aynı damardan çıktığı kitaplarda yazılsa da , bu konuda tam bir veri elimizde mevcut değildir. Bu Ak Taş ve Kara Taş'ın olmadığı anlamına gelmez, bir üçüncü taş da yeşil zümrüdü olan Hattuşa da ki taştır. Bu durumda elimizde kare şeklinde yazısız veya biçimlendirilmemiş kara taş bulunmaktadır. Her taş kutsal mıdır? Taşın kutsallığa sahip olabilmesi için, o taşı bulup çıkaranın kutsal olması gerekir ki rivayetlere göre İbrahim peygamber bir madenci olmalıdır. Oysa ki İbrahim peygamberin madencilik yaptığına dair elimizde hiçbir veri mevcut değildir, İbrahim Peygamberin dağlarda madencilik yaparken bir taş bulduğunu da iddia edemeyiz. Hititlerde ki bulunan yeşil taş, Hititler tarafından bulunduğunu yada fethettiği bir bölgedenmi getirdiğini bilmiyoruz. Bu hususta bildiğimiz tek şey kutsal metinlerde ve Asur tabletlerinde İbrahim Peygamberin Hititler döneminde yaşadığını ve karısı sara'nın "kız kardeş" Hititlerden almış olduğu toprağa defnedildiğini biliyoruz, tek bildiğimiz gerçeklik budur. Tevratta yazanlara bir bakmamızda doğru olacaktır ve bu bize Tevratı da yazanların nasıl görülecektir.

"Yaratılış 23"

"Sara'nın Ölümü"

"1-Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.

2-Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü. İbrahim yas tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti.

3-Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e,

4-"Ben aranızda konuk ve yabanciyım" dedi, "Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim."

5-6-Hititler, "Efendim, bizi dinle" diye yanıtladılar, "Sen aramızda önemli bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse senden mezarını esirgemez."

7-İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde eğilerek,

8-"Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efron'a ricada bulunun" dedi,

9-"Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım."

Özellikle MÖ 1200'de Alalah'da yapılan kazılarda elde edilen Kral İdrum, İdram döneminde bir kara taş kültürü çıkmamıştır, Alalah bölgesinde ki Tapınak olan Barka mevcuttur.

Bahsettiğimiz Kral İdrum veya İdram olasılık Adram gibi isimlerle, adlarla, Kralın İbrahim peygamber olma olasılığı yüksektir.

"Yaratılış 25"

"İbrahim'in Ölümü"

"1-İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı.

2-Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu.

3-Yokşan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu.

4-Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

5-İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı.

6-Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.

7-İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.

8-Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu.

9-Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömdüler.

10-İbrahim o tarlayı Hititler'den satın almıştı. Böylece İbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler."

Günümüzde Alalah ve Alah gibi isimlendirmelerde aslandırılan Antakya yakınların da mevcut olan tarihi şehirde Semavi dinlere uygunluk gösterebilecek hiç bir kalıntı çıkmadığı gibi, Tevratın nasıl üretildiği <<uydurulduğu>> anlaşılmaktadır. Bu konuda Alalah veya Alalak şehriden çıkan Arkeolojik kalıntılara ve bu konuda ki makalelere bakmalısınız. Bu tarihi yerleşim yerinde ki sunağa, Tapınağın ismine de dikkatinizi çekmek isterim. Değerli dostum Oguzhan Ahmet Kara yapmış olduğu Akadca dili üzerinde ki Sara kelimesinin günümüzde ki karşılığının kızkardeş manasında olduğudur. Bu durum da Yudiyelilerin nasıl zaman içerisinde ki yaşanmışlıkları çarpıtarak günümüze getirdiği dir. Bu eskilerin masallarını zaman içerisinde İncil ve Kuran da görmekteyiz. Tarihi kaynaklarda geçen bilgilerin, günümüz Mısır coğrafyasıyla hiç bir bağınında olmadığını görmekteyiz. Buna şu şekilde bir örnek verelim. Mesudi:

"Parmi les hommes de l'Intervalle vécut Koss , fils de Saïdah , descendant d'Yad , fils d'Odd , fils de Mâdd , et juge des Arabes. Il croyait en la résurrection , et disait sans cesse : « Quiconque vit , doit mourir ; celui qui meurt , passe ; tout ce qui doit venir, viendra. Sa sagesse et sa science sont proverbiales chez les Arabes ; c'est ce qui a fait dire à el-Acha :

Plus sage que Koss , plus fougueux que celui (le lion) qui veille au fond de sa tanière dans le fourré du bois de Haffan. Lorsque les délégués du peuple d'Yad se rendirent auprès du Prophète , il s'informa de Koss, et dit en apprenant sa mort : <<Que Dieu lui fasse miséricorde ! Je crois encore le voir à la foire d'Okaz , monté sur son chameau roux , et disant à la foule : Hommes , réunissez-vous , écoutez et retenez ceci : Quiconque vit , doit mourir ; celui qui meurt , passe ; tout ce qui doit venir, viendra. Le ciel est plein d'enseignements et la terre d'exhortations ; voyez la mer se gonfler, les astres disparaître , le firmament s'étendre comme une toiture , et la terre comme un lit. J'en atteste le Dieu de Koss , la religion de ce Dieu vaut mieux que la vôtre. Pourquoi les hommes partent-ils et ne reviennent-ils plus ? Soit qu'ils obtiennent de rester, soit qu'on les abandonne au sommeil , ils suivent la même route , et ne diffèrent que par leurs actes . Quant aux vers de Koss (ajouta le Prophète) , je les ai oubliés . » Abou Bekr, le juste , se leva et dit : « Envoyé de Dieu , ces vers , je les sais .- Eh bien ! récitez-les , dit le Prophète. » Abou Bekr reprit : Dans ces premières générations qui ont disparu , quelle leçon pour nous ! Quand je vois que tout aboutit sans retour à la mort ; Que, petits et grands , tout mon peuple suit cette route ; Que l'absent ne revient plus, et que celui qui demeure passera soudain , Je suis sûr que , moi aussi , je rejoindrai infailliblement mon peuple. Le Prophète dit alors : « Que Dieu ait pitié de Koss ! je souhaite que le Seigneur le ressuscite comme une seule nation ! » Maçoudi ajoute : On attribue à Koss un grand nombre de poésies , de sentences et d'anecdotes relatives à la médecine, à la divination par le vol des oiseaux et d'autres pronostics , etc. dont nous avons parlé dans nos Annales historiques et dans l'Histoire moyenne. Un autre personnage de l'ère d'Intervalle est Zeid, fils d'Amr, fils de Nofeïl , le père de Said , fils de Zeid, et l'un des dix (Zeid) , cousin germain d'Omar, fils d'el-Khattab. Ce Zeid réprouva le culte des idoles , mais son oncle el -Khattab excita contre lui la populace de la Mecque et le leur livra. Cette persécution l'obligea à se réfugier dans une caverne du mont Hira , d'où il se rendait secrètement à la Mecque. Puis il passa en Syrie pour faire des recherches sur la vraie religion , et il y mourut empoisonné par les chrétiens . Ses rapports avec le roi et l'interprète , et avec un des rois Gassanides de Damas , forment un long récit que nous avons rapporté dans nos précédents écrits . On cite encore Omayah , fils d'Abou's-Salt et-Takefi , poète intelligent , qui faisait le commerce avec la Syrie ; il fréquenta le clergé juif et chrétien , étudia les livres saints et reconnut qu'un prophète serait envoyé aux Arabes." 1 <<Meynard ve Courteille, 1890:Cilt

1,133,134,135,136,>>

Aralıklılar arasında, Yad'ın soyundan gelen, Odd'un oğlu, Mâdd'in oğlu ve Arapların hâkimi Saidah oğlu Koss yaşardı. Dirilişe inanır ve sürekli şöyle derdi: "Yaşayan ölür; ölen ölür; gelecek olan gelecektir." Bilgiği ve bilgisi Araplar arasında atasözü haline gelmiştir; el-Aşa'ya şöyle dedirten de buydu: Koss'tan daha bilge, Haffan ormanının çalılıklarındaki ininde derinlerde göz kulak olan o (aslan) dan daha ateşli. Yad halkının temsilcileri Peygamber'e gittiklerinde, Koss'u sordu ve ölüm haberini alınca şöyle dedi: "Allah ona rahmet etsin! Hâlâ onu Okaz panayırında, kırmızı devesine binmiş halde, kalabalığa şöyle derken gördüğümü sanıyorum: Ey insanlar, toplanın, dinleyin ve şunu hatırlayın: Yaşayan ölür; ölen ölür; gelecek olan gelecektir. Gökyüzü öğretilerle, yeryüzü ise öğütlerle dolu; denizin kabardığını, yıldızların kaybolduğunu, gök kubbenin bir çatı gibi yayıldığını ve yeryüzünün bir yatak gibi olduğunu görün. Koss'un Tanrısına şahitlik ediyorum, bu Tanrı'nın dini sizinkinden daha iyidir. İnsanlar neden gidiyor da geri dönmüyor? İster kalmalarına izin verilsin, ister uyumalarına izin verilsin, aynı yolu izliyorlar ve sadece amellerinde farklılık gösteriyorlar. Koss'un ayetlerine gelince (Peygamber ekledi), onları unuttum." dedi. Salih Ebu Bekir ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü, bunları biliyorum." "Ayetler." - Tamam!

Okuyun, dedi Peygamber. Ebu Bekir devam etti: "Giden bu ilk nesiller bizim için ne büyük bir derstir! Her şeyin geri dönüşü olmayan bir şekilde ölüme götürdüğünü gördüğümde; Genç yaşlı bütün kavmimin bu yolu izlediğini; Gidenin artık geri dönmediğini ve kalanın da ansızın göçüp gideceğini gördüğümde, ben de şüphesiz kavmime kavuşacağımdan eminim." Peygamber daha sonra şöyle dedi: "Allah Koss'a rahmet etsin! Umarım Rab onu tek bir ümmet olarak diriltir!" Mesudi şunları ekledi: Tıp, kuş uçuşu kehanet ve diğer kehanetlerle ilgili çok sayıda şiir, söz ve anekdot, Tarihî Yıllıklarımızda ve Orta Tarih'te bahsettiğimiz Koss'a atfedilir. Ara dönemin bir diğer karakteri ise, Zeid oğlu Said'in babası ve on kişiden biri olan Nofeil oğlu Amr'ın oğlu Zeid'dir. Hattab oğlu Ömer'in kuzeni. Bu Zeid putlara tapınmayı kınadı, ancak amcası Hattab Mekke halkını ona karşı kışkırttı ve onu onlara teslim etti. Bu zulüm onu Hira Dağı'ndaki bir mağaraya sığınmaya zorladı ve oradan gizlice Mekke'ye gitti. Daha sonra hak dini araştırmak için Suriye'ye gitti ve orada Hristiyanlar tarafından zehirlenerek öldü. Kral, tercüman ve Şam'ın Gassanid kralları, daha önceki yazılarımızda aktardığımız uzun bir hikâyeyi oluşturur. Ayrıca, Suriye ile ticaret yapan, Yahudi ve Hristiyan din adamlarıyla sık sık görüşen, kutsal kitapları inceleyen ve Araplara bir peygamber gönderileceğini bilen zeki bir şair olan Ebu's-Salt ve Takefi'nin oğlu Omayah'ı da anıyoruz. 1

<<Meynard ve Courteille, 1890: Cilt 1, 133, 134, 135, 136, >>

Bu ayetleri p.s Ateistlerin nasıl açıklayacağını, doğrusu merak etmekteyim.

M.S dokuzuncu yüzyılda Mesudide geçen bu anektod bize, ayet tanımını ve bu ayetlerin de eskilerin masalları olduğunu göstermektedir. Bu karışıklığın ana sebebi üçüncü yüzyıldaki kargaşanın ta kendisidir. Altıncı yüzyılda yaşayan Mahmudun hikayesinden devam edelim, Mahmudun Kuran dediği kitabında Rab 3 dan bahsederken bugün biz bu kelimenin karşılığını Arkeoloji kazılarında elde edilen tabletlerden bilmekteyiz. İslam Peygamberi yaşadığı dönemde, Koss hakkında Peygamber onun tek ümmet olarak diriltilmesini dile getirmesi, İslam Peygamberinin Kos'u Peygamber olarak kabul ettiğini bizlere gösterir.

"Guti'nin güçlü kralı Lā-'rāb... (bu topuz) yapıldı ve adandı... her kim bu yazıtı siler ve (yerine) kendi adını yazarsa... Guti tanrısı Aştar ve Sîn müesseselerini yıksın. Dahası, seferinde başarılı olmasın." 3 <<Pekşen, 1993: 228 – 229>>.

Bu durumda , Rab yani topuz kelimesinden yola çıkacak olursak , adaleti kanunları uygulayan insan veya insanlar ki bu insanlar Rahipler ve Rahibeler olmalıdır, bu konuda Rab konusu Latince kaynaklarda Haham olarakta geçmektedir. Belkide Tanrının Rabbi veya Tanrıların Rabbi diyerek telafuz edilmesi daha doğru olacak.

Maktis 4 Kitabında: İbn-İshak'tan eksik olan bir pasaj okudum; yazar göklerin ve yeryüzünün yaratılışından bahsettikten sonra şunları ekliyor: "Tanrı dedi ki: O, bizim biçimimize, görünüşümüze ve benzerliğimize göre bir insan yaratacak ve denizdeki balıklara, kuşlara ve sığırlar ve yeryüzünde yürüyen her canlının üzerinde; ve Adem'i kendi şekline ve benzerliğine göre yarattı ve yüzüne yaşam nefesini üfledi ve onu yeryüzünde yaşayan varlıklar üzerinde yönetti; bu Cuma günü gerçekleşti ve yedinci gün olan Şabat'ta dinlendi. Bakra'da bir Yahudi bu pasajı bana açıkladı ve Adem'in yaratılışıyla ilgili olarak Tanrı'nın onu yeryüzünde şekillendirdiğini ve sonra ona yaşam üflediğini iddia etti; Tanrı gerçeği en iyi bilendir! İbn-İshak şu sözlerle devam ediyor: "Adem dik yürürken, yeryüzünde daha önce hiçbir hayvanın sahip olmadığı bir yürüyüşle, akbaba denize yaklaştı ve balığa şöyle dedi: Az önce iki ayağı üzerinde yürüyen, iki kavrayıcı eli olan ve her elinde beş parmak bulunan bir

yaratık gördüm. - Bana öyle geliyor ki, diye cevapladı balık, ne seni göklerin havasında ne de beni denizlerin derinliklerinde yalnız bırakmayacak." Bu bir alegoridir; Tanrı gerçeği en iyi bilendir! Hiçbir değişikliğin, hiçbir tahrifin ulaşmadığı kitap olan Kur'an şöyle der: "Biz insanı ince bir çamurdan yarattık; sonra onu katı bir kapta donmuş bir sperm damlası yaptık," yani böylece onun çocuklarını yaptık. Ve başka bir yerde: "İsa, Allah'ın gözünde Adem'in kendisidir. 4 <<Huart:1899-1901,70,71>>

Altıncı yüzyılda Mahmudun <<MHMD>> elinde mevcut bulunan ayetlerin Tevrat ve İncilden pasajlar olduğu anlaşılmaktadır ve bizi zorunlu olarak birinci konsül den kovulan İlahiyat Alimlerinin kovulma sebepleri, araştırmaya da yönlendirmektedir. İbn İshak'ın eserinin başına ne geldiği konusunda bir belgemiz mevcut olmasada , eski insanların bahsetmelerinden , İbn İshak'ın bir esere sahip olduğunu öğreniyoruz. Tanrının sözlerinin günümüz Kuranında olmaması ve tevrattan alıntı olarak karşımızda durmasıda, Altıncı yüzyılda ki Peygamberin Yahudi, Hristiyan veya <<İkra 2 >> topla toparla, dağılan din kültürünü toparlamaya çalışan Mahmud, başta Nasturi olmak üzere, Antakya taraflarında ki Hristiyanlık öğretilerini ve ellerinde mevcut olan Ayetleri toplayarak bir Mezhebin de habercisi olduğu anlaşılmaktadır. Altıncı yüzyıla ait olmak üzere elimde fazla bir bilgi mevcut değildir. Elimde mevcut olan Opuscles Maronites 3, Mahomad <<Mahmud>> isminde bir kişinin yaşadığını ve bu kişinin Peygamber olduğuna dair bir bilgi vermez. Opuscles 3 de geçen Muaviye Mahmudun yaşadığı yere gitmek istemedi tanımı bize, Kilise kaydında bir Mahmudun olduğunu belirtse de Peygamberlik noktasında elimize bir bilgi vermemektedir.

"Charlemagne" <<Şarlmagne>> 5 Kroniğinde: "Les Grecs sont réduits à plus d'impuissance encore : comment pourraient-ils lutter contre la vigoureuse et jeune institution de l'empire d'Occident ? Que pourraient-ils opposer à cet empereur géant qui se couvre de fer et de cottes de maille ? A Byzance , la ruse, l'adresse , l'admirable débris d'une grande civilisation ; dans les cours plénières de Charlemagne, la force énérgique et toutes les puissances que donnent l'habitude des guerres, la force du corps et de la volonté ! Aussi ce n'est ni par les Grecs, ni par les Sarrasins que l'œuvre de Charlemagne sera menacée : les uns le reconnaissent avec inquiétu de, mais ils le subissent , car il n'est pas moyen de le combattre ; les autres cherchent à traiter avec cette puissance nouvelle que le fatalisme leur fait subir, car Dieu est grandet Mahomet est son prophète." 4 <<Capefigue:1842,800 üncü yüzyıl kaydı>>

Yunanlılar daha da büyük bir acizliğe düşmüşlerdir: Batı İmparatorluğunun güçlü ve genç kurumuna karşı nasıl savaşabilirlerdi? Kendini demir ve zincir zırhla örten bu dev imparatora karşı ne yapabilirlerdi? Bizans'ta kurnazlık, beceri, büyük bir medeniyetin hayranlık uyandıran kalıntıları; Şarlman'ın tam mahkemelerinde enerjik güç ve savaş alışkanlığının verdiği tüm güçler, beden ve irade gücü! Dolayısıyla Şarlman'ın eseri ne Yunanlılar ne de Sarazenler tarafından tehdit edilecektir: birincisi bunu kaygıyla kabul eder, ancak ona boyun eğgerler, çünkü onunla savaşmanın bir yolu yoktur; ikincisi kaderciliğin onları boyun eğdirdiği bu yeni güçle başa çıkmaya çalışır, çünkü Tanrı büyüktür ve Muhammed onun peygamberidir. 4

<<Capefigue,1842:800 üncü yüzyıl kaydı>>

"D'ailleurs , à cette époque, les Sarrasins ou Maures d'Espagne et d'Afrique semblent renoncer aux invasions tumultueuses à travers les Pyrénées , ils ne paraissent plus par troupes innombrables comme sous Charles Martel et Pépin ; on ne trouve même pas de symptôme d'une expédition un peu vaste contre les Francs , d'une de ces guerres saintes commandées par Mahomet à ses ardents sectateurs . Depuis la prédication de Hakam dans

les mosquées et sa rapide excursion dans la Septimanie, les Sarrasins d'Espagne se tiennent constamment sur la défensive , ils n'attaquent pas ; ils sont heureux d'un peu de repos que la vie avancée de Charlemagne leur donne pendant quelques années ; ils concluent des trêves au mépris même de cette sentence implacable de Mahomet : Combattez les infidèles jusqu'à ce que la religion de Dieu domine seule sur la terre." 4

<<Capefigue,1842:790-814 yüzyıl kaydı>>

Dahası, bu sırada İspanya ve Afrika'nın Sarazenleri veya Mağribileri Pireneler boyunca kargaşalı istilaları bırakmış gibi görünüyorlar; artık Charles Martel ve Pepin'in komutasındaki gibi sayısız birliklerde görünmüyorlar; Franklara karşı nispeten büyük bir seferin, Muhammed'in ateşli takipçilerine karşı komuta ettiği kutsal savaşıardan birinin belirtisi bile yok. Hakam'ın camilerde vaaz vermesinden ve Septimania'ya yaptığı hızlı seferden beri, İspanya'nın Sarazenleri sürekli olarak savunmada kaldılar; saldırmıyorlar; Charlemagne'nin gelişmiş yaşamının onlara birkaç yıl verdiği küçük bir dinlenmeyle mutlu oluyorlar; Muhammed'in şu amansız cümlesine bile meydan okuyarak ateşkesler yapıyorlar: "Yeryüzünde yalnızca Tanrı'nın dini egemen olana kadar kâfirlerle savaşın." 4 << Capefigue,1842:790-814 yüzyıl kaydı >>

Burada bahsedilen Muhammed Halife Raşidin oğlu olan El Emin Muhammeddir.

"Les plus grands ennemis de cet empire s'élevaient sur les rives asiatiques du Bosphore : le califat , qui devait son origine à Mahomet, groupait simultanément sous son glaive la puissance civile et religieuse . Au VIII° siècle , les successeurs de Mahomet avaient accompli son œuvre avec une glorieuse persévérance. Cette période s'ouvre par le califat célèbre de Walid ; sous son règne, la Galatie est soumise, les musulmans achèvent la conquête de l'Afrique , les Berbers fuient épouvantés dans les déserts aux sables mouvants. Sur ces rochers qui font face à la péninsule hispanique, un empire s'élève sous Mousa, gouverneur de l'Afrique : ce terrible conquérant déborde de tous côtés, « semblable , dit un poète arabe, aux flots de la Méditerranée, qui se précipitent vers l'Océan par le détroit, comme une fille aux bras de son père . >> Tharif descend en Espagne, et en quinze mois les populations affaiblies des Visigoths sont soumises par l'épée du lieutenant du calife. Walid fut un ardent sectateur du prophète, les mosquées de Damas lui doivent leur splendeur ; il ne voulut des Grecs ni leur langage ni leur architecture ; il construisit des minarets où les musulmans, au cri monotone et trois fois répété du muézin , furent appelés à la prière . A Wallid succède Soliman ; le nouveau calife inaugure son pouvoir en faisant assiéger Constantinople par une flotte de 1,800 voiles ; mais les Grecs, bons marins comme leurs ancêtres, brûlèrent ces navires à l'aide du feu grégeois , et Soliman mourut de chagrin à la nouvelle de cette catastrophe . Omar et Yézid furent aussi ardents pour la foi que Walid; une haine sauvage contre les images leur fit ordonner d'effacer les peintures dans les églises et les belles mosaïques sur les murailles , comme l'avaient fait les Grecs iconoclastes ; ces pertes furent irréparables pour les arts." 5 <<Capefigue,1842: 628-714 yüzyıl kaydı>>

Bu imparatorluğun en büyük düşmanları Boğaz'ın Asya kıyılarında ortaya çıktı: Kökenini Muhammed'e borçlu olan halifelik, aynı anda kılıcı altında sivil ve dini gücü birleştirdi. 8. yüzyılda, Muhammed'in halefleri onun işini görkemli bir azimle tamamlamışlardı. Bu dönem, ünlü Velid halifeliğiyle başladı; onun hükümdarlığı altında Galatya bastırıldı, Müslümanlar Afrika'nın fethini tamamladı, Berberiler korku içinde kumların kaydığı çöllere kaçtılar. Hispanik yarımadasına bakan bu kayalarda, Afrika valisi Musa'nın önderliğinde bir imparatorluk doğdu: bu korkunç fatih, bir Arap şairin dediği gibi, "Akdeniz'in boğazdan geçerek Okyanus'a doğru

akan dalgaları gibi, babasının kollarındaki bir kız gibi" her tarafa taşıdı. >> Tharif İspanya'ya iner ve on beş ay içinde Vizigotların zayıflamış nüfusu, halifenin teğmeninin kılıcıyla bastırılır. Velid peygamberin ateşli bir takipçisiydi, Şam camileri ihtişamlarını ona borçludur; ne dillerini ne de mimarilerini Yunanlılardan istemiştir; Müslümanların, müezzinin tekdüze ve üç kez tekrarlanan çağrısıyla ezan okunduğu yerlere minareler inşa etmiştir. Velid'in yerine Süleyman geçmiştir; yeni halife, 1.800 yelkenli bir filoyla Konstantinopolis'i kuşatarak iktidarını ilan etmiştir; ancak ataları gibi iyi denizci olan Yunanlılar bu gemileri Yunan ateşiyle yakmış ve Süleyman bu felaketin haberi üzerine kederinden ölmüştür. Ömer ve Yezid, inançları için Velid kadar ateşliydi; resimlere karşı vahşi bir nefret, ikonoklast Yunanlıların yaptığı gibi, kiliselerdeki resimlerin ve duvarlardaki güzel mozaiklerin silinmesini emretmiştir; bu kayıplar sanatlar için telafi edilemezdi. 5 <<Capefigue,1842: 628-714 yüzyıl kaydı>>

Burada bahsedilen ise Mahmud olması gerekmektedir, Antakya taraflarında Nasturi öğretilerinden etkilenen Sarazen <<İskitli>> olan ve kendisini Mesih İsa'nın vücut bulmuş hali olarak gören Mahmud, ve devamında Muaviyenin hakkında ki kayıtlar, Mesihe bağlı Nasturinin izinden gidenler olarak karşımıza koymaktadır. Halife Raşidin oğlu El Emin ise Muhammed, <<Peygamber>> olarak karşımıza çıkmaktadır. Halife Raşidin oğlunun tam adı El Emin Muhammed dir.

1 Mesudi, Altın Bozkırlar: Fransızcaya çevirenler. C. Barbier de Meynard et Pavet de Courteille .1873. Cilt 7.sayfa166.

2 Maqdis, Mutahhar ibn Thir al- (08..?-0966). Auteur du texte. Le livre de la création et de l'histoire.... Tome 1 / publié et traduit d'après le manuscrit de Constantinople, par M. Cl. Huart,.... 1899-1919.

3 Eskiçağ Önasya Tarihinde Gutiler Gutians in Ancient Near Eastern History Okay Pekşen.

4 Maqdis, Mutahhar ibn Thir al- (08..?-0966). Auteur du texte. Le livre de la création et de l'histoire.... Tome 2 / publié et traduit d'après le manuscrit de Constantinople, par M. Cl. Huart,.... 1899-1919.

5 Charlemagne par M. Capefigue Tome Premier Bruxelles , N.-J. Gregoir , V. Wouters et C. , Imprimeurs Libraires , 8, Rue d'Assaut. 1842

Genel manada İslam tarihiyle ilgili elimizde mevcut olan kaynaklar ışığında

1: MHMD -Mehlullah-Mahmud

2: Kara Taş

3: Alliat

4: Alitta

Çorum il kültür ve turizm müdürlüğü T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı. Hitit Tarihi M.Ö. 1650 - 1200. Tivratta yazmakta olan ayette ki bilgi üzerinden hareketle, İbrahim Peygamber olarak isimlendirilen kişinin M.Ö. 1200 ile 1600 arasında yaşamış olması gerekmektedir.

Joannis Seldenı, 1<<Seldenı:1672.266,267.>> Tanrı dağından bahsediyor ve bu kelimenin Arab dilinde Elah veya Alah kelimelerinden geldiğini belirtiyor. Arab kültüründe bir kutsal dağ olduğunu ve bu dağın bir tanrı olduğunu belirten yabancı kaynaklar, Arap kabilelerinde putperestlikten çok, bir dağ tapınmacılığının olduğunu bizlere gösteriyor. Bu dağ tapınmacılığı en eski tarihlerden beri mevcut olan bir inanış biçimi olarak karşımızda mevcuttur. Sürekli konar göçer hayatı yaşayan Arap kabilelerini göz önüne alırsak , Arab kabilelerinde tek bir kutsal taşın olamayacağını varsaymak sanırım yanlış olmaz. Konar göçer yaşam tarzına uygun hareket eden Arap kabilelerinde kutsal bir konar göçer taş a ihtiyaç olmalıdır. Bu koşullarda kutsal taşın taşınabilir olması da gereklidir. Kutsal bir taş göçerlik içerisinde sürekli yer değiştiriyor ve her gittiği yeride kutsal "Haram" kılıyor olmalıdır. Sabit bir Kaaba <<Tapınak>> mevcut olmadığı da anlaşılmaktadır. Burada ki en önemli soru bu Arap kabilelerinin Elah ve ya Alah dedikleri taşı nasıl bulduklarıdır ? Yine yabancı kaynaklardan anladığımız kadarıyla , Arap kabilelerinde tek bir taş mevcut değildir, Yabancı kitaplar da "lapis niger et lapis albus" Kara taş ve Ak taş olduğu aktarılmaktadır. Bu iki taşın aynı damardan çıktığı kitaplarda yazılsa da , bu konuda tam bir veri elimizde mevcut değildir. Bu ak taş ve kara taş'ın olmadığı anlamına

gelmez, bir üçüncü taş da yeşil zümrüdü olan Hattuşa da ki taştır. Bu durumda elimizde kare şeklinde yazısız veya biçimlendirilmemiş kara taş bulunmaktadır. Her taş kutsal mıdır ? Taşın kutsallığa sahip olabilmesi için , o taşı bulup çıkaranın kutsal olması gerekir ki rivayetlere göre İbrahim peygamber bir madenci olmalıdır. Oysa ki İbrahim peygamberin madencilik yaptığına dair elimizde hiçbir veri mevcut değildir, İbrahim Peygamberin dağlarda madencilik yaparken bir taş bulunduğunu da iddia edemeyiz. Hititlerde ki bulunan yeşil taş, Hititler tarafından bulunduğunu yada fethettiği bir bölgedenmi getirdiğini bilmiyoruz. Bu hususta bildiğimiz tek şey kutsal metinlerde ve Asur tabletlerinde İbrahim Peygamberin Hititler döneminde yaşadığını ve karısı sara'nın "kız kardeş" Hititlerden almış olduğu toprağa defnedildiğini biliyoruz, tek bildiğimiz gerçeklik budur. <<üstte bakınız>> Yapılan tüm akademik çalışmalar ve elimizdeki veriler bizi bu Sema dinlerinin kökenine Hazar coğrafyasına götürmüyor mu ? Neden Taş baba veya Balbal kültü en eski tarihlerden beri mevcuttur ve neden Arab ve Yahudilerde de bu kült görülmektedir ? Dağların yücesine çıkarak Tanrıya kavuşan kamlar <<Tengri- Tanyeli>> Tanrıdan nasıl ilham almaktadır?

"Sic enim in genere ab Arabibus vocata sunt antiqua Meccensium Idola اللات Allat , et العربي Al Uza, etc." 2<<Edwards:1690.47>>

Çünkü Mekke'nin eski putlarına Araplar tarafından genellikle Allat ve Al Uza vb. adları veriliyordu. 2<<Edwards:1690.47>>

Gördüğünüz gibi, Fenikeliler ve Araplar arasında putlara ve onların Latrialarına isim verilmesi konusunda kendi gibi fikir birliği böyledir. Bu durumda elimiz de iki olasılık mevcut olmaktadır. 1 : Arapların göçer kabileleri, tek Tanrıya inanıyor ve Tanrıdan gelen bir taş kutsal kabul ediyorlardı ve şehirleşmiş olanları dikili taşlara tapıyorlardı. İbn Al-Kalbi Putlar Kitabı ; Allahın elçisinin (Allahtan ona selam olsun) bir gün ondan bahsettiğini işittik: "Ben kavmimin dinindeyken al-'Uzzâ'ya boz bir koyun sundum" 3 <<Düşüngen:1968.32>> Ancak Suyuti efendinin Hadislerle Kur'an Tefsiri : "Siz de gördünüz mü, Lât'ı ve Uzza'yı Üçüncü olarak da öteki Menatı? Erkek size de, dişi O'na mı" ayetinin açıklama bölümünde anlatıla gelen rivayetlerden biri şu şekildedir : Nesâî ve İbn Merdûye, Ebu't-Tufayl'dan bildirir: Resûlullah Mekke'yi fethettiği zaman Hâlid b. el-Velîd'i, Uzza'nın bulunduğu yere Nahle'ye gönderdi. Hâlid, üç muğaylan ağacı üzerinde olan Uzza'nın yanına geldi ve bu ağaçları keserek üzerine inşa edilmiş olan evi yıktı. Sonra da Hz. Peygamber'e gelip durumu haber verdi. Hz. Peygamber "Geri dön, şüphesiz sen hiç bir şey yapmamışsın buyurdu. Bunun üzerine Hâlid geri döndü. Uzza'nın hizmetçileri ve koruyucuları onu görünce: "Ey Uzza, ey Uzza!" diyerek dağa kaçtılar. Hâlid oraya gelince çırılçıplak bir kadının saçlarını sarkıtmış, başına avuçlarıyla toprak saçtığını gördü. Hâlid kadını öldürünceye kadar ona kılıcıyla vurdu. Yine Resûlullah'a dönüp durumu haber verdi. Bunun üzerine Resûlullah "iste o, Uzza dır" buyurdu." 4 <<Suyuti cilt 14>> Nasıl olurda , Yaşadığı bir dönemde, yaşayan bir insana atalarının dinindeyken boz bir koyun sunar? Burada Uzza Muhammed döneminde yaşayan bir insan , rivayetdeki Muhammed hangi Uzzaya boz bir koyun sunmuştur? Uzza'yı öldürten kişi Muhammed değilde Mahmud olabilir mi? Muhammed de 6 yüzyılda değil de daha sonraki bir dönemde yaşamış olabilir mi ? Burada uydurma hadis mantığından çıkarsak, elimizde tek gerçeklik kalır oda iki farklı insanın farklı zamanlarda ki yaptıklarının, birbirlerine karışmasıdır. Olası bir diğer ihtimal Uzza Muhammed'in döneminde yaşamış bir Kam olabilir ki, kadın olduğunu anlıyoruz, buda bir şaman olduğunu gösterir ve şamanların özelliği, otlardan ve tabiattan elde ettikleri karışımlarla hasta olan insanları iyileştirmeleridir. Burada aklıma Amentü gelmektedir. Allahın yazmış olduğu kaderi değiştiren anlamındadır, buda mantığımızı doğrulamaktadır. O halde

Kur'an'ın bahsettiği ve sonradan put tabiriyle anlatılan kelimelerin içerisinde, otlarla insanları iyileştirenlerin de bulunması gerekir, çünkü dikili taşlar oyulmuş ağaçlar gibi tabirler günümüzde put olarak kullanılmaktadır. Bunu da bir ayetle örneklendirelim : “Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz.” Bu ayete parantez içerisinde putlar tabirinin konulması, aslında Kuranda put tabirinin olmamasından kaynaklanır. Arapça da ki Lat, Menat, Uzza ayeti bu konuda irdelenmelidir, oradaki kam ve şamanı temsil eden kelimelerin bulunması önem kazanmaktadır. Bu konu arapça dil uzmanlarının işidir.

Çünkü Indostanisler nardın baş kısmını Nekpallenyalılardan ve komşu bölgelerdeki diğer tüccarlardan satın alıyorlar. Hintliler buna Scenbatfy, Persler ise Sembul-tib diyorlar. Bunun üzerine Zodyak Sembul'daki Meryem Ana'nın oğlu diyorlar. Nerbes listesindeki Zodoar veya Zedoaria da, Yüzyılların Lütufları karşısında şaşkına dönerek Salma'yı teklif ediyor. sayfa 1053, Anacardius Arab'la birlikte. Beledor'un on yedi ot bu dağda bulunur. Sayısız zehirli bitki, çiçek ve ot türü vardır. 5 <<Omnia:cilt II, 447.>>

Rakamların rakamları bizim de kullandığımız Arapça rakamlara yakın görünüyor. Persler de neredeyse benzer biçimde işaretler kullanıyor. Erpenius, Wasmuthus, Ludovicus De Dieu, Gravius ve diğerleri, bunların ilk olarak Hintliler tarafından kurulduğunu ve daha sonra Araplara, Perslere ve diğer uluslara aktarıldığını düşünüyorlar. Bununla birlikte Siegfried Bayer'in Tibetlilerin rakamlarla birlikte Kızılderililerden de mektup aldığından şüphelenmesine kadar hafife alındığını buradan anlayabiliriz. Çünkü aritmetiği biliyorlarsa, ne Arapların, ne İranlıların, ne de Latinlerin harflerini bilmiyorlardı. Sayfa : 5 <<Omnia:cilt II, 637.>> Castel'de hem gündüz hemde gece lambası olarak kullanılan Ngah, özellikle gecenin en karanlık kısmında. Ancak es, Süryanice bir kelime olup karakteri itibarıyla kurtuluş, ikna ve kaçış anlamına da gelir. Arap .Nagach, muhtemelen cinsi Tibet Torçé olan askeri bir enstrümandır. Sayfa : 5 <<Omnia:cilt II, 681.>>

Cihom-den-de Tibet anisi, düşmanların Yok Edici ve Galip'i ile aynıdır. Bu isimle anılan Xaca'nın kanunu çıkarmaya başladığı günden bahsediyorlar. Ve bu, çölde uzun bir orucun ardından gerçekleşti ve mutlak olana dair harika bir tefekkürle, baştan çıkarıcıyı ve düşmanı Kharabvangcihu'yu yendi ve zafer kazandı. Kharabvangcihu'nun Siyah ve Karanlık rakibini açıkladığını hatırlıyorum. Haksız yere de değil. Bu yorum diğer Doğu dillerinden türetilen benzer kelimelerle desteklenmektedir. Ancak görüyorum ki bu etimon daha anlamlı bir şekilde tüm şehvetlerin Kral'ını ifade ediyor. Çünkü Kah-rab'dır: mutluluk, ya da en büyük şehvet ya da tüm zevk. Sayfa : 5 <<Omnia:cilt II, 684.>>

1 Joannis, Selden: Dis, Syris, de, Syntagma, II. MDCLXXII-1672, 266, 267.

2 ID, EST, ITINERA, MUNDI, SIC, DICTA, NEMPE, COSMOGRAPHIA, AUTORE, ABRAHAMO, PERITSOL, JONATH.EDWARDS, Aug.VI.1690.

3 İbn Al-Kalbi Putlar Kitabı, Beyza Düşüngen. Ankara Nisan 1968

4 'Al-Durr Al-Manthur Fi Tefsir Bil-Ma'thur, İmam Celal al-Din al-Suyuti. Cilt 14.

5 ALPHABETUM TIBETANUM VOL . II. REGNA OMNIA ET PROVINCIÆ DITIONIS TIBETANÆ.

Arap toplumlarının kökeni hakkında bir çok anlatımın olduğunu düşünürsek olursak, Arap toplumundan bahsedilirken sürekli <<Chameaux>> çift hörgüçlü develerle birlikte anılmaları da bu anlatıları doğrular niteliktedir. Haçlı seferlerini yazan Ermeni kroniğinde: La mort de Kilidj-Arslan ayant été connue dans ses États, la couronne fut dévolue à son fils Thogrul-Arslan . Ce prince donna le commandement de ses troupes à deux généraux , Êl-Arslan et Bizmisch ? . Il avait trois frères, qui se nom maient Arab , Schahënschah ' et Maç'oud . Schahënschah tua Maç'oud , et l'émir Gazi , fils de Danischmend , fit mourir Arab ,

parce qu'ilne voulait pas qu'il régnât sur la principauté de son père , et que les sentiments de haine ne s'éteignirent jamais dans cette famille. 1 << ARMÉNIENS:1869.Cilt 1 , 331.>>

Kılıç Arslan'ın ölümü krallığı genelinde duyulunca, taç oğlu Thogrul <<Tuğrul>> Arslan'a geçti. Bu prens, birliklerinin komutasını iki generale, El Arslan ve Bizmii?'e verdi. Arab, Şahinşah ve Maçud adında üç erkek kardeşi vardı. Şahinşah, Maçud'u öldürdü ve Danişmend oğlu Emir Gazi, babasının beyliğini yönetmesini istemediği için Arab'ı idam ettirdi ve bu ailedeki nefret duyguları hiçbir zaman dinmedi. 1 << ARMÉNIENS:1869.Cilt 1 , 331.>>.

Arab Şahin Şah'ın Arab olma şansı olabilirmi? Arab konusunda İslam Alimi olan Mesudi ne anlatmaktadır oraya bir bakmamız gerekmektedir. Türkmenlerde mevcut bulunan Araplu aşiretine Araplardan bir aşiret diyebilirmiyiz? Aslında bu durumu biraz geniş bir perspektiften bakmak gerekir. Mesudi bu konuda:

"Mon Dieu, s'écria Khaled, maudis les gens de ce pays, pour le trouble qu'ils nous causent ! Je lui demande une chose, et il m'en répond une autre. Non certes , répliqua le vieillard, j'ai répondu avec précision à tes questions. Interroge-moi à ton gré. Êtes-vous Arabes ou Nabatéens? demanda Khaled. Des Arabes devenus Nabatéens, ou des Nabatéens devenus Arabes." 1 <<Meynard ve Courteille:1861.Cilt 1,218>>

"Tanrım," diye haykırdı Halit, "bu ülkenin insanlarına, bize verdikleri beladan dolayı lanet olsun! Ben ona bir şey soruyorum, o bana başka bir şey söylüyor." "Hayır, kesinlikle," diye yanıtladı yaşlı adam, "sorularını tam olarak cevapladım. İstedğin gibi sor. Arap mısın yoksa Nebati misin?" diye sordu Halit. "Nebati olan Araplar mı, yoksa Arap olan Nebatiler mi?" 1 <<Meynard ve Courteille:1861.Cilt 1,218>>

Nebatilere ne zamandan beridir Arap denilmektedir ve Arap kelimesinin tam anlamı nedir? Kuran'ı Kerim de dahi Arap bir etnik göstermezken, M.Ö ki topluluklardan bir kesimine nasıl Arap denilebilir? Genel olarak Arapların dillerini Nebatiler aldıkları ve Nebatilerin çok yakın akraba oldukları yazılır. Bu konuda Mesudi:

"On a longuement discute la question de savoir si les chefs des Satrapiens tirent leur orgine des Pers, des Nabateens ou des Arabes." 2 <<Meynard ve Courteille:1861.Cilt 2,132,133.>>

Satraplık liderlerinin Perslerden mi, Nebatilerden mi yoksa Araplardan mı geldiği konusu uzun süredir tartışılmaktadır. 2 <<Meynard ve Courteille:1861.Cilt 2,132,133.>>

"Mefies-vous des esclaves affranchis, de l'ardeur des jeunes gens, d'une armee composee d'esclaves, et des Nabateens devenus Arabes." 2 <<Meynard ve Courteille:1861.Cilt 2,401.>>

Özgür bırakılmış kölelere, gençlerin coşkusuna, kölelerden oluşan bir orduya ve Araplaşmış Nebatilere dikkat edin. 2 <<Meynard ve Courteille: 1861. Cilt 2,401.>>

"Les Arabes , en faisant choix de leurs campements , distinguent les campements d'hiver de ceux d'été . Parmi eux , il y a les Moundjid et les Mouthim ; les premiers sont ceux qui habitent les plaines du Nedjd ; les seconds , ceux qui habitent les Téhamah (plateaux plus voisins de la mer) . D'autres résident dans les gaur ou vallées déprimées , comme le Gaur-Baiçân (Beth-sçan ou Scythopolis) , le Gaur-Marrah , en Syrie , dans la Palestine et la contrée du Jourdain , pays habité par les tribus de Lakhm et de Djodam. En outre , toutes les

tribus ont des réservoirs autour desquels elles se réunissent , et des fiefs territoriaux où seules elles pénètrent ; tels sont les déserts de Dahna et de Samawah , les Téhamah , les Nedjd , les vallées (bakaa) , les plaines (kaa) et les ravins (wahad) . Il est rare de voir une tribu arabe s'écarter de ses campements ordinaires et des citernes qu'on sait leur appartenir, comme la citerne de Daridj , celle d'el-Akik , d'el -Habadah et d'autres réservoirs analogues. Parlons maintenant de la race des Kurdes et de ses branches . On n'est pas d'accord sur leur origine : suivant les uns, ils descendent de Rébyâh , fils de Nizar , fils de Maadd , fils d'Adnân , fils de Bekr, fils de Waïl. Dès une haute antiquité , ils se séparèrent des Arabes, à la suite d'événements particuliers , et s'établirent dans les montagnes et les vallées , à côté des villes de la Perse et d'autres nations étrangères. Là ils oublièrent leur langue primitive et adoptèrent un idiome étranger. Depuis lors , chaque tribu parle un dialecte kurde particulier. D'autres prétendent que les Kurdes descendent de Modar, fils de Nizar ; qu'ils sont la postérité de Kurd , fils de Mard , fils de Sâssâ , fils de Hawazin , et qu'ils émigrèrent de leur pays à une époque reculée , par suite de leurs querelles avec les Gassanides . D'autres pensent que ce sont des descendants de Rébyâh et de Modar, qui , s'étant retranchés dans les montagnes pour y chercher de l'eau et des pâturages , abandonnèrent leur langue natale par leur contact avec les étrangers. D'autres les font descendre des filles esclaves de Salomon , fils de David . Lorsque ce roi fut privé de sa couronne , le démon nommé Djaçad assaillit celles de ces esclaves qui étaient infidèles et les rendit mères , les esclaves croyantes ayant invoqué l'aide de Dieu contre ses atteintes . Salomon , quand Dieu lui rendit la couronne , apprit que ses esclaves avaient mis au monde des enfants provenant de cet accouplement avec le démon ; il les fit expulser (karrad) dans les montagnes et les vallées , et permit aux enfants de s'y fixer avec leurs mères. Leur famille s'accrut avec le temps et devint la souche de la race kurde . Voici encore une autre version . Nous avons parlé précédemment de Dahhak dou'l Afwah et des discussions soulevées entre les Persans et les Arabes , pour savoir s'il appartenait à l'une ou à l'autre race. (Voyez t. II , p . 113.) Sur les épaules de ce tyran s'étaient formés deux serpents qui se nourrissaient de cervelles humaines. Les Perses , indignés des massacres accomplis parmi eux par Dahhak , se soulevèrent en nombre considérable , mirent à leur tête Aféridoun , et arborèrent un étendard de cuir qu'ils nommaient , dans leur langue , dirafch-kawan . Comme on l'a vu déjà , Aféridoun s'empara de Dahhak et l'enchaîna dans le mont Démavend. Or, le ministre du tyran égorgeait chaque jour un bélier et un homme , et mélangeait leurs cervelles pour nourrir les deux serpents nés sur les épaules de Dahhak . Les Perses qui échappèrent au supplice furent chassés dans les montagnes et y vécurent à l'état sauvage . Plus tard , ils s'allièrent dans ces parages et donnèrent naissance à la famille kurde. Les Kurdes actuels seraient donc leurs descendants répartis en plusieurs fractions de tribus . L'histoire de Dahhak n'est révoquée en doute ni par les Persans , ni par les chroniqueurs anciens et modernes , et , dans les livres de la Perse , se trouvent d'étranges détails sur les aventures de ce roi avec le diable . Les Persans prétendent que Tahmouret (Tahomurs) , le premier roi de la première dynastie , dont nous avons parlé précédemment , n'est autre que le prophète Noé. Quant au mot dirafch , en pehlvi , c'est-à-dire dans la langue primitive de la Perse , il signifie drapeau , pique et étendard. Nous nous sommes étendu ailleurs sur l'histoire des différentes tribus turques."

3 <<Meynard ve Courteille: 1864. Cilt 3,249,250,251,252,253.>>

Araplar, kamp yerlerini seçerken kış ve yaz kampları arasında ayırım yaparlar. Bunlar arasında Muncid ve Muthim vardır; ilki Nedc ovalarında yaşayanlardır; ikincisi Tehamah'ta (denize yakın platolar) yaşayanlardır. Diğerleri ise Gaur-Bayisân (Beth-scan veya Scythopolis), Suriye'deki Gaur-Marrah, Filistin ve Lakhm ve Codam kabilelerinin yaşadığı

Ürdün bölgesi gibi gaur veya çöküntü vadilerinde ikamet ederler. Ayrıca, tüm kabilelerin etrafında toplandıkları su depoları ve yalnızca kendilerinin nüfuz ettiği bölgesel derebeylikleri vardır; Bunlar Dahna ve Samawah çölleri, Tehamah, Necid, vadiler (bakaa), ovalar (kaa) ve vadilerdir (wahad). Bir Arap kabilesinin, Daric Sarnıcı, El-Akik Sarnıcı, El-Habadah Sarnıcı ve benzeri diğer su depoları gibi, alışılmış kamplarından ve kendilerine ait olduğu bilinen sarnıçlardan sapmasına nadiren rastlanır. Şimdi Kürt ırkından ve kollarından bahsedelim. Kökenleri konusunda bir fikir birliği yoktur: Bazılarına göre, Bekr oğlu Adnan oğlu Maadd oğlu Nizar oğlu Rebyah'tan gelirler. Çok küçük yaşlardan itibaren, belirli olayların ardından Araplardan ayrılıp, İran ve diğer yabancı milletlerin şehirlerinin yakınındaki dağlara ve vadilere yerleşmişlerdir. Orada ilkel dillerini unutup yabancı bir lehçe benimsemişlerdir. O zamandan beri her kabile belirli bir Kürt lehçesi konuşmaktadır. Diğerleri ise Kürtlerin Nizar oğlu Modar'dan geldiğini; Havazin oğlu Sâssa oğlu Mard oğlu Kurd'un soyundan geldiklerini ve çok eski zamanlarda Gassanidlerle olan anlaşmazlıkları sonucunda ülkelerinden göç ettiklerini iddia etmektedirler. Diğerleri ise, su ve otlak aramak için dağlara sığınan ve yabancılarla temasları nedeniyle ana dillerini terk eden Rebyâh ve Modar'ın torunları olduklarını düşünmektedirler. Diğerleri ise onları Davud oğlu Süleyman'ın cariyelerinden türetir. Bu kral tacını kaybettiğinde, Casad adlı iblis, bu kölelerden kâfir olanlara saldırdı ve onları anne yaptı; inanan köleler onun saldırılarına karşı Tanrı'nın yardımını istediler. Tanrı tacı ona geri verdiğinde, Süleyman kölelerinin iblisle birleşmelerinden doğan çocuklar doğurduğunu öğrendi; onları dağlara ve vadilere sürdü (karrad) ve çocukların anneleriyle birlikte oraya yerleşmelerine izin verdi. Aileleri zamanla çoğaldı ve Kürt ırkının soyundan geldi. İşte bir başka versiyon. Daha önce Dahhak du'l Afwah'tan ve onun hangi ırka ait olduğunu anlamak için Persler ve Araplar arasında çıkan tartışmalardan bahsetmiştik. (Bkz. tb. II, s. 113.) Bu zalimin omuzlarında insan beyinleriyle beslenen iki yılan oluştu. Dahhak'ın kendi aralarında gerçekleştirdiği katliamlara öfkelenen Persler, kalabalık bir şekilde ayaklandılar, başlarına Aféridoun'u geçirdiler ve kendi deyimleriyle "dirafş-kawan" adını verdikleri deri bir sancak diktiler. Daha önce de gördüğümüz gibi, Aféridoun Dahhak'ı yakalayıp Démavend Dağı'na zincirledi. Zalim hükümdarın veziri her gün bir koç ve bir adam kesiyor ve beyinlerini Dahhak'ın omuzlarında doğan iki yılanı yedirmek için karıştırıyordu. İşkenceden kurtulan Persler dağlara sürüldü ve orada vahşi bir şekilde yaşadılar. Daha sonra bu bölgelerde ittifak kurarak Kürt ailesini doğurdular. Dolayısıyla günümüz Kürtleri, çeşitli kabilelere bölünmüş onların torunları olacaktı. Dahhak'ın hikâyesi Persler tarafından da, eski ve modern tarihçiler tarafından da şüpheyle karşılanmaz ve Pers kitaplarında bu kralın şeytanla yaşadığı maceralar hakkında tuhaf ayrıntılar buluruz. Persler, daha önce bahsettiğimiz ilk hanedanın ilk kralı Tahmouret'in (Tahomurs) Nuh Peygamber'den başkası olmadığını iddia ederler. Dirafş kelimesi ise Pehlvi dilinde, yani ilkel Pers dilinde bayrak, mızrak ve sancak anlamına gelir. Çeşitli Türk boylarının tarihini başka yerlerde ele aldık. 3

<<Meynard ve Courteille: 1864. Cilt 3,249,250,251,252,253.>>

Mesudi Arapların Kamplarının su kuyularına yakın ve konar göçer olduklarını, yazın yaylalarda ve kışında kışlaklarda olduğunu belirtmektedir. Ekraatlardan <<Kürtler>> Bunların Arap soyundan geldiklerini, tam anlamıyla yazın yazlıkta ve kışında kışlakta yaşayan Arapların soyundan geldiklerini belirtir ve Ekraatların kökeni hakkında tam bir uzlaşma sağlanamadığını yazar. Süleyman'ın etnik kökeni Yahudi olarak belirtilse, Mesudi Arap, Yahudi, Part <<Pers>> tamamının kökenini en sonunda Türklere bağlar. Fransız çevirmen bu durumdan kaçamaz ve parantez içerisinde "karrad" kelimesini koyarak İskitli kaçaklara atfeder. Fransız çevirmenin kullandığı "karrad" kelimesinin doğrusu ise "Kerad" İskitli

kaçaklar olarak 16 yüzyılda Mercure Galant 4 <<Galant:1682.100,101.>> tarafından yazılmıştır. “Ekrad Kürtler demek mi?” kitabına bakınız.

"Ces Curdes Dacénies, reçoivent les premières nouvelles du Christianisme le jour même de la descente du Saint Esprit, et sont nommez dans l'Ecriture Syriacque et Caldaïque <Keldani> , entre les Nations qui furent présentes à l'accomplissement de ce grand Mystere de l'Eglise naissante, car la traduction du mot Parthi, qui est dans le deuxième Chapitre des Actes des Apôtres, est en Syriac Kerad, qui signifie Curdes ; et ce sentiment general des Syriens et des Caldéens, est appuyé sur l'Histoire qui nous apprend que l'Empire des Parthes a esté fondé par des Fugitifs de la Scythie." <<4 Galant:1682.100,101.>>

Bu Dacenic kürdler, Hristiyanlığın ilk haberini Kutsal Ruh'un indiği gün aldılar ve Süryanice ve Kalda Kutsal Yazılarında, yeni oluşan Kilise'nin bu büyük Gizeminin gerçekleşmesinde hazır bulunan Milletler arasında isimlendirildiler, çünkü Elçilerin İşleri kitabının ikinci bölümünde yer alan Parthi kelimesinin çevirisi Süryanice Kerad dilindedir, yani kürdler anlamına gelir; Suriyeliler ve Kaldelilerin bu genel hissi, bize Part İmparatorluğu'nun İskit'ten gelen Kaçaklar tarafından kurulduğunu öğreten Tarih tarafından desteklenmektedir. <<4

Galant:1682.100,101.>>

Günümüzde Arap olarak anılan insanların, tarih içerisinde hiç bir organik bağı olmaması, aslında İslam tarihinde ki kargaşayıda açıklamaktadır. Mesudi bununla kalmaz yazısının devamında :

"Telle est , en résumé , l'histoire des peuples nomades. Nous ne dirons rien ici des Gouzes ni des Kharlodj , fractions de la race turque qui habitent aux environs du Gordjstân , de Bost , de Bestam et du Seïstân. Nous ne parlerons pas non plus des Koufs , des Beloutches et des Djoutes , qui vivent dans le Kermân . <<4 Meynard ve Courteille: 1864. Cilt 3,254>>

Özetle, göçebe halkların tarihi böyledir, Burada, Gorcistan, <<Gorcistan>> Bost, Bestam ve Seytan civarında yaşayan Türk ırkının bir kesimi olan Guzlar <<Oğuzlar>> veya Karluklardan bahsetmeyeceğiz. Kerman'da yaşayan Kuflar, Beluçlar ve Cutlardan da bahsetmeyeceğiz." 4

<<Meynard ve Courteille: 1864. Cilt 3,254>>

Burada, Gorcistan, <<Gürcistan>> Bost, Bestam ve Seytan civarında yaşayan Türk ırkının bir kesimi olan Guzlar <<Oğuzlar>> veya Karluklardan bahsetmeyeceğiz. Kerman'da yaşayan Kuflar, Beluçlar ve Cutlardan da bahsetmeyeceğiz. 4 <<Meynard ve Courteille: 1864. Cilt 3,254>>

Bu durumda İslam Peygamberinin etnik kökeni de sorgulamaya açılmaktadır. Avrasya kıtası ve Afrikanın ön Asya komsuları içerisinde de durum bu şekildedir. Bundan kaynaklı olarak, günümüzde Arap olarak adlandırılan toplulukların kendilerine ait bir tapınakları veya her Arap topluluğunun kendisine ait Tapınakları olduğunu varsayarsak, tam olarak da göremediğimiz ve tarih içerisinde bulamadığımız bir kabe yada kabelele karşı karşıyayız demektir. Bu bize çok büyük bir sıkıntı yaratmak dan da ileri gitmez. Belkide tarih içerisinde mevcut olan ve Arap olarak adlandırılan her kabileye bakılması gereklidir. Bu mantıksal çıkarımı bana terk ettiren ise, Mesudin'in, Arapların konar göçer olduğunu yazmasıdır. Bu Araplarda sabit bir tapınağın olamayacağını açıkca gösterir. Mesudin'in vermiş olduğu bilgiye yakın bir bilgiyi Sayın Barthélemy de verir :

"Il y a eu de tout temps une partie de ces Turcs qui a vécu sans demeure fixe et stable, et qui ont campé et fait parquer leurs Troupeaux à la manière de ceux que les Grecs ont appelés Nomades et les Arabes. Bedoui Les Turcs les appellent particulièrement Gutchgungi Atrak,

et c'est de ces Turcs errans et vagabons que la Nation des Turcomans est descenduë, desquels cependant il est sorti. deux fameuses Dynasties nommées du Mouton noir et du Mouton blanc, desquels il est parlé dans les titres de Cara Coiounli, de Ak Coiounli de Cara loussouf et de Hassan Al Thaouil, qui est Uzun Cassan." 5 <<Barthélemy:1777-1779.541,542.>>

Bu Türklerin her zaman sabit ve istikrarlı bir yuvaları olmadan yaşayan ve Yunanlıların Göçebe, Arapların ise Bedevi <<Tacik ve Türklerin oluşturduğu topluluk, üstte bakınız>> dediği kişiler gibi kamp kuran ve sürülerini güden bir kısmı olmuştur. Türkler onlara özellikle Gutchgungi <<Kurmanci>> Atrak derler ve Türkmen Milleti bu gezgin ve serseri <Atabeklerin bakayası olan kızılbaşlar> Türklerden türemiştir, ancak Kara Koyun ve Beyaz Koyun adlı iki ünlü Hanedan ortaya çıkmıştır, bunlardan Kara Koyunlu, Ak Koyunlu, Kara Yusuf ve Uzun Hasan olan Hasan El Thauil adlarıyla söz edilir. 5 <<Barthélemy:1777-1779.541,542.>>

Mesudi <<üstte>> Arapların yazın yazlıkta, kışın ise kışlakta yaşadıklarını belirtmişti, Fransız tarihçi Kurmançi aşiretlerinin Yunan kayıtlarında göçebe, Arap kayıtlarında Bedevi olarak geçtiğini belirtmesi, Mesudinin Arap dediği insanların Kurmançiler mi sorusunu ortaya çıkarmaktadır.

1 RECUEIL DES HISTORIENS DES CROISADES PUBLIÉ PAR LES SOINS DE L'ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES DOCUMENTS ARMÉNIENS TOME PREMIER PARIS IMPRIMERIE IMPÉRIALE MDCCCLXIX-1869

2 SOCIÉTÉ ASIATIQUE . MAÇOUDI. LES PRAIRIES D'OR . TEXTE ET TRADUCTION PAR C. BARBIER DE MEYNARD ET PAVET DE COURTEILLE . TOME PREMIER . PARIS . IMPRIMÉ PAR AUTORISATION DE L'EMPEREUR A L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE. MDCCCLXI-1861.

3 SOCIÉTÉ ASIATIQUE . MAÇOUDI. LES PRAIRIES D'OR . TEXTE ET TRADUCTION PAR C. BARBIER DE MEYNARD ET PAVET DE COURTEILLE . TOME TROISIÈME . PARIS . IMPRIMÉ PAR AUTORISATION DE L'EMPEREUR A L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE. MDCCCLXIV-1864.

4 Mercure Galant Avril 1682.

5 Herbelot, Barthélemy d' (1625-1695). Mir d'Herbelot. Tome premier [-quatrième et dernier]. 1777-1779.Bnf gallica. Bibliothèque nationale de France.

" TDV İslâm Ansiklopedisi"

"Kur'ân-ı Kerîm'de on yerde (et-Tevbe 9/90, 97-99, 101, 120; el-Ahzâb 33/20; el-Feth 48/11, 16; el-Hucurât 49/14) geçen bu kelimeye hadislerde de sıkça rastlanmaktadır. Arab kelimesi bir ırkın ismi olmakla beraber bu ırkın köy ve şehirlerde yaşayanlarına arab, çölde (bâdiye) yaşayanlarına ise a'râb (bedevî) denir. Arap dil âlimi Sîbeveyhi, a'râb kelimesinin tekili olmadığından nisbet halinin a'râbî şeklinde kullanıldığını söyler ki bu durumda o gruba mensup bir tek kişiyi de ifade eder. İbn Manzûr bu görüşü naklettikten sonra fasih kullanışta a'râbın çoğulunun e'ârîb olduğunu kaydeder. Yine İbn Manzûr'a göre, daha önce çölde yaşamış olsalar bile, köy ve şehirlere yerleşmiş oldukları için muhacir ve ensardan olan sahâbîlere a'râb denilemez; gerçek a'râbîler de (bedevîler) zaman zaman ihtiyaçları için şehre inseler dahi çöllerdeki vahaları yurt edindiklerinden ve çadırlarda yaşamaya alışkın olduklarından a'râbî vasfından kurtulamazlar (geniş bilgi için bk. BEDEVÎ). Mekke'nin fethinden önce, Medine'ye hicret etmenin farz olduğu ilk dönemlerde muhacirler savaşa katılmasalar bile zekât, ganimet ve feyden pay alıyorlardı. Çölde yaşayan bedevîler ise ancak savaşa katıldıkları zaman ganimete hak kazanırlardı. Ayrıca cihad ve umumi seferberlik halinde muhacirler savaşa katılmakla mükellefler; bunlar yeterli olduğu sürece bedevîlerin savaşa katılma mecburiyeti yoktu. A'râb kelimesinin Kur'ân-ı Kerîm'de pek çok yerdeki kullanılışının zihinlerde bıraktığı imaj cahil, görgüsüz, katı ve inatçı insan tipidir. Medenî ve içtimaî hayatın gereklerinden habersiz, usul ve nizam tanımayan tutum ve davranış sahiplerini ifade eden bu kelime, genel olarak Allah ve resulünün hoşnut kalmadığı kişi ve toplumlara alem olmuştur. İlgili âyetlerden anlaşıldığına göre, bedevîlerin Hz. Peygamber ve İslâm'a karşı tavırları hemen her zaman kendi menfaatlerini gözetme esasına dayalı olmuştur. Bunlar önceleri Arabistan yarımadasındaki nüfuzu sebebiyle Kureyş'in yanında yer

almışlar, daha sonra İslâm'a temayülleri ise genellikle menfaatleri doğrultusunda gerçekleşmiş ve görünüşte kalmıştır. Diğer taraftan bedevîlerin hayat tarzları gereği müslümanlarla fazla temasta bulunmamaları ve Resûlullah'ın sohbetinden uzak kalmaları da onların İslâm'ı anlama ve yaşamaları hususunda aleyhlerine bir durum doğurmuştur. Bununla beraber Kur'ân-ı Kerîm'de, iman edip de hayırlı işlere yardımcı olan bedevîlerden övgüyle bahsedilmiştir (bk. et-Tevbe 9/99)" .<<Karmış:1991.Cild 3, no 242>>

1 Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi. Orhan Karmış, BIBLİYOGRAFYA Cevheri, eş-Sihâh, "Arab" md. Râgib el-İsfahânî, el-Müfredât, "Arab" md. Lisânü'l-'Arab, "Arab" md. Kurtubî, Tefsîr, VIII, 232. Ahmet Özel, "Hicret'in Fikihî Yönü", Diyanet Dergisi, XIX/3, Ankara 1983, s. 31-32. Ömer Rıza Doğrul, "Ârâb", İTA, I, 457-459. <<Bu madde TDV İslâm Ansiklopedisi'nin 1991 yılında İstanbul'da basılan 3. cildinde, 242 numaralı sayfada yer almıştır.>>

" TDV İslâm Ansiklopedisi"

Sayın Orhan Karmış burada A'rab ilen Arab'ın arasında ki farkı ortaya koymuştur. Sayın Karmış günümüzdeki İslam mantığıyla Arab sözcüğünü bir ırk olarak tanımlamış ve eski tarihlerde şehirli ve ya Göçebe tabirlerinin kullanıldığını bilmekteyiz. Araplar üçe ayrılmaktadır, şehir hayatına geçmiş olanlar, Konar göçer davar güdenler, kervancılar. Batılılar bunlara (Kh arab cı Kharabacı) ki bu Türkçede Karavancı olarak çıkmaktadır. Biz İslam peygamberi muhammed'in de Konar Göçer davar güdenlerden bir Araba cı olduğunu görebilmekteyiz. Arabların özellikleri yaşam alanları çok geniş bir coğrafyaya yayılma gösterdiğini de tarih içerisinde ki yayılımlardan çok rahat bir şekilde görebilmekteyiz, bu alan ipek yolu haritası üzerinden çok rahatlıkla anlaşılabilir. Bu yayılım sonunda şehirli hayata geçenler kendilerine farklı isimler almış ve isimleri de değişmiştir. En son dönemlerde şehirli hayatında geçenler ve inançlarını dine çevirebilmeyi başaranlar Arabacı adının bozulmuş hali olan Arab adı ile birlikte anılmış olmaktadır. " Arab dil âlimi Sîbeveyhi, a'râb kelimesinin tekili olmadığından nisbet halinin a'râbî şeklinde kullanıldığını söyler ki bu durumda o gruba mensup bir tek kişiyi de ifade eder. İbn Manzûr bu görüşü naklettikten sonra fasih kullanışta a'râbın çoğulunun e'ârîb olduğunu kaydeder. Yine İbn Manzûr'a göre, daha önce çölde yaşamış olsalar bile, köy ve şehirlere yerleşmiş oldukları için muhacir ve ensardan olan sahâbîlere a'râb denilemez; gerçek a'râbîler de (bedevîler) zaman zaman ihtiyaçları için şehre inseler dahi çöllerde ki vahaları yurt edindiklerinden ve çadırlarda yaşamaya alışkın olduklarından a'râbî vasfından kurtulamazlar (geniş bilgi için bk. BEDEVÎ)."

" Arab dil âlimi Sîbeveyhi, a'râb kelimesinin tekili olmadığından nisbet halinin a'râbî şeklinde kullanıldığını söyler ki bu durumda o gruba mensup bir tek kişiyi de ifade eder. " Sayın Karmış'ın vermiş olduğu bu bilgi çok değerlidir, "a'râb" tekili olmadığından , buradan da anlaşılacağı üzere bu kelime, Bir ulus yada millet tanımından ziyade farklı bir anlamda kullanılmaktadır, bu manada, zamanla bedevi olarak tanımlanan köçerler anlamında karşımıza çıkmaktadır bunun bir farklı örneği, Osmanlı Türkçesinde ki Etrak ve Ekrad tabirleridir. Şehirli veya Köçer tabirleriyle beraber kullanılan bu kelime kökende de "a'râb ve arab" kelimelerini bize açıklamaktadır. Köçer ve yarı Köçer olan bir topluluğun Tapınağı olabilir mi? Tapınaklar yerleşik hayatta olanlar için kalıcı bir kültürdür, Köçerler de inanç, din kültürü mevcut olsa da sabit bir topluluk olmamalarından kaynaklı bir Tapınağa sahip olamazlar, veya öküzlerin çektiği kağrı türü taşıtların üzerlerine yapılan seyyar Tapınaklar olabilir ki, bu tapınak gittiği yerleri kutsal hale getirir, ayrıldığında, o kutsaliyet ortadan kalkar. Köçer topluluklar köçerlerken yanlarında taşıdıkları davarlar , bu toplulukların şehirli tarafından sevilmemesinin nedeni de, şehirlilerin tarlalarına verdikleri zararlardır ve bundan kaynaklı olarak sürekli dağlı ve şehirli arasında bir husumet mevcuttur. Bu insanların kültürünü ve dip kültürünü, dağlık alanlarda aramamız gerekmektedir, bundan kaynaklı, dağlar bu insanların kutsalıdır ve dağların yücesi onların hem Tanrı "Elah" hemde Tanrının vermiş olduğu Peygamberlik "Kahinlik" yetkinliğini anlamak gerekir. Dağlarda yaşayan insanların, şehirli gibi bir tanrı evinin olmaması çok doğal bir durumdur, sürekli göçen

insanların, sabit bir Tanrı evi yapması ise, yaşam şartlarına uygunluk göstermez, buda gezen bir Tapınak yapılmasına zemin hazırlamıştır."

Temsili

Sayın Orhan Karmış'ın aktardığı bu bilgi yazdıklarımızı da kısmen doğrulamaktadır. Kartacalı Hannibal'ın kuzey Afrika'yı kolonileştirirken , göndermiş olduğu Magrab-i toplulukları , kuzey Afrika'nın da A'rab-i-lerden bir Arab-i topluluğu oluşturmayı başarmıştır. Burada ki M'ag-rab-i sözcüğünün bozulmuş hali olan Arab veya A'rab sözcüğünü de görebilmekteyiz. M.S. tarihlerde karşımıza Arab farklı toplulukların tabirinde çıksada genelde Mağrab sözcüğü ağır basmaktadır. Günümüz yazı biçiminde bu "mağrib" şekliyle kullanılmaktadır, bu bir yazı biçimini tanımlamak olarak günümüzde kullanılsa da , M'ağrab-i veya M'ağhab-i olarak geçmişte ki hali göze çarpmaktadır. Lübnan bölgelerinden bir topluluğun eski halidir ki bu bölge adı olma ihtimali de mevcuttur. Bire bir konuştuğum bir M'ağreb kadının bana vokalde çıkarmış olduğu ses cicek dir ki bu bizde ki çiçektir, bu konuşmayı Fransızca fleur (çiçek) sizin dilinizde nasıl telaffuz edilir şeklindeydi. Halen dillerinde mevcut olan dip kültürde ki isimler kullanılmaktadır, Lübnan bölgelerine Konar Göçer yaşam olarak yerleşen yada , savaşlardan kaçarak o bölgelerin dağlarına sığınan insanların zaman içerisinde yerleşik hayata geçirilmeye çalışılması, Kartacalı Hannibal'ın , bu insanları Kuzey Afrika bölgelerini kolonileştirirken, bölgenin de M'ağreb Arab-i den Arabileştirilmesini de sağlamıştı.

Burada İbn Batuta'nın kitabına bir bakalım.

"Nous arrivâmes à la ville nommée Bâbâ Salthoûk. Bâbâ a , chez les Turcs , la même signification que chez les Berbers (c'est-à-dire , celle de père) ; seulement ils font sentir plus fortement le bâ (b) . On dit que ce Salthoûk était un contemplatif un devin , mais on rapporte de lui des choses que réprouve la loi religieuse. La ville de Bâbâ Salthoûk est la dernière appartenant aux Turcs ; entre celle-ci et le commencement de l'empire des Grecs , il y a dix-huit jours de marche dans un désert , entièrement dépourvu d'habitants. Sur ces dix-huit jours , on en passe huit sans trouver d'eau. En conséquence , on en fait provision pour ce temps , et on la porte sur des chariots , dans des outres tant petites que grandes . Nous entrâmes dans ce désert pendant les froids ; nous n'eûmes donc pas besoin de beaucoup d'eau . Les Turcs transportaient du lait dans de grandes outres , le mêlaient avec le doughy cuit , et le buvaient ; cela les désaltérait pleinement." 2 <<Defremery-Sanguinetti:1854.416

Bâbâ Salthouk adlı şehre vardık. Bâbâ, Türkler arasında Berberiler ile aynı anlamı taşır (yani baba); sadece bâ (b)'yi daha güçlü hissettirirler. Bu Salthouk'un mütefekkir veya kâhin olduğu söylenir, ancak onun hakkında dinî yasalarca kınanan şeyler rivayet edilir. Bâbâ Salthouk şehri, Türklere ait son şehirdir; bu şehirden Yunan imparatorluğunun başlangıcına kadar, tamamen boş bir çölde on sekiz gün yürünür. Bu on sekiz günün sekizinde su bulunmaz. Dolayısıyla bu süre için bir erzak hazırlanır ve küçük ve büyük tulumlarda arabalarla taşınır. Bu çöle soğukta girdik; bu nedenle fazla suya ihtiyacımız olmadı. Türkler sütü büyük tulumlarda taşır, pişmiş hamurla karıştırır ve içerlerdi; bu onların susuzluklarını tamamen giderirdi. 2 <<Defremery-Sanguinetti:1854.416

Mağribi ve Türkmenlerin lehçesi çok yakın benzerlik göstermektedir. Dağ Kültünün önemi burada öncelik göstermektedir, bu Kült zaman içerisinde şehir hayatı ve dağ hayatı arasında

önemli bir yer tutarak şehirli veya dağlı olsa , aynı Elah'a inanıyorlar tabirinin de doğmasına neden olacaktır. Bu Kült yöresel bir Kült olarak kalsada , Kült üzerinden diğer yöresel Kültlere karşı savaşları tetikleyecek ve bu sayede yayılım gösterecektir. Bu dağ Kültüne sahip insanların Elah Dağını yanlarında taşıyamayacaklarına göre, ondan bir parça alarak yanlarında Dağ'ın parçasını taşımaları ve ondan güç almaları çok doğal bir inanış biçimi olacaktır. Burada ki bilgiden anlaşılan erken dönemlerde , uygar taraflarında mevcut olan bir dağ üzerinde yetişen bitkiler baharat olarak toplanıyor, bu bitkilere Arab deniliyor. Bu toplanan bitkileri taşıyarak satan kervanlara A'rab deniliyor, bu kelime olası arabacılar kelimesinin de türemesine neden olmuş olmalıdır veya Arabacı kelimesinden bozulma bir kelimedir. Bu konuda Kur'an'da da Şehirliilere Arap, göçebelere A'rap deniliyor.

"Kharabvangicihu" Kh arab vancı veya Arabacı, Arabcı veya Arab-i. Burada ki en önemli soru, Arab-i ler kendilerini ne zaman millet olarak tanımlamış ve ne zaman kendilerine Arab demiştir ? Burada ki Kızılderililer çadırlarda yaşayan Türkler olmalıdır , bahsettiği bölge orta Asya veya ön Asyadır.

"Un grand nombre de polythéistes de la péninsule Arabique croyait à la résurrection et au jugement dernier, et prétendait que ceux dont les montures seraient sacrifiées sur leur tombe ressusciteraient avec elles. C'est à ce sujet que Djoréba ben El-Achyam el-Faqasî a dit : O Sa'd, si je péris, je te ferai une dernière recommandation; certes, un frère uni par des liens testamentaires est bien plus proche!" 3 <<Huart:1901.Cilt 2,132.>>

Arap Yarımadası'ndaki birçok müşrik, dirilişe ve Kıyamet Günü'ne inanıyor ve kabirlerinde kurban edilen bineklerin kendileriyle birlikte dirileceğini iddia ediyordu. İşte bu konuda Cüreybe bin Aşiyam el-Fakkasi şöyle demişti: Ey Sa'd, eğer helak olursam sana son bir tavsiyede bulunacağım; çünkü vasiyet bağıyla birleşmiş bir kardeş çok daha yakındır! <<İskit geleneği>> 3 <<Huart:1901.Cilt 2,132.>>

"Behrâm connaissait plusieurs langues; quand il était en colère, il parlait arabe; dans le combat, il s'exprimait en turc; dans l'assemblée du peuple, il se servait de la langue dérie', et avec les femmes, il conversait en langue de Hérât. Il avait fait graver sur son cachet : « C'est par les actes que les dignités deviennent hautes2. » Il aimait le jeu, le chant et la chasse. Il ne combattait que ceux qui l'attaquaient et laissait tranquilles ceux qui ne s'opposaient pas à lui. C'est pour lui que Nocmân, fils de Moundhir, construisit les châteaux de Khawarnaq et de Sadîr', et sous son règne que le même potentat arabe se fit ermite; c'est alors que Behrâm << Behram Çubin >> donna la royauté de Hîra à son fils Moundhir, fils de No'mân." 4 <<Huart:1903. Cilt 3,168>>

Behrâm <<Behram Çubin>> birkaç dil bilirdi; öfkelenildiğinde Arapça konuşurdu; savaşta kendini Türkçe ifade ederdi; halk meclisinde Deri dilini kullanır, kadınlarla Herat dilinde konuşurdu. Mührüne "Haşmet amellerle yücelir" yazdırmıştı. Kumar oynamayı, şarkı söylemeyi ve avlanmayı severdi. Sadece kendisine saldıranlarla savaşır, karşı koymayanları rahat bırakırdı. Münzir oğlu Nocân, Harnak ve Sadîr kalelerini onun için inşa ettirmiş ve aynı Arap hükümdarı onun döneminde münzevi olmuştu; Behrâm, Hîra krallığını oğlu Münzir'e, Nu'mân oğluna vermişti. 4 <<Huart:1903. Cilt 3,168>>

"Sous son règne, naquit Abd-el-Mottalib (grand-père de Mahomet), qui fut transporté à la Mecque. El-Hârith, fils d'Amr El-Ma'çoûb ben Hodjr, surnommé le Mangeur de morar, vint trouver le roi de Perse et adopta la religion des Mazdérites ; il fut nommé roi de tous les Arabes. Lorsque le pouvoir passa à Khosrau Anôchè-Réwân, l'empire de l'Arabie fut restitué

à Moundhir, fils d'Imrou-oul-Qaïs. Le règne de Qobâdh dura quarante-deux ans; c'est à cette même époque que les Grecs et les Abyssins s'emparèrent du Yémen. Après lui régna son fils Khosrau Anôchè-Rêwân, pendant quarante-sept ans et sept mois. Il fit mettre à mort quatre-vingt mille Mazdérites en un seul jour, et réunit tout le peuple dans la même religion ; il acheva les murailles de Bâb el-Abwâb et fit campagne contre les Grecs; il s'empara d'Antioche et construisit à Ctésiphon, sur le modèle de celle-ci, une ville qu'il nomma Er-Roûmiyya (la Grecque) ; il s'allia par mariage avec le Khâqân, roi des Turcs, qui lui prêta secours contre les Huns Ephtalites, de sorte qu'il vengea sur ceux-ci la défaite de Fîrôûz; son Empire s'étendit jusqu'au Kachmir et à Ceylan. C'est lui qui envoya Wahriz au Yémen et en chassa les Abyssins. Vers la quarantième année de son règne, le Prophète naquit, selon la tradition conservée par certaines personnes. C'était un prince de bonnes moeurs, d'une intimité agréable, compatissant à l'égard de ses sujets, sachant discerner les ruses." 4 <<Huart:1903. Cilt 3, 171,172>>

Saltanatı sırasında Muhammed'in büyükbabası Abdülmuttalib doğdu ve Mekke'ye nakledildi. Amr el-Ma'sûb ibn Hocr'ın oğlu, Morar Yiyen lakaplı el-Haris, Pers kralına geldi ve Mazdekilerin dinini benimsedi; tüm Arapların kralı ilan edildi. İktidar Hüsrev Anôşê-Rêwân'a geçince, Arabistan imparatorluğu İmru-ul-Kays'ın oğlu Mundhir'e geri verildi. Kubadh'ın saltanatı kırk iki yıl sürdü; aynı zamanda Yunanlılar ve Habeşliler Yemen'i ele geçirdiler. Ondan sonra oğlu Hüsrev Anôşê-Rêwân kırk yedi yıl yedi ay hüküm sürdü. Tek bir günde seksen bin Mazdekiyi öldürttü ve bütün halkı aynı dinde birleştirdi; Bâb el-Ebvab surlarını tamamladı ve Yunanlılara karşı sefere çıktı; Antakya'yı ele geçirdi ve Ktesifon'da, onun modeline göre Er-Roûmiyya (Yunan) adını verdiği bir şehir inşa etti; Türklerin kralı Hakan ile evlenerek ittifak kurdu ve Hakan, Eftalit Hunlarına karşı ona yardım etti, böylece Fîrûz'un yenilgisinin intikamını aldı; imparatorluğu Keşmir ve Seylan'a kadar uzandı. Vehriz'i Yemen'e gönderip Habeşlileri kovan da oydu. Hükümdarlığının kırkıncı yılı civarında, bazı kişilerin aktardığı geleneğe göre Peygamber doğdu. İyi ahlaklı, hoş sohbetli, tebaasına karşı şefkatli, hileleri nasıl ayırt edeceğini bilen bir prensti. 4 <<Huart:1903. Cilt 3, 171,172>>

<<Vehriz'i Yemen'e gönderip Habeşlileri kovan da oydu. Hükümdarlığının kırkıncı yılı civarında, bazı kişilerin aktardığı geleneğe göre Peygamber doğdu. İyi ahlaklı, hoş sohbetli, tebaasına karşı şefkatli, hileleri nasıl ayırt edeceğini bilen bir prensti.>>

"HISTOIRE DES ROIS ARABES"

"Les rois arabes ont régné sur trois contrées, l'Iraq, la Syrie et le Yémen. On dit que le premier qui régna dans cette dernière région, après que s'y fut établi Qahtân, fils de Abir, fils de Châlekh, fils d'Arphaxad, fils de Sem, fils de Noé, fut son fils Ya'rob, lequel parla le premier en langue arabe et fut le premier salué par son fils cle la formule : « Puisses-tu échapper à la malédiction! » et de celle-ci : « Matin favorable.!" 4 <<Huart:1903. Cilt 3, 171,172>>

ARAP KRALLARININ TARİHİ

Arap kralları üç ülkeyi yönetti: Irak, Suriye ve Yemen. Nuh'un oğlu Sam'ın oğlu Arpakşad'ın << Arpad Hun Türklerinden bir boydur>> oğlu Şeyh'in oğlu Abir'in oğlu Kahtan'ın buraya yerleşmesinden sonra Yemen'de hüküm süren ilk kralın, Arapça konuşan ilk kişi olan Ya'rob olduğu ve oğlunun "Lanetten kurtul!" ve ardından "Hayırlı sabahlar!" sözleriyle ilk selamladığı kişi olduğu söylenir. 4 <<Huart:1903. Cilt 3, 171,172>>

Tabarinin Fransızca çevirisinde : "Ya'rob يعرب , Yaarab يعرب , Yarab يعرب ."

"Les Guèbres , adoreurs du feu , disent que les premières choses que Dieu créa dans le monde furent un homme et un taureau. Ils appellent cet homme Kayoumorth. Or Kayoumorth signifie vivant , parlant et mortel. Ils le nommèrent encore GuerSchah , parce que , le monde étant désert , il habitait seul la caverne d'une montagne. Le mot guer a le sens de montagne ; en le nommant Guer-Schah , ils l'appelaient donc le Roi de la montagne. Kayoumorth vécut trente ans seul et isolé ; ensuite il mourut. La semence qui sortit de ses reins devint poussière dans la caverne; elle resta en terre pendant quarante ans , et après ces quarante années deux personnes qui n'avaient qu'une seule tête sortirent de la terre , et procréèrent des enfants . Les Guèbres nomment ces deux êtres Meschî et Meschâneh , et les Musulmans Adam et Eve : tous les hommes sont sortis d'eux." 5 <<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,5>>

Guebreler, ateşe tapanlar, Tanrı'nın dünyada yarattığı ilk şeylerin bir insan ve bir boğa olduğunu söylerler. Bu adama Kayumorth derler. Kayumorth, yaşayan, konuşan ve ölümlü anlamına gelir. Ayrıca, dünya ıssız olduğundan, bir dağ mağarasında yalnız yaşadığı için ona Gerşah adını verdiler. Guer kelimesi dağ anlamına gelir; ona Gerşah adını vererek, onu Dağların Kralı olarak adlandırdılar. Kayumorth otuz yıl boyunca yalnız ve izole bir şekilde yaşadı; sonra öldü. Belinden çıkan tohum mağarada toz oldu; kırk yıl toprakta kaldı ve bu kırk yılın sonunda, yalnızca bir başı olan iki kişi topraktan çıktı ve çocukları oldu. Guebreler bu iki varlığa Meşi ve Meşene derler ve Müslümanlar Adem ve Havva: tüm insanlar onlardan geldi.

5 <<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,5>>

1 Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi. Orhan Karmış. BİBLİYOGRAFYA Cevheri, es-Sihâh, "Arab" md. Râgib el-İsfahânî, el-Müfredât, "Arab" md. Lisânü'l-'Arab, "Arab" md. Kurtubî, Tefsîr, VIII, 232. Ahmet Özel, "Hicret'in Fikihî Yönü", Diyanet Dergisi, XIX/3, Ankara 1983, s. 31-32. Ömer Rıza Doğrul, "Ârâb", İTA, I, 457-459. <<Bu madde TDV İslâm Ansiklopedisi'nin 1991 yılında İstanbul'da basılan 3. cildinde, 242 numaralı sayfada yer almıştır.>>

2 SOCIÉTÉ ASIATIQUE. VOYAGES D'IBN BATOUTAH , TEXTE ARABE , ACCOMPAGNE D'UNE TRADUCTION PAR C. DEFREMERY ET LE Dr B. R. SANGUINETTI. TOME SECOND. PARIS . IMPRIMÉ , PAR AUTORISATION DE L'EMPEREUR , A L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE. MDCCCLIV-1854.

3 PUBLICATIONS DE L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES . De Motahhar Ben Tahir El-Maqdisi. Attribue a Abou-zeid Ahmed ben Sahl El-Balkhi Le Livre de la Creation et de l'Histoire TOME DEUXIÈME Paris Ernest Leroux, Editeur 28, Rue Bonaparte, 28, 1901.

4 PUBLICATIONS DE L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES . De Motahhar Ben Tahir El-Maqdisi. Attribue a Abou-zeid Ahmed ben Sahl El-Balkhi Le Livre de la Creation et de l'Histoire TOME Troisième Paris Ernest Leroux, Editeur 28, Rue Bonaparte, 28, 1903.

5 CHRONIQUE DE ABOU- DJAFAR-MOHAMMED-BEN-DJARIR-BEN-YEZID TABARI , TRADUITE SUR LA VERSION PERSANE D'ABOU- ALI MOHAMMED BELAMI , D'APRÈS LES MANUSCRITS DE PARIS , DE GOTH A , DE LONDRES ET DE CANTERBURY, PAR M. HERMANN ZOTENBERG . TOME PREMIER . PARIS . IMPRIMERIE IMPÉRIALE . MDCCCLVII-1867

"On dit que depuis Jésus jusqu'à notre prophète Mahomet il n'y eut point de prophètes ; mais il n'en est point ainsi. On sait que les paroles de Dieu sont plus conformes à la vérité , lorsqu'il dit : « Quand nous leur envoyâmes deux prophètes , ils les accusèrent de mensonge ; nous leur en envoyâmes un troisième , et ces trois prophètes dirent : Certes , nous avons été envoyés vers vous . " (Sur. xxxvi , vers. 13.) Voici le sens de ce passage : J'ai envoyé après Jésus des prophètes tels que Georges et Jonas , fils de Mata. Nous raconterons leur histoire en son lieu. Le temps qui s'écoula sans qu'il y eût de prophète , jusqu'à la venue de Mahomet, temps auquel on a donné le nom d'interstice , fut de quatre cent trente-quatre ans ; et Dieu a accordé au monde une durée de sept mille ans." 1<<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,6,7>>

Hız. İsa'dan peygamberimiz Muhammed'e kadar hiçbir peygamber olmadığı söylenir; ancak durum böyle değildir. Allah'ın şu sözlerinin gerçeğe daha uygun olduğunu biliyoruz: "Biz onlara iki peygamber gönderdik, onları yalanladılar; biz de onlara bir üçüncü peygamber gönderdik, bu üç peygamber de: 'Biz size peygamber olduk' dediler." (Sure 36, ayet 13.) Bu pasajın anlamı şudur: İsa'dan sonra Mata oğulları George ve Yunus gibi peygamberler gönderdim. Tarihlerini uygun yerinde anlatacağız. Muhammed'in gelişine kadar geçen ve bir

peygamber olmadan geçen süre, ara dönem olarak adlandırılan süre, dört yüz otuz dört yıldır; Allah dünyaya yedi bin yıllık bir ömür verdi. ¹ <<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,6,7>>

"Les envoyés allèrent à Médine. Or tu sauras que les questions qu'ils adressèrent à notre prophète étaient au nombre de vingt-huit. Cet événement eut lieu à l'époque où le prophète partit pour la Mecque et où il manifesta l'islamisme . Il dit aux infidèles Qoraïschites : Je suis l'envoyé de Dieu , et le Coran que je récite est la parole de Dieu. On n'ajouta pas foi à ses paroles ; les polythéistes de la Mecque s'élevèrent contre lui et dirent : C'est de toi-même que tu tires le Coran . Dieu a dit : Si vous êtes dans le doute au sujet de ce que nous avons envoyé à notre serviteur, apportez un chapitre qui soit semblable à ceux du Coran , et appelez à votre aide vos témoins " autres que Dieu , si vous êtes sincères . " (Sur. 1 , vers . 21.)" ¹ <<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,15>>

Elçiler Medine'ye gittiler. Şimdi Peygamberimize yirmi sekiz soru sorduklarını biliyorsunuz. Bu olay, Peygamberimizin Mekke'ye gidip İslam'ı tebliğ ettiği dönemde meydana geldi. Kâfir Kureyşlilere, "Ben Allah'ın elçisiyim ve okuduğum Kur'an da Allah'ın kelimasıdır" demişti. Sözlerine inanılmadı; Mekke'li müşrikler ona karşı ayaklanarak, "Kur'an'ı kendi nefsinden çıkardın" dediler. Allah şöyle buyurdu: "Eğer kulumuza indirdiğimiz Kur'an'dan şüphe ediyorsanız, o zaman Kur'an'dakilere benzer bir süre getirin ve "Allah'tan başka şahitlerinizi de yardıma çağırın, eğer doğru sözlü iseniz." (1. Sure, 21. ayet) ¹ <<ZOTENBERG:1867.Cilt 1,15>>

İslam Peygamberi Muhammedin Mekkeye giderek İslamı tebliğ etmesi, Muhammedin Mekke'de yaşamadığını göstermektedir.

V . Nulla per id tempus in terris Hæresis ; opinionum nulla diffensio; cum vniuersi fola hominis appellatione censerentur; la bio vno, vnaque lingua præditi. Pietas porrò atque impietas sola erat naturae lege, aut uniuscuiusque ad naturam accommodata voluntate definita , nec dum error emerferat siue disciplina comparatus , siue monumentis scriptorum traditus. Neque igitur Iudaismus , neque alia vlla Secta prodierat : sed , vt ita dicam , illa eadem obtinebat quæ hodie in sancta Dei Ecclesia ac Catholica perseuerat fides, quæ cum ab ipsis rerum primordiis viguisset rursus est postea patefacta. Etenim si quis ista fola veritatis studio impulsus velit expendere, no dubitabit sanctam atque Catholicam Ecclesiam primam omnium extitisse, dummodo scopum ipsum consideret. Adam enim hominum princeps à Deo cõditus non circumcisis, sed præputio præditus fuit. Neque tamen idola propterea coluit , et Deum Patrem cum Filio, ac Spiritu sancto vt pote Propheta cognouit. Quamobrem quòd circuncisione Caruit, Iudeus esse no potuit: idololatra vero minimè fuit, cum neq; simulacra, neq; alia idgenus adoraret. Fuit enim ille Propheta, et hoc Filio à Patre dictum esse sciebat, Faciamus hominem. Quidnam igitur erat? Omnino neq; circumcisis, neq. idolis addictus Christianæ religionis imagine referebat. Par idèque de Abele, Setho, Enos, Enoch, Mathufala, Noemio , Hebere ad Abrahã vfq; iudiciu esse debet. Tum enim religio perinde atq. impietas , fides ite et infidelitas hominum genus occupabat. Quarum fides Christianæ lectæ speciem adumbrabat; infidelitas impietatis ac sceleris erat notis insignita, ea deq; ab naturæ lege diffidebat. Atque hic rerum status ad illud vsq; tempus, quod modo significauimus, deinceps perductus est. Cæterum quinta post diluuii ætate, cum à tribus Noemii filiis propagari genus hominum cõpisset, continuata sobolis successione , duo ac septuaginta numero velut Principes ac stirpis capita prodierunt. Ii cum logius processissent, et à monte Lubar, Armeniæque finibus, hoc est regione Ararat vltiora peragrassent , Senaaris in capum delati sunt , quem locum sibi ipsi delegerunt. Cæterum Senaar hodie in Persarum regione sita est , quam olim Assyrii tenuerant. Igitur cum

in eo loco confiliú habuissent, de Turri vrbeq; illic extruenda inter se ftatuunt. Qui omnes quòd ab Europæ propinquo tractu in Asiæ interiora penetrassent insequéti tempore Scytharum cognomen adepti sunt. Ergo illi Turrim et Babylonem ædificant. Sed Diuino numini de infana illa molitione displicuit. Ideóque diffipatis illorum linguis septuaginta duas ,ex vna fecit, pro hominum numero , qui illo tempore repertus est. Vnde et Meropes à vocis diuisione nuncupati . Turris ipfa denique ventorum impetu disiecta. Secundum hæc illi per vniuerfum orbem dextra ac sinistra disperfi, alii eò rediere vnde disceserant; alii longius ad Orientem progressi sunt. In Africam nonnulli peruenerunt. Quòd si quis ifta diligentius indagare voluerit, quò illorum quifque fit profectus quámue sortitò ex omnibus regionem occuparit , facîle deprehendet. Ita Miftrem in Ægypti poffeffionem inuadit , Chus Æthiopiam obtinet. Pfus Axumiticum tractum. Rhegma, Sabacatha, Thoüdim et Elud Garamorum in regione constiterunt. 3 <<Sonnii-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.45,46>>

V. O zamanlar topraklarda hiçbir sapkınlık, hiçbir görüş ayrılığı yoktu; çünkü herkes tek bir insan olarak kabul ediliyordu; tek bir dil ve tek bir dille donatılmışlardı. Dahası, dindarlık ve dindarlık yalnızca doğa yasası veya doğaya uyum sağlamış her insanın iradesiyle belirleniyordu ve ne bir hata ortaya çıkmış, ne disiplinle hazırlanmış, ne de Kutsal Yazıların anıtları tarafından aktarılmıştı. Dolayısıyla ne Yahudilik ne de başka bir mezhep ortaya çıkmamıştı: ama, deyim yerindeyse, Tanrı'nın kutsal ve Katolik Kilisesi'nde bugün de varlığını sürdüren aynı inanç hüküm sürüyordu; bu kilise, en başından beri gelişip daha sonra tekrar ortaya çıktı. Zira, yalnızca bu hakikat araştırmasıyla yönlendirilen biri, onu incelemek isterse, kutsal ve Katolik Kilise'nin her şeyden önce var olduğundan şüphe duymaz; yeter ki bunu hedefi olarak görsün. Çünkü insanların prensi Adem, Tanrı tarafından sünnet edilmemiş, sünnet derisi ile donatılmıştı. **Ancak bu nedenle putlara tapmadı ve Tanrı Baba'yı, bir peygamberin yapabileceği gibi, Oğul ve Kutsal Ruh'la birlikte biliyordu. Dolayısıyla, sünnetsiz olduğu için Yahudi olamazdı: aslında putperestliğin en hafif tabiriyle, putperestti, çünkü bu tür putlara veya başka şeylere tapmıyordu. Çünkü bir Peygamberdi ve Baba'nın bu Oğul'a, "Haydi, insan yapalım" dediğini biliyordu. Öyleyse o neydi? Hiç sünnetli değildi ve putlara düşkün değildi, Hristiyan dininin suretine atıfta bulunuyordu.** Aynı fikir Habil, Şit, Enos, Hanok, Metuşelah, Nuh, Eber İbrahim vb. için de geçerli olmalıydı. Çünkü o zamanlar din aynı zamanda dinsizlik, iman ve inançsızlıkla da insan ırkını meşgul ediyordu. Bu iman, Hristiyan mezhebinin türünü haber veriyordu; imansızlık, dinsizlik ve suçun izleriyle damgalanmıştı ve bu nedenle doğa yasasına aykırıydı. Ve bu durum, daha sonra az önce belirttiğimiz zamana getirildi. Ancak tufandan sonraki beşinci çağda, insan ırkı Naomi'nin üç oğlundan türemeye başladığında, soy silsilesi devam etti ve soyağacının önderleri ve prensleri olarak yetmiş iki kişi ortaya çıktı. İlerlediklerinde ve Lubar Dağı'nı ve Ermenistan sınırını, yani Ağrı'nın uzak bölgesini geçtiklerinde, kendileri için seçtikleri Şinar Burnu'na getirildiler. **Ancak Şinar, şimdi Asurluların eskiden elinde tuttuğu Pers bölgesinde bulunuyor. Bu nedenle, orada bir anlaşmazlık çıkınca, aralarında bir Kuleler şehri inşa etmeye karar verdiler. Yakın Avrupa bölgesinden Asya'nın içlerine kadar ilerleyen herkes, zamanla İskit soyadını aldı. Bu nedenle Kule'yi ve Babil'i inşa ettiler.** 2 Ancak İlahi Tanrı bu çılgınca girişimden hoşnut değildi. Bu nedenle, dillerini dağıttıktan sonra, o sırada bulunan adam sayısına göre bir dilden yetmiş iki dil çıkardı. Sesin bölünmesinden dolayı Meropes adı da buradan geldi. Kulenin kendisi sonunda rüzgarların gücüyle dağıldı. Bundan sonra, dünyanın dört bir yanına sağa sola dağıldılar; bazıları ayrıldıkları yerden geri döndüler; diğerleri Doğu'ya doğru ilerlediler. Bazıları Afrika'ya ulaştı. Ve eğer biri bu konuları daha dikkatli bir şekilde araştırmak isterse, hangilerinin ayrıldığını ve kura ile hangi bölgeyi işgal ettiğini kolayca bulabilir. Böylece Mithras Mısır'ı işgal etti ve Chu Etiyopya'yı aldı. Aksum bölgesi.

Gamoslu Rhegma, Sabacatha, Thoüdim ve Elud bölgede bulunuyordu. 3

<<Sonni-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.45,46>>

Epifanis Salamis kroniğinde Yaudiliğin Sarmatlara ait olduğunuda vurgulamıştır. Üstte ise balkanlardan göçen deniz kavimlerinin İskit olduklarını vurgulamıştır.

II. Mortuorum porro Resurrectionem persuasam habebant. Angelos, ac İpiritum esse credebant. Sed vt cæteri Dei filium ignorarunt. Quinetiam fato et Astronomiæ plurimum tribuebant. Argumento est quod Græca omnia vocabula vaniffimæ illius artis propria totidem ab iis Hebraicis sunt reddita vocibus . Exempli caussa Sol Hamma et Semes ab iis appellatur. Luna Ieree , et Hallebana : vnde et Mene vocatur. Nam Ieree menfis, et Luna Mene dicitur; perinde vt apud Graecos a mense nominis appellationem deriuat. Sequitur Mars , quem Cochab Ocmol nominant. Mercurium verò Cochab Ochmod, Iouem Cochab Baal. Venerem Serua , vel Lued. Saturnus denique Cochab Sabeth vocatur . Sunt et illorum aliæ nomenclaturæ, quas accuratè concipere minimè potuimus. Neque iis contenti etiam cælestia illa figna, quæ quadrifariam errore vaniffimo pro elementorum numero diftribuuntur, (Zodia vulgo nominant) à quibus impietatis in mundum propagata sunt semina, ifta, inquam, illi Hebraicè ita reddiderunt. Telaa, Sor, Tomim, Saratam, Ari, Bethula, Mozenae, Acrab, Keser, Gadi, Dalmii, Deggim. Hunc in modu Pharissæi Græcorum vestigia persecuti, eadem ab his vfurpata vocabula Hebraicis vocibus interpretati sūt. Nam Aries is est, quemTelaa nuncupant. Taurus Sor , Gemini Tomim , Cancer Sarata, Leo Ari, Virgo Bethula, Libra Mozane, Scorpius Gaddi, Aquarius Dali, Pisces Deggim appellantur. 3 <<Sonni-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.34,35>>

II. Ölülerin Dirilişine de inanıyorlardı. Meleklerin ve ruhların varlığına inanıyorlardı. Fakat diğerleri gibi onlar da Tanrı'nın Oğlu'ndan habersizdiler. Dahası, kadere ve astronomiye çok şey atfediyorlardı. İddia, onlara özgü o en boş sanatın tüm Yunanca terimlerinin aynı İbranice kelimelerle çevrildiğidir. Örneğin, Güneş'e Hamma ve Semes denir. Ay'a Ieree ve Hallebana denir: bu yüzden Mene de denir. Çünkü Ieree'ye menfis, Ay'a da Mene denir; tıpkı Yunanlılarda ayın adının bu addan türetilmesi gibi. Sonra Mars gelir ve ona Coşab Oşmol derler. Merkür'e Coşab Oşmod, Jüpiter'e Coşab Baal, Venüs'e Serua veya Lued denir. Son olarak, Satürn'e Coşab Sabeth denir. Bunların yanı sıra, tam olarak kavrayamadığımız başka isimlendirmeler de vardır. Ne bunlarla yetinmiyorlar, ne de en boş bir hatayla elementlerin sayısına göre (genellikle Zodyak denir) dört parçaya bölünen ve günah tohumlarının dünyaya yayıldığı göksel işaretlerle yetinmiyorlar. Bunları İbranice'ye şöyle çevirdiler: Telaa, Sor, Tomim, Saratam, Ari, Bethula, Mozenae, Acrab, Keser, Gadi, Dalmii, Deggim. Yunanlıların izinden giden Ferisiler, bu İbranice sözcüklerden türetilen aynı sözcükleri böyle yorumladılar. Çünkü Telaa dedikleri şey Koç'tur. Boğa Sor, İkizler Tomim, Yengeç Sarata, Aslan Ari, Başak Bethula, Terazî Mozane, Akrep Gaddi, Kova Dali, Balık Deggim olarak adlandırılırlar. 3

<<Sonni-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.34,35>>

Burada Sırat kelimesinede değinmek gerekecektir.

On voit dans le Bekri (route de K'airouân à Tenès) qu'au xe siècle , l'Habra , cours inférieur de l'Oued el H'ammam , portait le nom de Ouéd Sirat , et que ce nom s'appliquait aussi aux vastes plaines qu'il traverse ; aujourd'hui les Arabes ne lui donnent plus que cette dernière acception comme s'ils avaient voulu conserver au moins un dernier souvenir du nom antique. 3

4 <<GUILLEMOT:1861,48>>

Bekri'de (K'airuân'dan Tenès'e giden yol) 10. yüzyılda Ued el H'ammam'ın alt kolu olan Habra'nın Ued Sirat adını taşıdığını ve bu adın geçtiği geniş ovalara da uygulandığını görüyoruz; bugün Araplar, sanki en azından bu kadim ismin son bir hatırasını korumak istercesine, ona yalnızca bu son anlamı veriyorlar. 4 <<GUILLEMOT:1861,48>>

Mazar'rân <<vulgairement Mazagran>> مزاغران, qui est à trois milles de Mostar'ânîm , avait dans son voisinage un château appelé Tâsfedalet تأسفدالت, bati sur une hauteur. Non loin de là coulait la rivière de Sirat qui arrosait une vasté plaine du même nom , et qui est encore ainsi appelée. La rivière nommée Sirât سرات, par Bekri est sans doute l'Ouad-H'abra . 403

Mostar'ânîm'e üç mil uzaklıktaki Mazar'rân'ın <<kaba adıyla Mazagran>> مزاغران , yakınlarında bir tepe üzerine inşa edilmiş Tâsfedalet تأسفدالت, adlı bir kale vardı. Buradan çok uzak olmayan bir yerde, aynı adı taşıyan ve hâlâ bu adla anılan geniş bir ovayı sulayan Sirat Nehri akıyordu. Bekri'nin Sirat سرات, adını verdiği nehir, şüphesiz Ouad-H'abra'dır. 5 <<ACADÉMIQUE SCIENCES:1844, 403>>

30. En vaj. Que ce céleste Patet, brillant comme le ciel, large comme la terre , haut comme une montagne , vienne tel qu'une muraille qui ferme haut et fort la porte intérieure et la porte extérieure de l'enfer ; afin que notre âme et celles des Frôhars des justes passent rapidement, facilement, aisément, par-dessus le grand Sirât, le pont Cinvat , au Paradis des saints , au Garôthmân resplendissant et bienheureux. Que tous mes péchés soient effacés, toutes mes bonnes œuvres agrandies : pureté à mon corps , béatitude à mon âme !

Dip notta :

6. Peut-être : « que ce céleste Patet aille dans le ciel brillant, la terre large, la montagne haute... » .

7. andar avandar dar .

8. Noter l'emploi du mot arabe , Sirat . 6 <<Darmesteter:1893,179>>

30. Ve işte. Gökyüzü kadar parlak, yeryüzü kadar geniş, dağ kadar yüksek olan bu göksel Patet, cehennemin iç kapısını ve dış kapısını yüksek ve güçlü bir şekilde kapatan bir duvar gibi gelsin; öyle ki, bizim ve erdemli Frôharların ruhları, büyük Sirât'tan, Cinvat köprüsünden, azizlerin cennetine, görkemli ve kutsanmış Garôthmân'a hızla, kolayca, kolayca geçsinler. Bütün günahlarım silinsin, bütün iyi işlerim artsın: bedenime saflık, ruhuma mutluluk! 179

Dip notta :

6. Belki: "Bu göksel Patet, parlayan göğ, geniş yeryüzüne, yüksek dağa ulaşsın..."

7. andar avandar dar

8. Arapça "Sirat" kelimesinin kullanımına dikkat edin 6 <<Darmesteter:1893,179>>

Sirat sanki geçmiş tarihlerde bir dağ bloğunu veya sert ve çetin dağlara verilen bir ünvan gibi görünmektedir. Bu dağ sinsilenin geçitleri dar zorlu ve çetin olasılığının ve bu zorluklarla bu çetin dağı geöenlerden de kurban alması, geleneksel anlatım içerisinde yerini almış olmalıdır. Kuranda Sirat ile alakalı bir bilgi de mevcut değildir.

1 CHRONIQUE DE ABOU- DJAFAR-MOHAMMED-BEN-DJARIR-BEN-YEZID TABARI , TRADUITE SUR LA VERSION PERSANE D'ABOU- ALI MOHAMMED BELAMI , D'APRÈS LES MANUSCRITS DE PARIS , DE GÖTHA , DE LONDRES ET DE CANTERBURY, PAR M. HERMANN ZOTENBERG . TOME PREMIER . PARIS . IMPRIMERIE IMPÉRIALE . MDCCCLXVII-1867

2 Bahsettigi, Arkeoloji çalışmalarında ki: DEMİR ÇAĞINDA ANADOLUDAKI ARAMİLERİN POLİTİK COĞRAFYASI. Nurgül YILDIRIM: Unqi M.Ö. 745 yılında Asur tahtına çıkan III. Tiglat-Pileser'in, M.Ö. 738'de Urartular'ın güneyde egemenlik kurma çabalarını engellemek için gerçekleştirdiği seferinde geçmiş ve bu kayıttaki kral, Unqi bölgesini tamamen ele geçirdiğini belirtmiştir.36 Bu bölgede yaşanılması olası herhangi bir isyan hareketini önlemek amacıyla da Unqi Krallığı'nı dört politik yapıya bölmüştür. Bu yapılar Unqi, Santal, Yaudi ve Patin olarak belirtilmiştir.

3 SANCTI EPIPHANII OPERA GRÆC LAT. Bibliothecae Baudeloo. SANCTI PATRIS NOSTRI EPIPHANII CONSTANTINÆ, SIVE SALAMINIS IN CYPRO, EPISCOPI, OPERA OMNIA. in duos Tomos distributa. DIONYSII PETAVII AVRELIANENSIS, SOCIETATIS JESU. Theologus ex veteribus libris recent, Latine vertit, et Animaduersionibus illustravit. CVM INDICIBVS NECESSARIIS. PARISIIS. Sumptibus via Iacobææ. MICHAELIS SONNII, CLAVDI CLAVDII MORELLI, Et SEBASTIANI CRAMOISY. M. DG XXII. CVM REGIS PRIVILEGIO.

4 EXCURSIONS ARCHÉOLOGIQUES DANS LES MONTAGNES ÉDUENNES DE LA CÔTE-D'OR. ANTIQUITÉS DE SAINTE - SABINE DÉFAITE DES HELVÈTES PAR J. CÉSAR DANS LES MONTAGNES ÉDUENNES. Par Paul GUILLOT CHEVALIER DE LA LÉGIION D'HONNEUR. ANCIEN PRÉSIDENT DE L'ACADÉMIE DE DIJON DIJON CHEZ LAMARCHE, LIBRAIRE, 1861.

5 EXPLORATION SCIENTIFIQUE DE L'ALGÉRIE PENDANT LES ANNÉES 1840, 1841, 1842 PUBLIÉE PAR ORDRE DU GOUVERNEMENT ET AVEC LE CONCOURS D'UNE COMMISSION ACADEMIQUE SCIENCES HISTORIQUES ET GÉOGRAPHIQUES VI PARIS IMPRIMERIE ROYALE MDCCCXLIV 1844.

6 MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE ET DES BEAUX-ARTS. ANNALES DU MUSÉE GUIMET TOME VINGT - QUATRIÈME LE ZEND - AVESTA TRADUCTION NOUVELLE AVEC COMMENTAIRE HISTORIQUE ET PHILOGIQUE PAR JAMES DARMESTETER PROFESSEUR AU COLLÈGE DE FRANCE. TROISIÈME VOLUME ORIGINES DE LA LITTÉRATURE ET DE LA RELIGION ZOROASTRIENNES APPENDICE A LA TRADUCTION DE L'AVESTA (FRAGMENTS DES NASKS PERDUS ET INDEX). PARIS ERNEST LEROUX, ÉDITEUR 28, RUE BONAPARTE, 28. 1893.

IV. Ad hæc myſteria quædam fœditatis profluuique corporum, vt honeſtius dicam inſtituit; quæ in manibus quidem ſeminis exundantia, in foeminis menſtrua purgatione perficerentur. Et ad hæc obeunda Myſteria ſpurciflimos conuentus induxit. Haec enim vitæ eſſe Myſteria, perfectiſſimæque cognitionis aiebat: quæ qui prudentiam diuinitus acceperit abominandum quiddam ac deteſtabile, mortemque adeò potius quam vitam eſſe iudicabit. Idem præterea nomina quædam Principatuum ac Potēſtatum commētus eſt, cœleſtesque globos varios; atque in firmamento cœloque quolibet Intelligentias certas collocat, quibus barbaras appellationes affingit. Negat inſuper ſalutem cōſequi vllum hominū aliter poſſe, quam ſi eiſmodi myſteria didicerit, et Vniuerſitatis parēti ea ſacrificia per illos quos diximus Principatus ac Potēſtates obtulerit. Noltrum hoc porro ſæculum ab nequitie Principatibus et Potēſtatibus cum defectu conditum. Sed et carnis duntaxat vnius corruptione atque interitum, animarum vero expiationem aſtruit, ita tamen ſi mendaciſſimæ cognitionis ſuæ myſteriis initiatæ fuerint. Atque hinc eorū quos Gnoſticos appellamus origo profluxit. Præterea legem non à Deo, ſed à ſiniſtra quadam intelligentia profecta afferit: vti neque Prophetas à bono Deo, ſed ab alia atque alia cenſet Intelligentia comparatos fuiſſe. Adeoque pro arbitrio definit omnia, vt legem vnius eſſe dicat, Daudem alterius, Iſaiam ad hanc, Ezechielem ad illam pertinere velit, ſinguloſque Prophetas Principatibus ſuis attribuat. Quos omnes ſiniſtræ Intelligentiæ adſcribit, atque à complemento reiicit. Denique quifquis veteri Testamento fidem adhibet, incurrere mortem aſſeuerat. ^{1 <<Sonni-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.58,59>>}

IV. Daha doğrusu, ellere meni dökülmesi ve kadınların adet kanaması yoluyla gerçekleştirilecek olan bazı pislik ve bedensel akıntı gizemlerini koydu. Ve bu Gizemleri gerçekleştirmek için manastırların en kirlilerini getirdi. Çünkü bunların hayatın ve en mükemmel bilginin Gizemleri olduğunu söyledi: İlahi sağduyuya erişmiş olan kişi, bunları iğrenç ve tiksindirici bir şey, ölüm ise yaşamdan daha değerli görecektir. Aynı isimleri bazı Prenslıklere ve Güçlere ve çeşitli gök kürelerine de verdi; ve gök ve yerin kubbesine, barbarca lakaplar taktığı bazı Zekâlar yerleştirdi. Dahası, herhangi bir insanın, bu gizemleri öğrenmeden ve bu kurbanları Evrenin Babası'na Prenslıklar ve Güçler dediğimiz kişiler aracılığıyla sunmadan kurtuluşa ulaşabileceğini reddeder. Bu çağımız, kötülüğün Prenslıkları ve Güçleri tarafından bir kusurla kuruldu. Fakat o, sadece bedeninin bozulmasını ve yıkımını değil, ruhların kefareti inşa etti; böylece onlar, en yanlış bilgisinin gizemlerine inisiye olmuşlardı. Ve Gnostikler dediğimiz kişilerin kökeni de buradan geldi. Dahası, yasanın Tanrı'dan değil, belirli bir kötü akıldan kaynaklandığını iddia etti: öyle ki Peygamberlerin iyi Tanrı'dan değil, bir ve başka bir Akıldan hazırlandığını düşünür. Ve böylece her şeyi keyfi olarak tanımlar, öyle ki yasanın birine, Davut'un bir başkasına, İſaya'nın buna, Hezekiel'in şuna ait olduğunu söyler ve her Peygamberi kendi Prenslıklarına atfeder. Bunların hepsini kötü Akıl'a atfeder ve bütünlüğü reddeder. Son olarak, Eski Ahit'e iman eden herkesin ölümle karşı karşıya kalacağını iddia etti. ^{1 <<Sonni-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.58,59>>}

E Abraham nostre Pere part de la terre des Chaldeens, et habite en la region, qu'on nomme aujourd'hui ludée, autres fois appelée Chandan. CHAP. VII.

Abraham donc adopta Loth fils de son frere Aram , et frere de la femme Sara , parce qu'il n'auoit point d'enfans. Et estant defia âgé de septante et cinq ans, il fut exhorté par reuelation diuine delaiffer le pays de Chaldée. Ce qu'il fit, et se retira en Chanaan , où il habita , et laiffa cette region à la posterité. C'estoit un homme fort eloquent , accort à preuoir et discourir de toutes choses , et qui par viues raifons et persuasiues se fçauoit bien expliquer et faire croire , où il s'adreffoit. Et si en ces iugemens et discours , il ne se trouua iamais trompé. Estant donc le premier qui en vertu et fçauoir excella par dessus tous les autres , aussi sceut- il bien en la cognoissance de Dieu emporter le premier pris ; changeant et redressant l'opinion qu'on en auoit auparauant. Car ce fut luy qui ofa premierement establiir cette verité, qu'il y auoit vn feul Dieu Autheur et Createur de l'Vniuers , et quant au reste des choses, s'ily en auoit qui pust seruir à la felicité, que ce n'estoit pas de la force et vertu propre, qu'elle apportoit ce bien: mais parle commandement et vouloir de Dieu. Ce qu'il iugeoit et discourroit par l'estat et qualité de la terre et de la mer , et par les accidens aussi qu'il voyoit aduenir à l'entour du Soleil , de la Lune et des Estoilles : A fçauoir qu'il y auoit vne certaine puissance , qui auoit loin de toutes les choses , et les gouuernoit en bon ordre. Que si cette puissance celloit , il n'y auroit rien de tout cela , qui seruit à nostre profit: veu qu'il n'y a rien qui soit fort de la propre vertu , que toutes choses obeyssent à la volonté toute puissante , que l'honneur estoit deu à cette seule puissance, qu'à elle seule graces doiuent estre renduës. Ainfi donc Abraham voyant que les Chaldéens et les autres habitans de Mesopotamie s'éleuoient contre luy , il delibera de partir delà: et à la faueur et bonne volonté de Dieu , il occupa la terre de Chanaan , où ayant pris place pour demeurer , il edifia vn Autel , et y offrir des sacrfices . Beroffe aussi fait mention de nostre Pere Abraham , combien qu'il ne le nomme point. Voicy ce qu'il en dit : Apres le deluge en l'âge dixiesme il y auoit vn homme entre les Chaldeens, qui estoit grand obseruateur de la iustice , personnage excellent , et bien entendu en la science des Astres. Mais Hecatée a bien plus fait , que d'en parler simplement. Car il en a vn liure. Nicolas Damascenien , au quatriefme liure de ses Histoires en parle en cette sorte : Abraham estant estrangier regna aupres de Damas , venu avec vne armée de la region, qui est située au dessus de Babylone , qu'on appelle la region des Chaldéens. Et quelque peu de temps apres il partit de là avec ses gens , et changeant de lieu , vint habiter en la terre de Chanaan, qui est auourd'huy nommée la Iudée. Et la posterité fut là grandement multipliée: mais ie parleray de ses actions en vn autre lieu. Or le nom d'Abraham est fort renommé , mesmes auourd'huy entre les Damasceniens : on y monstre vn village, qu'ils appellent le domicile , ou l'habitation d'Abraham . 2 Barthelemy:1646.13,14.

Ve babamız İbrahim, Keldaniler diyarından geldi ve şimdi İudea denilen, eskiden Çandan denilen bölgede oturdu. BÖLÜM VII.

İbrahim, kardeşi Aram'ın oğlu ve karısı Sara'nın kardeşi Lut'u evlat edindi, çünkü çocuğu yoktu. Yetmiş beş yaşında olmasına rağmen, ilahi vahiy tarafından Keldani diyarını terk etmesi emredildi. O da bunu yaptı ve yaşadığı Kenan'a çekildi ve bu bölgeyi soyuna bıraktı. Çok güzel konuşan, her şeyi kanıtlama ve tartışmada usta, iyi ve ikna edici gerekçelerle, kendisine hitap ettiği şeyi nasıl açıklayacağını ve inandıracağını iyi bilen bir adamdı. Ve bu yargılarında ve söylemlerinde asla aldatılmadı. Dolayısıyla erdem ve bilgide diğerlerinden üstün olan ilk kişi olarak, Tanrı bilgisiyle nasıl birincilik ödülü kazanacağını, daha önce kendisi hakkında benimsenen görüşü nasıl değiştireceğini ve düzeltereğini de çok iyi biliyordu. Zira bu gerçeği, yani insanlığın tek bir Yaratıcısı ve Yaratıcısı olan Tanrı'nın varlığını ve mutluluğa hizmet edebilecek herhangi bir şey varsa, diğer her şeyin de kendi gücü ve erdemiyle değil, Tanrı'nın emri ve iradesiyle bu iyiliği getirdiğini ilk ortaya koymaya cesaret eden oydu.

Yeryüzünün ve denizin durumuna ve niteliğine, Güneş, Ay ve Yıldızlar etrafında meydana geldiğini gördüğü olaylara dayanarak yargılayıp tartıştığı şey şuydu: Her şeyi gözetken ve onları düzenli bir şekilde yöneten belirli bir güç vardı. Eğer bu güç ortadan kalkarsa, tüm bunlardan bizim yararımıza olacak hiçbir şey kalmayacaktı: Kendi erdemiyle güçlü olan hiçbir şey olmadığına, her şeyin onun mutlak iradesine itaat ettiğine göre, onur yalnızca bu güce aitti ve yalnızca ona şükran sunulmalıydı. İbrahim, Keldanilerin ve Mezopotamya'nın diğer sakinlerinin kendisine karşı ayaklandığını görünce oradan ayrılmaya karar verdi. **Tanrı'nın lütfu ve iyi niyetiyle Kenan diyarına yerleşti. Orada yerleşip bir sunak inşa etti ve orada kurbanlar sundu.** Berosse de, adını vermese de, atamız İbrahim'den söz eder. Onun hakkında şunları söyler: Onuncu çağdaki tufandan sonra Keldaniler arasında adaleti çok iyi gözlemleyen, seçkin bir kişiliğe sahip ve yıldız biliminde çok bilgili bir adam vardı. Ancak Hekataios bundan sadece bahsetmekle kalmadı. Çünkü bu konuda bir kitabı var. Nicolas Damascenianus, Tarihler adlı eserinin dördüncü kitabında bundan şöyle bahseder: Yabancı olan İbrahim, Babil'in yukarısında bulunan ve Keldaniler bölgesi olarak adlandırılan bölgeden bir orduyla gelerek Şam yakınlarında hüküm sürdü. Ve bir süre sonra halkıyla birlikte oradan ayrılıp yer değiştirerek, bugün Yahudiye denilen Kenan diyarına yerleşti. Ve soyu orada çok çoğaldı; ama onun eylemlerinden başka bir yerde bahsedeceğim. İbrahim'in adı bugün bile Şamlılar arasında çok ünlüdür: İbrahim'in evi veya meskeni olarak adlandırılan bir köy gösterilir. 2 Barthelemy:1646.13,14.

E Abraham nostre Pere part de la terre des Chaldeens , et habite en la region, qu'on nomme aujourd'huy ludée, autres fois appellée Chandan. CHAP. VII.

Abraham donc adopta Loth fils de son frere Aram , et frere de la femme Sara , parce qu'il n'auoit point d'enfans. Et estant defia âgé de septante et cinq ans, il fut exhorté par reuelation diuine delaisser le pays de Chaldée. Ce qu'il fit, et se retira en Chanaan , où il habita , et laissa cette region à la posterité. C'estoit un homme fort eloquent , accort à preuoir et discourir de toutes choses , et qui par viues raisons et persuasiues le fçauoit bien expliquer et faire croire , où il s'adreffoit. Et si en ces iugemens et discours , il ne le trouua iamais trompé. Estant donc le premier qui en vertu et fçauoir excella par dessus tous les autres , aussi sceut- il bien en la cognoissance de Dieu emporter le premier pris ; changeant et redressant l'opinion qu'on en auoit auparauant. Car ce fut luy qui oia premierement establir cette verité, qu'il y auoit vn fe ul Dieu Autheur et Createur de l'Vniuers , et quant au reite des choses, s'ily en auoit qui puft feruir à la felicité, que ce n'estoit pas de la force et vertu propre, qu'elle apportoit ce bien: mais parle commandement et vouloir de Dieu. Ce qu'il iugeoit et discourroit par l'estat et qualité de la terre et de la mer , et par les accidens aussi qu'il voyoit aduenir à l'entour du Soleil , de la Lune et des Estoilles : A fçauoir qu'il y auoit vne certaine puissance , qui auoit loin de toutes les choses , et les gouernoit en bon ordre. Que si cette puissance celloit , il n'y auroit rien de tout cela , qui seruit à nostre profit: veu qu'il n'y a rien qui soit fort de la propre vertu , que toutes choses obeyssent à la volonté toute puissante , que l'honneur estoit deu à cette seule puissance, qu'à elle seule graces doiuent estre rendues. Ainsi donc Abraham voyant que les Chaldéens et les autres habitans de Mesopotamie s'éleuoient contre luy , il delibera de partir delà: et à la faueur et bonne volonté de Dieu , il occupa la terre de Chanaan , où ayant pris place pour demeurer , il edifia vn Autel , et y offrit des sacrifices . Beroffe aussi fait mention de nostre Pere Abraham , combien qu'il ne le nomme point. Voicy ce qu'il en dit : Apres le deluge en l'âge dixiesme il y auoit vn homme entre les Chaldeens, qui estoit grand obseruateur de la iustice , personnage excellent , et bien entendu en la science des Astres. Mais Hecatée a bien plus fait , que d'en parler simplement. Car il en a vn liure. Nicolas Damascenien , au quatriesme liure de ses Histoires en parle en cette sorte : Abraham estant

eftranger regna aupres de Damas , venu avec vne armée de la region, qui est située au dessus de Babylone , qu'on appelle la region des Chaldéens. Et quelque peu de temps apres il partit de là avec les gens , et changeant de lieu , vint habiter en la terre de Chanaan, qui est aujourdhuy nommée la Iudée. Et la posterité fut là grandement multipliée: mais ie parleray de les actions en vn autre lieu. Or le nom d'Abraham est fort renommé , mêmes aujourdhuy entre les Damasceniens : on y monstre vn village, qu'ils appellent le domicile , ou l'habitation d'Abraham . 3 <<Genebrard:1646.13,14>>

Ve babamız İbrahim, Keldaniler diyarından geldi ve şimdi İudea denilen, eskiden Chanaan <<Kenan veya Şam>> denilen bölgede oturdu. BÖLÜM VII.

İbrahim, kardeşi Aram'ın oğlu ve karısı Sara'nın kardeşi Lut'u evlat edindi, çünkü çocuğu yoktu. Yetmiş beş yaşında olmasına rağmen, ilahi vahiy tarafından Keldani diyarını terk etmesi emredildi. O da bunu yaptı ve yaşadığı Kenan'a çekildi ve bu bölgeyi soyuna bıraktı. Çok güzel konuşan, her şeyi kanıtlama ve tartışmada usta, iyi ve ikna edici gerekçelerle, kendisine hitap ettiği şeyi nasıl açıklayacağını ve inandıracağını iyi bilen bir adamdı. Ve bu yargılarında ve söylemlerinde asla aldatılmadı. Dolayısıyla erdem ve bilgide diğerlerinden üstün olan ilk kişi olarak, Tanrı bilgisiyle nasıl birincilik ödülü kazanacağını, daha önce kendisi hakkında benimsenen görüşü nasıl değiştireceğini ve düzeltereğini de çok iyi biliyordu. Zira bu gerçeği, yani insanlığın tek bir Yaratıcısı ve Yaratıcısı olan Tanrı'nın varlığını ve mutluluğa hizmet edebilecek herhangi bir şey varsa, diğer her şeyin de kendi gücü ve erdemiyle değil, Tanrı'nın emri ve iradesiyle bu iyiliği getirdiğini ilk ortaya koymaya cesaret eden oydu. Yeryüzünün ve denizin durumuna ve niteliğine, Güneş, Ay ve Yıldızlar etrafında meydana geldiğini gördüğü olaylara dayanarak yargılayıp tartıştığı şey şuydu: Her şeyi gözetken ve onları düzenli bir şekilde yöneten belirli bir güç vardı. Eğer bu güç ortadan kalkarsa, tüm bunlardan bizim yararımıza olacak hiçbir şey kalmayacaktı: Kendi erdemiyle güçlü olan hiçbir şey olmadığına, her şeyin onun mutlak iradesine itaat ettiğine göre, onur yalnızca bu güce aitti ve yalnızca ona şükran sunulmalıydı. İbrahim, Keldanilerin ve Mezopotamya'nın diğer sakinlerinin kendisine karşı ayaklandığını görünce oradan ayrılmaya karar verdi. **Tanrı'nın lütfu ve iyi niyetiyle Kenan diyarına yerleşti. Orada yerleşip bir sunak inşa etti ve orada kurbanlar sundu.** Berosse de, adını vermese de, atamız İbrahim'den söz eder. Onun hakkında şunları söyler: Onuncu çağıdaki tufandan sonra Keldaniler arasında adaleti çok iyi gözlemleyen, seçkin bir kişiliğe sahip ve yıldız biliminde çok bilgili bir adam vardı. Ancak Hekataios bundan sadece bahsetmekle kalmadı. Çünkü bu konuda bir kitabı var. Nicolas Damascenianus, Tarihler adlı eserinin dördüncü kitabında bundan şöyle bahseder: Yabancı olan İbrahim, Babil'in yukarısında bulunan ve Keldaniler bölgesi olarak adlandırılan bölgeden bir orduyla gelerek Şam yakınlarında hüküm sürdü. Ve bir süre sonra halkıyla birlikte oradan ayrılıp yer değiştirerek, bugün Yahudiye denilen Kenan diyarına yerleşti. Ve soyu orada çok çoğaldı; ama onun eylemlerinden başka bir yerde bahsedeceğim. **İbrahim'in adı bugün bile Şamlılar arasında çok ünlüdür: İbrahim'in evi veya meskeni olarak adlandırılan bir köy gösterilir.** 3 <<Genebrard:1646.13,14>>

Flavius Yusufun yazmış olduğu Yahudi tarihi kroniğinde, bir sunaktan bahseder ancak bir tapınaktan bahsetmez. İslam dininin iddia ettiği ve kabe olarak betimleyerek İbrahim peygambere dayandırdığı tapınak, tarihi kaynaklarda geçmemektedir. Hacerul esved <<Kara taş>> ve tapınak hangi tarihte ortaya çıkmıştır? Flavius Yusuf da Baca <<Becce veya Bacca>> denilen bir sınır köyden bahsederki bu sınırın diğer tarafındaki şehir, şehirlerin anası olarak telafuz edilir ve bu yer Karmel dağı olarak anılan Elohim/Elah dağının yamacındadır. Yaudi bölgesi olarak anılan bölgede yaşayan aşiretlere ait bir bölgedir.

Description de Calilee, de Samarie et de Iudee.

Il y a deux Galilees, l'une est appelée la basse, l'autre la haute: et sont toutes deux environnées de la Phénice et de la Syrie: Ptolemays avec limites de son territoire fait la séparation du côté d'Occident, et le mont de Carmel, qui étoit anciennement aux Galiléens, mais maintenant appartient aux Tyriens. Gamala, qui est la ville des Cheualiers, lui est conjointe. Elle est ainsi appelée, pource que les Cheualiers, auxquels le Roy Herodes auoit donné congé, furent là envoyez pour y habiter. Du côté de Midy elle joint aux Samaritains et Scythopoliens, jusques au Iordain; d'Orient elle à Hippene et Gadaris, mais Gaulanite fait la fin, et les limites aussi du Royaume d'Agrippa. Ses bornes du côté de Septentrion joignent à Tyr, et les limites des Tyriens sont la fin en cet endroit. La longueur de la basse Galilee s'étend depuis Tyberia de iusques à Zabulon, et Ptolomays est prochaine de là dans les lieux maritimes. Sa largeur est depuis un village nommé Xaloth, qui est situé en une grande campagne, iusques à Bersabee, et de là aussi commence la largeur de la haute Galilee, qui s'étend iusques à un village appelé Baca, qui fait séparation de la terre des Tyriens. 3

<<Genebrard:1646.131,132.pdf sayfa 924,925.>>

Celile, Samiriye ve Yahudiye'nin tanımı.

İki Celile vardır; biri alt, diğeri üst olarak adlandırılır ve her ikisi de Fenike ve Suriye ile çevrilidir. Batlamyus, topraklarının sınırlarıyla birlikte batı tarafını ayırır ve eskiden Celilelilerin, şimdi ise Surluların elinde olan Karmel Dağı ile bitişiktir. Şövalyeler şehri olan Gamala, ona bitişiktir. Kral Hirodes'in izin verdiği Şövalyeler'in orada yaşamaları için gönderilmiş olmasından dolayı bu adı almıştır. Midyan tarafında Ürdün'e kadar Samiriyeliler ve İskitopollular'a bitişiktir; doğudan Hippene ve Gadaris'e kadar uzanır, ancak Gaulanite sınırı oluşturur ve Agrippa Krallığı'nın sınırlarını da belirler. Septentrion tarafındaki sınırları Sur ile birleşir ve Surluların sınırları bu yerde sınırı oluşturur. Aşağı Celile'nin uzunluğu Tyberia'dan Zebulun'a kadar uzanır ve Ptolemaios kıyı şeridinde buraya yakındır. Genişliği, geniş bir kırsal alanda bulunan Xaloth adlı bir köyden Beerşeba'ya kadar uzanır ve oradan da Yukarı Celile'nin genişliği başlar ve bu da Surlular diyarından ayrılan Baca adlı bir köye kadar uzanır. 3 <<Genebrard:1646.131,132.pdf sayfa 924,925.>>

VIII. Ac beatus ille Apostolorum successor Irenaeus subtilius ea de re disputans hominis futilitatem cum pari imbecillitate coniunctam sanè admirabiliter conuicit. Nec minus in praesentia fuit eiusdem Basilidæ nugæ refellentur qui è coelo delapsus, et coelestia manifestè contemplatus est, vel è coelo potius, hoc est scopo veritatis excidit. Nam si coelum istud ab Angelis quos ille constituit est productum, et iterum rursus à superioribus, superiores à supremis procreati sunt, eò res nimirum recidet, ut summa illa Virtus, quae Abrasax dicitur, uniuersa condiderit, sitque omnium quaecumque sunt causa, nec absque illa quicquam extiterit: cum hæc ipsa Principium, ac primum rerum omnium exemplar ab illis esse dicatur: adeoque sequitur mundi huius quem vocant defectum non ad aliud esse quam ad primum illud principium causamque eorum quæ sunt postea facta referendum. Illud vero de eodem percontari oportet. Quid tu tandem, mi homo! nos in tantam multitudinem compellis? ac non potius ad Principium ipsum, hoc est unum Deum et omnipotentem deducis? quandoquidem siue hoc siue alio modo statuas, unum omnino rerum omnium Principium ac Dominum fateri necesse sit. Quin hoc velim mihi fabulosi huius cõmenti architecte de Christo respondeas. Si in Crucem Simon ille Cyrenæus est sublatum, non igitur per Christum parata nobis est salus, sed per Simonem: nec iam per Christum mundus saluum fore se sperare debeat, ut potè qui minimè sit passus. Neque enim salutis esse causa Simon potest, purus veique ac putus homo, neque quicquam amplius. Ad hæc unigenitum Dei filium calumniæ condemnas, si alterum bonus Dominus violenter ad necem suo loco tradiderit. Nec aliud tota res præter

l'omniū erit , imò malignitatis præftigiarumq. specimen , cum semetipsum Dominus fraudulētis artibus subducens sui vicarium'alterum fubftituat. Sicque tua illa ftultiffima cauillatio veritati quidem calumnia ftruet , nec quod volet tamen assequi poterit, sed de figmento illo temere ac sine vlla stabilitate proposito vel ab ipsa veritate redarguetur. 1 <<Sonnil-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.73,74>>

VIII. Ve Havarilerin o mübarek halefi İrenaeus, bu konuyu daha incelikli bir şekilde ele alarak, insanın aynı zayıflıkla birleşmiş aptallığına hayranlık uyandıracak şekilde bizi ikna etti. Aynı Basilidlerin boş lafları da bu durumda çürütülemez; çünkü gökten düşmüş ve göksel şeyleri, daha doğrusu gökten -ki bu hakikatin amacıdır- açıkça tefekkür etmiş olan Basilidler, düşmüşlerdir. Çünkü eğer bu gök, onun yarattığı Melekler tarafından yaratılmışsa ve onlar da daha yüksek olanlar tarafından, daha yüksek olanlar da en yüksek olanlar tarafından yaratılmışsa, o zaman mesele kesinlikle dağılacaktır; öyle ki, Abrasax olarak adlandırılan o yüce Güç her şeyi yaratmış ve her şeyin sebebidir ve onsuz hiçbir şey var olmamıştır: çünkü bu İlke'nin ve her şeyin ilk örneğinin onlardan geldiği söylenir: ve dolayısıyla, bu dünyanın kusur dedikleri kusurun, o ilk İlke'den ve sonradan yaratılan şeylerin sebebinden başka hiçbir varlığa atfedilemeyeceği sonucu çıkar. Ama bu konuda şunu sormak gerekir. Neden ey insan! Bizi bu kadar büyük bir kalabalığa zorluyorsun? Aksine, bizi İlke'nin kendisine, yani tek Tanrı ve her şeye kadir olana götürmüyor musun? Çünkü bunu veya şunu farklı bir şekilde ifade etsen de, tek bir İlke ve her şeyin Rabbi olduğunu kabul etmek gerekir. Fakat bu muhteşem İsa Mesih hikâyesinin mimarı olan senden, bana şu cevabı vermeni istiyorum. Eğer Kireneli Şimon çarmıha gerildiyse, kurtuluş bizim için Mesih aracılığıyla değil, Şimon aracılığıyla kazanıldı: dünya da şimdi Mesih aracılığıyla kurtulmayı ummamalı, çünkü o en az acıyı çekti. Çünkü Şimon, kurtuluşun sebebi, saf ve masum bir adam olamaz, hatta daha fazlası bile olamaz. İyi Rab, kendi yerine bir başkasını vahşice ölüme mahkûm ettiyse, Tanrı'nın biricik Oğlu'nu iftiraya mahkûm ediyorsun. Üstelik bütün bunlar başka bir şey olmayacak, hatta kötü niyet ve gösteriş örneği olacak, çünkü Rab, hileli oyunlarla kendini kandırarak, yerine başkasını vekil olarak geçirecek. Ve böylece en aptalca iftiranız bile hakikate iftira olacaktır, ama istediğini elde edemeyecek, bilakis, aceleyle ve hiçbir istikrar olmadan ortaya atılmış olsa bile, hakikatin kendisi tarafından çürütülecektir. ı

<<Sonnil-Morelli-Cramoisy:MDCXXII-1622.73,74>>

(57) Le manuscrit dont se servait Reiske et celui qui est inscrit à la Bibliothèque du Roi sous le n° 615, portent tous deux la leçon قيمور . C'est certainement une transposition de points et une faute de copiste; on lit très-clairement dans le manuscrit n° 101, regardé comme autographe, et dans le Sirat er-reçoul : ال غار بقور : vers une caverne qui se trouve dans la montagne de Thour. Cette dernière leçon est entièrement conforme à la Géographie d'Abou'lféda, dans laquelle on lit : « El-Ghar الغار caverne dans laquelle le prophète, fuyant de la Mecque vers Médine, se réfugia avec Abou-Bekr. Elle est située dans la montagne de Thour ثور placée au midi de la Mecque. » Essohaïli, cité par Gagnier, p. 51, dit que cette montagne est située à l'occident de la Mecque. Cette dernière version semblerait plus en rapport avec le passage suivant emprunté au Sirat : « Omar, fils de Fohaïra, les accompagnait dans « leur fuite et leur servait de guide; il prit la route dela mer. » Cependant Burckhardt confirme complètement le témoignage d'Abou'lféda, et dit : «Apeu près à une heure et demie de marche au sud de la Mecque « et au sud du chemin du village de Hosseïniè, s'élève le Djebel-Thor; «sur son sommet il y a une caverne où Mahomet et Abou-Bekr se réfugaient pour échapper aux Mekkaouis. » (Voyez Burckhardt, tome I, page 237.) 4 <<Vergers:XXXVII-1837.116>>

(57) Reiske'nin kullandığı el yazması ve Kral Kütüphanesi'nde 615 numarayla kayıtlı olan el yazması, bu dersi taşımaktadır ثيمور . Bu, kesinlikle bir nokta yer değiştirmesi ve bir müstensih hatasıdır; el yazması olduğu düşünülen 101 numaralı el yazmasında ve Sırat er-reçoul'da ال غار بثوير Thur Dağı'nda bulunan bir mağaraya doğru çok açık bir şekilde okuyoruz. Bu son ders, Ebu'l-féda'nın Coğrafyası'yla tamamen uyumludur; burada şunu okuyoruz: "Peygamberin Mekke'den Medine'ye kaçarken Ebu Bekr'e sığındığı El-Ghar الغار mağarası. Mekke'nin güneyinde bulunan Thur ثور Dağı'nda bulunur." Gagnier'in 51. sayfadaki alıntısına göre Essohayli, bu dağın Mekke'nin batısında olduğunu söylüyor. Bu son versiyon, Sırat'tan alınan şu pasajla daha uyumlu görünüyor: "Fohayira oğlu Ömer, onlara kaçışlarında eşlik etti ve rehberlik etti; denize giden yolu tuttu." Ancak Burckhardt, Ebu'lfeda'nın tanıklığını tamamen doğrular ve şöyle der: "Mekke'nin güneyinde ve Husseyniè köyüne giden yolun güneyinde yaklaşık bir buçuk saatlik yürüyüş mesafesinde Cebel-Thor yükselir; zirvesinde Muhammed ve Ebu Bekir'in Mekkelilerden kaçmak için sığındıkları bir mağara vardır." (Bkz. Burckhardt, cilt I, sayfa 237.) yaklaşık bir buçuk saatlik yürüyüş mesafesinde Cebel-Thor yükselir; zirvesinde Muhammed ve Ebu Bekir'in Mekkelilerden kaçmak için sığındıkları bir mağara vardır." (Bkz. Burckhardt, cilt I, sayfa 237.) 4 <<Vergers:XXXVII-1837.116>>

19. Dans un instant il franchirait rapidement le pont Sirat 15); d'un seul bond il sauterait par dessus la montagne Kharaz 16) . 5 <<Kazimirski:1886.197>>

19. Bir anda Sırat Köprüsü'nü geçerdı 15); bir sıçrayışta Haraz Dağı'nı aşardı 16). 5 <<Kazimirski:1886.197>>

15) Le pont de Sirat , selon les croyances des Musulmans appuyées sur quelques Traditions , est un pont mince comme un fil sur lequel les élus passeront au Paradis . 5 <<Kazimirski:1886.354>>

15) Sırat Köprüsü, Müslümanların bazı rivayetlere dayanan inançlarına göre, seçilmiş kişilerin Cennete gireceği incecik bir köprüdür. 5 <<Kazimirski:1886.354>>

Qu'ils aient été cruels, avides, suborneurs, faux, méchants, pourvu qu'ils aient suivi le formulaire, fait la prière aux heures indiquées et, tournés vers la Mecque, pratiqué les ablutions ou leur simulacre, visité en ziara la coupole d'un miraculeux marabout, pèleriné si possible jusqu'aux deux villes sacro-saintes , et par surcroît tué quelque bon ou mauvais Roumi, ils peuvent mourir consolés ; leur tombeau sera marqué du chouahed, pierre du témoignage avec inscription des paroles : « Il n'y a de Dieu que Dieu et Mohamed est l'envoyé de Dieu !>> Ils passeront, sans broncher à droite ou à gauche, dans le feu d'en dessous, sur le pont du Sirat tranchant comme un rasoir, puis ils entreront glorieux , impérissables, transfigurés, dans le Djanna, le jardin de délices où soixante-dix immortelles attendent chacun d'eux. 6 <<Reclus:1889.63,64>>

İster zalim, ister tamahkâr, ister yozlaşmış, ister sahtekâr, ister kötü olsunlar, yeter ki formüle uysunlar, belirtilen vakitlerde namaz kılsınlar ve yüzlerini Mekke'ye doğru çevirsinler, abdest alsınlar veya onların taklidini yapsınlar, mucizevi bir marbutun kubbesini ziyaret etsinler, mümkünse iki kutsal şehre hacca gitsinler ve üstelik iyi veya kötü bir Romalıyı öldürmüş olsunlar, teselli içinde ölebilirler; mezarları, üzerinde "Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın elçisidir!" yazılı şehadet taşı olan chouahed <<Şahadet>> ile işaretlenecektir. Sağa sola hiç değmeden, Sırat köprüsünün jilet gibi keskin olan aşağıdaki ateşi geçecekler, sonra görkemli, yok olmaz, değişmiş bir şekilde, her birini yetmiş ölümsüzün beklediği zevkler bahçesi olan Cennete girecekler. 6 <<Reclus:1889.63,64>>

Tchinguiz-Khan rassembla une nombreuse armée et marcha contre Altân-Khan, qui, de son côté, sortit à la tête d'une armée innombrable de la ville où il faisait sa résidence, et vint prendre position à l'entrée d'un défilé plus étroit que le pont Sirât). 7 <<Desmaisons:1874.95>>

Cengiz Han büyük bir ordu toplayarak Altân Han'ın üzerine yürüdü. Altân Han ise, sayısız ordunun başında ikamet ettiği şehri terk ederek, Sırat köprüsünden daha dar bir geçidin girişinde mevzilendi.

1 SANCTI EPIPHANII OPERA GRÆC LAT. Bibliothecade Baudeloo. SANCTI PATRIS NOSTRI EPIPHANII CONSTANTIÆ, SIVE SALAMINIS IN CYPRO, EPISCOPI, OPERA OMNIA. in duos Tomos distributa. DIONYSIVS PETAVIVS AVRELIANENSIS, SOCIETATIS JESV. Theologus ex veteribus libris recentuit, Latine vertit, et Animaduersionibus illustrauit. CVM INDICIBVS NECESSARIIS. PARISIIS. Sumptibus via Iacobæa. MICHAELIS SONNII, CLAVDI CLAVDII MORELLI, ET SEBASTIANI CRAMOISY. M. DG XXII. CVM REGIS PRIVILEGIO.

2 HISTOIRE DE FL IOSEPHE SACRIFICATEVR HEBREV : Par D. GILB. GENEBRARD, Docteur en Theologie, Professeur du Royés Lettres Saintes et Hebraïques. TOME PREMIER. A PARIS, Chez IEREMIE BOVILLEROT, rue de la Calandre au Saumon, et en fa Boutique fous la petite porte du Palais, proche S. Barthelemy. MDCXLVI. 1646.

3 HISTOIRE DE FL IOSEPHE SACRIFICATEVR HEBREV : Reueuë fur le Grec, illufrée de Chronologie, Annotations, et Tables, tant des Chapitres que des Principales Matieres. Par D. GILB. GENEBRARD, Docteur en Theologie, Professeur du Royés Lettres Saintes et Hebraïques. Tome Premier. A PARIS, Chez IEREMIE BOVILLEROT, rue de la Calandre au Saumon, et enfa Boutique fous la petite porte du Palais, proche S. Barthelemy. MDCXLVI. 1646.

4 VIE DE MOHAMMED TEXTE ARABE D'ABOUL FÉDA ACCOMPAGNÉ D'UNE TRADUCTION FRANÇAISE ET DE NOTES PAR A. NOËL DES VERGERS PARIS IMPRIMÉ PAR AUTORISATION DE M. LE GARDE DES SCEAUX A L'IMPRIMERIE ROYALE M DCCC XXXVII-1837

5 Menoutchehri Poète persan du 11ème siècle de notre ère (du zième de l'hégire) Texte, traduction, notes et Introduction historique par A. de Biberstein Kazimirski. Paris Klincksieck 11 Rue de Ville 1886

6 LA FRANCE ET SES COLONIES PAR ONÉSIME RECLUS TOME SECOND NOS COLONIES OUVRAGE CONTENANT DEUX CENT CINQUANTE- DEUX GRAVURES ET DIX- HUIT CARTES. PARIS LIBRAIRIE HACHETTE ET 79, BOULEVARD SAINT - GERMAIN, 79 1889

7 HISTOIRE DES MOGOLS ET DES TATARES PAR ABOUL-GHAZI BEHADOUR KHAN PUBLIÉE, TRADUITE ET ANNOTÉE PAR Le Baron Desmaisons. Tome II. Traduction. St. PETERSBOURG. Imprimerie de l'Académie Impériale des sciences. (Vass.-Ostr., 9° ligne, N° 12.) 1874.

Birinci bölümün sonu.

Bu kitabın çevirisi, google çeviri yardımıyla yapılmaya çalışılmıştır, kitap içerisinde ki kişilerin isimleri doğru isimler olmayabilir. Kitap içerisinde ki olaylara odaklanarak okursanız, o dönemde ki yaşanan olayları anlamaya çalışırsanız, sizlere bir fikir verebilir. Kitabın çevirisine hiçbir garanti verilmez.

La traduction de ce livre a été réalisée avec l'aide de Google Traduction. Les noms des personnes mentionnées dans le livre peuvent être erronés. Si vous lisez le livre en vous concentrant sur les événements qui y sont décrits et en essayant de comprendre les événements qui ont eu lieu pendant cette période, cela peut vous donner une idée. Aucune garantie n'est donnée pour la traduction du livre.

